PĒDĒJO DIENU SVĒTO JĒZUS KRISTUS BAZNĪCA • 2020. GADA APRĪLIS

Liahona

Dzīvais Kristus
UN NEPĀRTRAUKTĀ
evaņģēlija Atjaunošana

Prezidents Nelsons: Baznīcas nākotne, 6. lappuse

Tava vieta nepārtrauktajā evaņģēlija Atjaunošanā, 18. lappuse

Lieldienas Mormona Grāmatā, 24., 28. lappuse

BAZNĪCA
IR ARĪ
ŠEIT

Nairobi
Kenija

GETTY IMAGES ILUSTRĀCIJA

Evaņģēlija Atjaunošanai turpinoties, evaņģēlijs ir atrodams visā pasaulē. Kenija ir piemērs Baznīcas izaugsmei Āfrikā.

Baznīcas locekļi — 14 143

2 — stabi

draudzes — 48

1 — misija

ģimenes vēstures centri — 5

78 — procenti iedzīvotāju ir kristieši

1979 Pirmie vietējie — ticībai pievērstie — pievienojas Baznīcai.

1988 Ar īpašu gavēni tiek vākti līdzekļi sausuma seku mazināšanai 15 ciematos.

2001 Organizēts Nairobi stabs.

2020 Reģiona biroji Nairobi sāk pilnvērtīgi darboties, apkalpojot 100 000 Baznīcas locekļu 18 Centrālās Āfrikas valstīs.

Baznīcas nākotne
Prezidents Rasels M. Nelsons
6

Kalpošana caur vispārējo konferenci
14

Nepārtrauktā evaņģēlija Atjaunošana
Elders Legrands R. Kērtiss, jaunākais
18

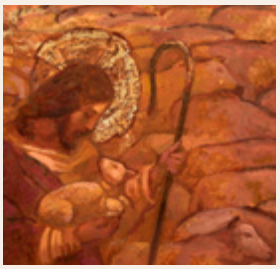

Ko man nozīmē Lieldienas?
28

200 gadi, kas piepildīti ar gaismu

Kādā skaistā, saulainā dienā, pirms 200 gadiem, kāds jaunietis iegāja koku birzī, meklēdams savu grēku piedošanu un vēlēdamies lūgt Dievam, kurai baznīcai viņam vajadzētu pievienoties. No brīnumainas vīzijas viņš uzzināja, ka viņam nevajadzētu pievienoties nevienai no tām. Tā aizsākās Jēzus Kristus evaņģēlija Atjaunošana — un šis process turpinās mūsdienās.

Šajā žurnāla numurā mēs svinam 200 gadus, kas piepildīti ar gaismu:

- Prezidents Rasels M. Nelsons māca, kā Israēla sapulcināšana abās priekškara pusēs var mūs un citus sagatavot Tā Kunga Otrajai atnākšanai (6. lappuse).
- Elders Legrands R. Kērtiss, jaunākais, pastāsta, kādu ieguldījumu ir devuši pēdējo dienu svētie pašreiz notiekošajā evaņģēlija Atjaunošanā un kā katrs no mums var sniegt savu ieguldījumu (18. lappuse).
- Elders Nīls L. Andersens pastāsta jauniešiem piecas patiesas mācības, ko mēs varam gūt no Pirmās vīzijas (52. lappuse).

Kaut mēs, mācoties mūsu pravieša vārdus un uzticīgu svēto stāstus, nonāktu pie tām pašām zināšanām, pie kādām nonāca pravietis Džozefs pirms 200 gadiem, proti, ka Debesu Tēvs un Jēzus Kristus ir reālas, dzīvas būtnes, kas mūs mīl. Tad dalīsimies šajās zināšanās ar saviem draugiem un kaimiņiem.

Ar sirsnīgu sveicienu,
Elders Rendijs D. Fanks no Septiņdesmitajiem
Baznīcas žurnālu departamenta redaktors

Saturs

5 Vispārējā konference gadu gaitā

6 Baznīcas nākotne
Prezidents Rasels M. Nelsons
Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca sagatavo pasauli Glābēja atgriešanās brīdim.

12 Ticības portreti
Berglinda Gudnasona
Kad Berglindas cīņa ar depresiju kļuva nepanesama, viņa to atklāja Debesu Tēvam, un Viņš palīdzēja viņai tapt dziedinātai.

14 Kalpošanas principi
Kalpošana caur vispārējo konferenci
Vispārējā konference dāvā mums daudzus kalpošanas veidus — pirms vispārējās konferences nedēļas nogales, tās laikā un pēc tās.

18 Nepārtrauktā evaņģēlija Atjaunošana
Elders Legrands R. Kērtiss, jaun.
Atjaunošana sākās Svētajā birzī pirms 200 gadiem, un tā turpinās mūsdienās.

24 Viņiem bija cerība uz Kristus atnākšanu, un arī mums var būt šāda cerība
Mindija Selu
Mēs varam gūt cerību par Kristus Otro atnākšanu tādā pašā veidā, kā to guva Mormona Grāmatas pravieši.

28 „Nāciet, sekojiet Man": Mormona Grāmata
Izmantojiet šos iknedēļas rakstus, lai šomēnes uzlabotu savas Mormona Grāmatas studijas.

32 Pēdējo dienu svēto balsis
Kāds tēvs dod savai meitai nenovērtējamu dāvanu; sērojošai mātei tiek atgādināts par Dieva labvēlību; kāda māsa pārdomā par dvēseles vērtību; kāda zēna ticība palīdz viņa ģimenei.

36 Mācības no Mormona Grāmatas
Varena sirds pārmaiņa
Elders Kails S. Makejs
Kad mēs nožēlojam grēkus, Glābēja īstenotā Izpirkšana var mūsos izraisīt varenu sirds pārmaiņu.

40 Savas tempļa pieredzes pilnveidošana
Augstākais prezidijs

Ātrskats

„Nāciet, sekojiet Man" atbalsts

Uz vāka:
Stefano Cirianni fotogrāfija

Sadaļas

Jaunajiem pieaugušajiem
42

Jaunie pieaugušie ir **nepārtrauktās evaņģēlija Atjaunošanas ļoti svarīga daļa.** Uzzini, kā tu vari palīdzēt!

Jaunieši
50

Pirmā vīzija ir **Dieva mīlestības pierādījums** pret Saviem bērniem — it īpaši pret tiem, kas meklē Viņu.

Bērniem
Draugs

Jēzus Kristus Baznīca ir atjaunota!

APRĪĻA NUMURA RAKSTI TIKAI DIGITĀLĀ FORMĀTĀ

Vai tevi attur tava pagātne?
Džefs Beitss

Jauns pieaugušais pastāsta, kā Jēzus Kristus ieaicināšana savā dzīvē var mums palīdzēt virzīties uz priekšu.

Baznīcas pilna nosaukuma izmantošana bija neveikla, taču bija tā vērta
Lauri Ahola

Jaunais pieaugušais stāsta, kā sekošana prezidenta Nelsona padomam palīdzēja viņam labāk dalīties evaņģēlijā.

Prieka rašana Tā Kunga darbā
Jaunie pieaugušie visā pasaulē stāsta, kā viņi piedalās nepārtrauktajā evaņģēlija Atjaunošanā.

UZZINIET VAIRĀK

Evaņģēlija bibliotēkas lietotnē un vietnē liahona.ChurchofJesusChrist.org jūs varat:

- uzmeklēt jaunāko izdevumu;
- uzmeklēt rakstus, kas ir publicēti tikai digitālā formātā;
- pārskatīt iepriekšējos izdevumus;
- iesūtīt savus stāstus un atsauksmes;
- noformēt abonementu sev vai dāvināšanai citiem;
- pilnveidot savas studijas, izmantojot digitālos rīkus;
- dalīties iecienītākajos rakstos un video materiālos;
- lejupielādēt vai drukāt rakstus;
- noklausīties savus mīļākos rakstus.

SAZINIETIES AR MUMS

Sūtiet savus jautājumus un atsauksmes uz: liahona@ChurchofJesusChrist.org.

Iesūtiet savus stāstus, izmantojot vietni liahona.ChurchofJesusChrist.org vai pa pastu:
Liahona, floor 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

2020. GADA APRĪLIS, 22. SĒJUMS, 1. NUMURS LIAHONA 16719 153

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas starptautiskais žurnāls

Augstākais prezidijs: Rasels M. Nelsons, Dalins H. Oukss, Henrijs B. Airings

Divpadsmit apustuļu kvorums: M. Rasels Balards, Džefrijs R. Holands, Dīters F. Uhtdorfs, Deivids A. Bednārs, Kventins L. Kuks, D. Tods Kristofersons, Nīls L. Andersens, Ronalds A. Rasbands, Gerijs E. Stīvensons, Deils G. Renlands, Gerits V. Gongs, Ulisess Soaress

Redaktors: Rendijs D. Fanks

Konsultanti: Bekija Kreivena, Kristina B. Franko, Šerona Jūbenka, Valters F. Gonzaless, Lerijs S. Kečers, Džans E. Ņūmens, Adrians Očoa, Maikls T. Ringvuds, Verns P. Stenfils

Izpilddirektors: Ričards I. Hītons

Baznīcas žurnālu direktors: Alans R. Loiborgs

Biznesa menedžeris: Gārfs Kenons

Galvenais redaktors: Adams C. Olsons

Atbildīgā redaktora palīgi: Raiens Kārs

Publikāciju asistente: Kamilla Kastriljone

Rakstu un redakcijas grupa: Deivids Diksons, Deivids A. Edvards, Metjū D. Flitons, Garets H. Gārfs, Jons Raijens Dženсens, Ārons Džonsons, Šarlote Larkabala, Maikls R. Moriss, Ēriks B. Mērdoks, Džošua Dž. Pērkija, Jans Pinborouvs, Ričards M. Romnijs, Mindija Selū, Lorija Fullere Sosa, Čakela Vordleiga, Marisa Vidisona

Māksliniecīskais vadītājs: Teds R. Pītersons

Dizaina grupa: Anete Endrjūsa, Feija P. Endrusa, Mendija Bentlija, C. Kimbala Būta, Tomass Čailds, Džošua Deniss, Deivids Grīns, Kolīna Hinklija, Ēriks P. Džonsens, Sjūzana Lofgena, Skots M. Mūvijs, Aleni Rēgera, Marks V. Robisons, K. Nikola Valkenhorsts

Intelektuālā īpašuma koordinatore: Kolete Nebekere Aune

Ražošanas daļas vadītāja: Džeina Anna Pītersa

Producēšanas grupa: Aira Glens Adeirs, Džūlija Bardeta, Hosē Čavezs, Tomass G. Kronins, Braijens V. Džidžī, Džinija Dž. Nilsone, Marisa M. Smita

Atbildīgais par pirmsdrukas sagatavošanas darbiem: Džošua Deniss, Amons Heriss

Iespieddarbu vadītājs: Stīvens T. Luiss

Izplatīšanas vadītājs: Nelsons Gonzaless

Par pasūtīšanu un cenām ārpus Savienotajām Valstīm un Kanādas sazinieties ar vietējo Baznīcas materiālu sadales centru vai jūsu bīskapijas vai draudzes vadītāju.

Manuskriptus un jautājumus sūtiet uz adresi:
Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; vai pa e-pastu: liahona@ChurchofJesusChrist.org.

Liahona (Mormona Grāmatas termins, kas nozīmē „kompass" vai „rādītājs") tiek izdota albāņu, armēņu, bislama, bulgāru, kambodžiešu, sebuāņu, ķīniešu, horvātu, čehu, dāņu, holandiešu, angļu, igauņu, fidžiešu, somu, franču, vācu, grieķu, hindi, ungāru, islandiešu, indonēziešu, itāļu, japāņu, kiribati, korejiešu, latviešu, lietuviešu, malagasiešu, māršaliešu, mongoļu, norvēģu, poļu, portugāļu, rumāņu, krievu, samoāņu, slovēņu, spāņu, svahilu, zviedru, tagalogu, taitiešu, taizemiešu, tonganiešu, ukraiņu, urdu un vjetnamiešu valodā. (Publikāciju biežums katrā valodā ir atšķirīgs.)

© 2020 by Intellectual Reserve, Inc. Visas tiesības aizsargātas. Iespiests Amerikas Savienotajās Valstīs.

Informācija par autortiesībām: Ja vien nav norādīts citādi, cilvēki drīkst kopēt materiālus no *Liahonas* savai personīgajai lietošanai nekomerciālos nolūkos (tostarp Baznīcas aicinājumiem). Šīs tiesības jebkurā brīdī var tikt atsauktas. Vizuālos materiālus nedrīkst kopēt, ja mākslas darba parakstā ir norādīti ierobežojumi. Jautājumi par autortiesībām ir jāuzdod, rakstot uz: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-pasts: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada:
April 2020 Vol. 22 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Latvian (ISSN 1521-4788) is published two times a year (April and October) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $2.00 per year; Canada, $2.40 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

VISPĀRĒJĀ KONFERENCE GADU GAITĀ

Šis ir vispārējās konferences 190. gads, un tā ir kļuvusi par senu tradīciju, kas norisinās katru aprīli un oktobri, taču gadu gaitā ar to ir notikušas dažas interesantas izmaiņas:

1830

Divus mēnešus pēc Baznīcas organizēšanas Džozefs Smits prezidēja pirmajā vispārējā konferencē Feijetā, Ņujorkas štatā. To apmeklēja 30 Baznīcas locekļu un daži citi cilvēki.

1850

Deseret News izdeva pirmo pilno atskaiti par konferenci, pateicoties tam, ka kāds jauns reportieris, Džordžs D. Vats, varēja stenografēt visas konferences runas.

1867

Vispārējā konference ilga četras dienas, nevis trīs, kā ierasts, tāpēc ka klātesošie nobalsoja, lai uzkavētos papildus dienu.

1924

Pirmo reizi tika izmantoti mikrofoni pie kanceles Tabernaklā. Iepriekš runātājiem bija jāpaļaujas uz savas balss spēku, lai tiktu sadzirdēti.

1949

Izmantojot kameras Tabernaklā, konference pirmo reizi tika pārraidīta televīzijā.

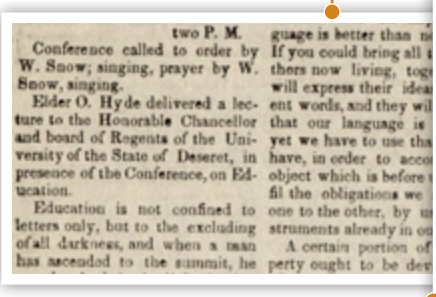

two P. M.

Conference called to order by W. Snow; singing, prayer by W. Snow, singing.

Elder O. Hyde delivered a lecture to the Honorable Chancellor and board of Regents of the University of the State of Deseret, in presence of the Conference, on Education.

Education is not confined to letters only, but to the excluding of all darkness, and when a man has ascended to the summit, he

guage is better than n
If you could bring all
thors now living, tog
will express their idea
ent words, and they wi
that our language is
yet we have to use tha
have, in order to acco
object which is before
fil the obligations we
one to the other, by u
struments already in o
A certain portion of
perty ought to be dev

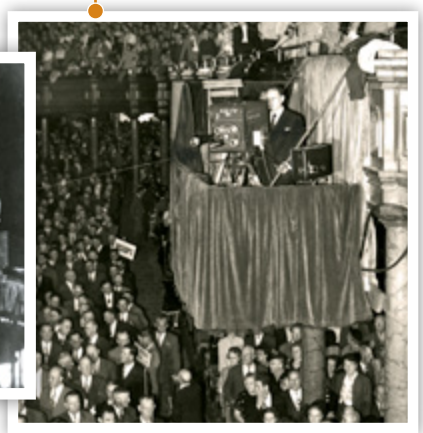

1962

Runas tika tulkotas citās valodās — vācu, holandiešu un spāņu — pirmo reizi Tabernaklā. Tagad runas tiek tulkotas vairāk nekā 90 valodās!

1967

Vispārējā konference tika pārraidīta krāsu televīzijā. Tabernakla kora vīriešiem bija gaiši zilas žaketes, un sievietēm — laškrāsas blūzes.

1977

No trīs dienām un sešām vispārējām sesijām konferences ilgums mainījās uz divām dienām un piecām vispārējām sesijām.

2000

Jaunajā Konferenču centrā Soltleiksitijā, kurā ir 21 000 sēdvietu, tika noturēta pirmā vispārējā konference.

Lai atrastu pēdējās vispārējās konferences un iepriekšējo vispārējo konferenču runas, apmeklējiet **gc.ChurchofJesusChrist.org** vai „Vispārējās konferences" sadaļu Evaņģēlija bibliotēkas lietotnē.

PODIJA ILUSTRĀCIJĀ, AUTORS DEVIDS GRĪNS; TELEVIZORA FOTOGRĀFIJĀ, *GETTY IMAGES*

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca sagatavo pasauli tai dienai, kad „Zeme būs pilna ar atziņu par To Kungu" (Jesajas 11:9).

200 GAISMAS PIEPILDĪTI GADI
1820–2020

Prezidents Rasels M. Nelsons

Baznīcas nākotne

PASAULES SAGATAVOŠANA OTRAJAI ATNĀKŠANAI

Jūs un es varam piedalīties pašreiz notiekošajā Jēzus Kristus evaņģēlija Atjaunošanā. Tas ir brīnumaini! Tas nav cilvēka roku darinājums! Tas nāk no Tā Kunga, kurš teica: „Es pasteidzināšu Savu darbu Savā laikā" (Mācības un Derību 88:73). Šo darbu pilnvaro dievišķs paziņojums, kas tika izteikts pirms 200 gadiem. Tas sastāvēja tikai no septiņiem vārdiem: „Šis ir Mans mīļais Dēls. Uzklausi Viņu!" (skat. Džozefs Smits — Vēsture 1:17).

To izteica Visuvarenais Dievs, un tas atveda jauno Džozefu Smitu pie Tā Kunga, Jēzus Kristus. Tie septiņi vārdi aizsāka Viņa evaņģēlija Atjaunošanu. Kāpēc? Tāpēc ka mūsu dzīvais Dievs ir mīlošs Dievs! Viņš vēlas, lai Viņa bērni iegūtu nemirstību un mūžīgo dzīvi! Dižais pēdējo dienu darbs, kura daļa mēs esam, tika ieviests, precīzi pēc saraksta, lai svētītu gaidošos un raudošos pasaules iedzīvotājus.

Es nevaru runāt par Atjaunošanu atturīgos toņos. Šis vēstures fakts ir absolūti satriecošs! Tas ir neiedomājami! Tas ir elpu aizraujoši! Cik apbrīnojami, ka vēstneši no debesīm ieradās, lai piešķirtu pilnvaras un spēku šī darba veikšanai!

Šodien Tā Kunga darbs Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcā turpinās vēl ātrākā tempā. Šai Baznīcai būs nedzirdēta un ne ar ko nesalīdzināma nākotne. „Ko acs nav redzējusi un auss nav dzirdējusi . . . , to Dievs ir sagatavojis tiem, kas Viņu mīl" (1. korintiešiem 2:9; skat. arī Mācības un Derību 76:10).

WITHIN OUR GRASP, DŽEJS BRAIANTS VARDS, PAVAIROT AIZLIEGTS

Atcerieties, ka nākotnē sagaidāma Kristus kalpošanas pilnība. Pravietojumiem par Viņa Otro atnākšanu vēl ir jātiek piepildītiem. Mēs vienkārši ceļam Dieva valstību uz šo pēdējās atklāšanas kulmināciju, kad Glābēja Otrā atnākšana kļūs par realitāti.

Israēla sapulcināšana priekškara abās pusēs

Šīs Otrās atnākšanas ievads ir ilgi gaidītā izkaisītā Israēla sapulcināšana (skat. 1. Nefija 15:18; skat. arī Mormona Grāmatas titullapu). Šī mācība par sapulcināšanu ir viena no svarīgākajām Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas mācībām. Tas Kungs ir paziņojis: „Es dodu jums zīmi, . . . ka Es sapulcināšu Savu tautu no viņu ilgās izklīdināšanas, ak Israēla nams, un atkal nodibināšanu starp tiem Savu Ciānu" (3. Nefija 21:1).

Mēs ne tikai mācām šo mācību, bet mēs tajā piedalāmies, palīdzot sapulcināt Tā Kunga izraudzītos abās priekškara pusēs. Tā kā mūsu mirušie radinieki ir daļa no šīs Zemes un tās iedzīvotāju plānotā likteņa, viņiem ir jātiek pestītiem (skat. Mācības un Derību 128:15). Žēlastībā uzaicinājumu „nākt pie Kristus" (Jēkaba gr. 1:7; Moronija 10:32; Mācības un Derību 20:59) var izteikt arī tiem, kuri nomira bez zināšanām par evaņģēliju (skat. Mācības un Derību 137:6–8). Tomēr daļa no viņu sagatavošanās prasa citu cilvēku laicīgās pūles. Mēs apkopojam ciltsrakstus, veidojam ģimenes locekļu pierakstus un veicam tempļa darbu par citiem, lai pulcinātu cilvēkus pie Tā Kunga un pie viņu ģimenēm (skat. 1. korintiešiem 15:29; 1. Pētera 4:6).

Ģimenēm ir jātiek saistītām kopā uz visu mūžību (skat. Mācības un Derību 2:2–3; 49:17;

Atcerieties, ka nākotnē sagaidāma Kristus kalpošanas pilnība.

HOLINESS TO THE LORD, DŽEĻS BRAIANTS VARDS, PAVAIROT AIZLIEGTS

ROCK OF OUR SALVATION, DŽEĻS BRAIANTS VARDS, PAVAIROT AIZLIEGTS

138:48; Džozefs Smits — Vēsture 1:39). Vienojošai saiknei ir jātiek izveidotai starp tēviem un bērniem. Mūsdienās ir jānotiek veselai, pabeigtai un pilnīgai visu atklāšanu, atslēgu un spēku savienībai (skat. Mācības un Derību 128:18). Lai piepildītu šos svētos mērķus, svētie tempļi tagad ir atrodami daudzās pasaules vietās. Es vēlreiz uzsveru, ka šo tempļu celtniecība var nemainīt jūsu dzīvi, taču jūsu kalpošana templī to noteikti mainīs.

Nāk laiks, kad tie, kas neklausa Tam Kungam, tiks nošķirti no tiem, kas Viņam klausa (skat. Mācības un Derību 86:1–7). Mūsu lielākais drošības garants ir arī turpmāk būt cienīgiem, lai tiktu ielaisti Viņa svētajā namā. Vislielākā dāvana, ko jūs varat dot Tam Kungam, ir turēt sevi pasaules neaptraipītu, cienīgu apmeklēt Viņa svēto namu. Viņa dāvana jums būs miers un drošība zināšanās, ka esat cienīgi Viņu satikt, lai arī kad tas laiks pienāktu.

Papildus tempļa darbam, Mormona Grāmatas nākšana klajā ir zīme visai pasaulei, ka Tas Kungs ir uzsācis sapulcināt Israēlu un piepildīt derības, kuras Viņš noslēdza ar Ābrahāmu, Īzāku un Jēkabu (skat. 1. Mozus 12:2–3; 3. Nefija 21; 29). Mormona Grāmatā ir paziņota sapulcināšanas doktrīna (skat., piemēram, 1. Nefija 10:14). Tā liek cilvēkiem mācīties par Jēzu Kristu, ticēt Viņa evaņģēlijam un pievienoties Viņa Baznīcai. Patiesībā, ja nebūtu Mormona Grāmatas, apsolītā Israēla sapulcināšana nenotiktu.

Vislielākā dāvana, ko jūs varat dot Tam Kungam, — turēt sevi pasaules neaptraipītu, cienīgu apmeklēt Viņa svēto namu.

Misionāru darbs arī ir izšķiroši svarīgs šajā sapulcināšanā. Tā Kunga kalpi iet uz priekšu, pasludinot evaņģēlija Atjaunošanu. Daudzās valstīs mūsu Baznīcas locekļi un misionāri ir meklējuši izkaisītā Israēla pārstāvjus; viņi ir tos gūstījuši „pa visiem kalniem" (Jeremijas 16:16); un viņi ir tos ķēruši kā zivis sendienās.

Misionāru darbs piesaista cilvēkus derībai, ko Tas Kungs noslēdza ar Ābrahāmu sendienās:

„Tu būsi par svētību saviem pēcnācējiem pēc tevis, ka savās rokās tie nesīs šo kalpošanu un priesterību visām tautām;

un Es svētīšu viņus caur tavu vārdu; jo visi, kas pieņems šo evaņģēliju, tiks saukti pēc tava vārda un tiks uzskatīti par taviem pēcnācējiem, un celsies un svētīs tevi kā savu tēvu" (Ābrahāma 2:9–10).

Misionāru darbs ir tikai šīs svētības sākums. Šo svētību piepildījums un pilnība ir gūstama tad, kad tie, kas ir iegājuši kristību ūdeņos, pilnveido savu dzīvi tā, ka drīkst ieiet Tā Kunga namā. Endaumenta saņemšana šajā namā saista Baznīcas locekļus pie Ābrahāma derības.

Izvēle nākt pie Kristus nav atkarīga no fiziskās atrašanās vietas — tā ir atkarīga no personīgās apņemšanās. Visi Baznīcas locekļi var piekļūt evaņģēlija doktrīnai, priekšrakstiem, priesterības atslēgām un svētībām, neatkarīgi no viņu atrašanās vietas. Cilvēki var tikt vesti pie Tā Kunga atziņas (3. Nefija 20:13), nepametot savu dzimto zemi.

Tā ir tiesa, ka Baznīcas pirmsākumos pievēršanās bieži nozīmēja arī emigrāciju. Taču tagad sapulcināšana notiek katrā tautā. Tas Kungs ir

Es jums apsolu: sekojot Jēzum Kristum, jūs gūsiet ilgstošu mieru un patiesu prieku.

noteicis, ka Ciāna tiks izveidota (skat. Mācības un Derību 6:6; 11:6) katrā tautā un tautībā, kur Viņš ir ļāvis Saviem svētajiem piedzimt. Pulcēšanās vieta Brazīlijas svētajiem ir Brazīlija, pulcēšanās vieta Nigērijas svētajiem ir Nigērija, pulcēšanās vieta Korejas svētajiem ir Koreja. Ciāna ir „sirdsšķīstie" (Mācības un Derību 97:21). Tā ir tur, kur mīt taisnīgi svētie.

Garīgā drošība vienmēr būs atkarīga no tā, *kā* cilvēks dzīvo, nevis no tā, *kur* cilvēks dzīvo. Es apsolu, ka tad, ja mēs darīsim to labāko, ko spējam, lai izrādītu ticību Jēzum Kristum un piekļūtu Viņa veiktās Izpirkšanas spēkam caur grēku nožēlošanu, mums būs zināšanas un Dieva spēks, lai palīdzētu mums nest Jēzus Kristus atjaunotā evaņģēlija svētības katrai tautai, ciltij, valodai un tautībai un sagatavot pasauli Tā Kunga Otrajai atnākšanai.

Otrā atnākšana

Tas Kungs atgriezīsies uz Zemes, ko Viņš padarīja svētu ar Savu misiju, pavadīdams te savu laicīgo dzīvi. Triumfējoši Viņš atkal nāks uz Jeruzālemi. Karaliski sarkanās drēbēs, kas simbolizē Viņa asinis, kas spiedās no katras poras, Viņš atgriezīsies Svētajā Pilsētā (skat. Mācības un Derību 133:46–48). Tur un citur „[parādīsies] Tā Kunga godība un . . . visa cilvēce kopā to [redzēs]" (Jesajas 40:5; skat. arī Mācības un Derību 101:23). Viņa „Vārds [būs]: Brīnums, Padoma devējs, Varenais Dievs, Mūžīgais Tēvs, Miera valdnieks" (Jesajas 9:5).

Viņš valdīs no divām pasaules galvaspilsētām: viena būs vecā Jeruzāleme (skat. Caharijas 14. nod.) un otra — Jaunā Jeruzāleme, kas „uzcelta Amerikas kontinentā" (Ticības apliecinājumi 1:10). No šiem centriem Viņš vadīs Savas Baznīcas un valstības lietas. Jeruzālemē tiks uzcelts vēl viens templis. No tā tempļa Viņš valdīs mūžīgi kā kungu Kungs. No tempļa apakšas iztecēs ūdens. Nāves jūras ūdeņi tiks dziedināti. (Skat. Ecēhiēla 47:1–8.)

Tajā dienā Viņam būs jauni tituli, un Viņam apkārt būs īpaši svētie. Viņu pazīs kā „[kungu Kungu un ķēniņu Ķēniņu, un tie, kas būs līdz ar Viņu, būs tie, kas bijuši aicināti, izredzēti un

uzticīgi]" (Jāņa atklāsmes grāmata 17:14) savam pienākumam šeit, laicīgajā dzīvē. Tad Viņš „būs valdnieks mūžīgi mūžam" (Jāņa atklāsmes grāmata 11:15).

Zeme tiks atgriezta savā paradīzes stāvoklī un tiks atjaunota. Būs jaunas debesis un jauna zeme (skat. Jāņa atklāsmes grāmata 21:1; Etera 13:9; Mācības un Derību 29:23–24).

Mūsu uzdevums un mūsu privilēģija ir palīdzēt sagatavot pasauli tai dienai.

Stājieties pretī nākotnei ar ticību

Tikmēr, šeit un tagad, mēs dzīvojam trauksmainos laikos. Zemestrīces un cunami izraisa postījumus, valdības krīt, ekonomiskās spriedzes ir smagas, ģimenes ir briesmās un šķiršanās rādītāji pieaug. Mums ir liels iemesls bažām. Taču mums nevajag ļaut, lai mūsu bailes aizstātu mūsu ticību. Mēs varam pārvarēt šīs bailes, stiprinot savu ticību.

Kādēļ mums ir nepieciešama šāda nesatricināma ticība? Tādēļ, ka priekšā ir grūti laiki. Reti kad nākotnē būs viegli vai populāri būt uzticīgam pēdējo dienu svētajam. Katrs no mums tiks pārbaudīts. Apustulis Pāvils brīdināja, ka pēdējās dienās tie, kuri uzcītīgi sekos Tam Kungam, „tiks vajāti" (2. Timotejam 3:12). Šīs vajāšanas var vai nu sagraut, līdz jūs padodaties kādai nemanāmai vājībai, vai motivēt būt vēl priekšzīmīgākiem un drosmīgākiem savā ikdienas dzīvē.

Tas, *kā* jūs izturaties dzīves grūtībās, ir daļa no jūsu ticības pilnveides. Spēks rodams tad, kad jūs atceraties, ka jums ir dievišķa daba, bezgalīgi vērtīgs mantojums. Tas Kungs ir atgādinājis jums, jūsu bērniem un jūsu mazbērniem, ka jūs esat likumīgi mantinieki, ka jūs tikāt turēti rezervē debesīs, lai piedzimtu savā konkrētajā laikā un vietā, lai pieaugtu un kļūtu par Viņa karognesējiem un derības ļaudīm. Staigājot pa Tā Kunga taisnības taku, jūs tiksiet svētīti, lai turpinātu Viņa labestībā un būtu par gaismu un glābēju Viņa tautai (skat. Mācības un Derību 86:8–11).

Dariet visu, kas nepieciešams, lai stiprinātu savu ticību Jēzum Kristum, palielinot izpratni par Viņa atjaunotās Baznīcas doktrīnām un nerimstoši meklējot patiesību. Noenkuroti tīrā mācībā, jūs varēsiet iet uz priekšu ticībā un ar nepiekāpīgu neatlaidību un priecīgi darīt visu, kas ir jūsu spēkos, lai piepildītu Tā Kunga nolūkus.

Būs dienas, kad jūs būsiet zaudējuši drosmi. Tad lūdziet pēc drosmes, lai nepadotos! Diemžēl daži cilvēki, kurus jūs uzskatījāt par saviem draugiem, jūs nodos. Un dažas lietas vienkārši nešķitīs taisnīgas.

Tomēr es jums apsolu: sekojot Jēzum Kristum, jūs gūsiet ilgstošu mieru un patiesu prieku. Ar lielāku precizitāti ievērojot savas derības un aizstāvot Dieva Baznīcu un valstību uz Zemes mūsdienās, Tas Kungs jūs svētīs ar spēku un gudrību, lai jūs paveiktu to, ko spēj paveikt vienīgi Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļi.

Spēks rodams tad, kad jūs atceraties, ka jums ir dievišķa daba, bezgalīgi vērtīgs mantojums.

Mums ir jāstiprina personas ticība Dievam, ticība Tam Kungam, Jēzum Kristum, un ticība Viņa Baznīcai. Mums ir jāveido ģimenes un jātiek saistītiem svētajos tempļos. Mums ir jāceļ Dieva Baznīca un valstība uz Zemes (skat. Mateja 6:33). Mums ir jāsagatavojas savam dievišķajam liktenim: slavai, nemirstībai un mūžīgajām dzīvēm (skat. Romiešiem 2:7; Mācības un Derību 75:5).

Es jums pazemīgi liecinu, kā to pasludināja pravietis Džozefs Smits: Jēzus Kristus atjaunotais evaņģēlijs „dosies uz priekšu drosmīgi, cēli un neatkarīgi, līdz [tas] pārņems katru kontinentu, ieies katrā reģionā, ieplūdīs katrā valstī un aizsniegs katru ausi, līdz Dieva mērķi būs sasniegti un diženais Jehova teiks, ka darbs ir padarīts" (*History of the Church,* 4:540).

Mēs esam iesaistīti Diženā Dieva darbā. Es lūdzu, lai Viņa svētības būtu ar ikvienu no jums. ■

Berglinda Gudnasona

Arnesisla, Islande

Berglinda (pa kreisi) ar savu māsu Elinu (pa labi). Kad Berglinda bija tik dziļā depresijā, ar kādu iepriekš nebija saskārusies, viņa sajuta, ka tā nevar turpināt savu dzīvi. Atklāti pastāstot par savu cīņu ģimenei un draugiem, viņa atrada garīgo un emocionālo dziedinājumu caur rīkiem, ko nodrošinājis Debesu Tēvs.

MINDIJA SELU, FOTOGRĀFE

Sarunas ar ģimeni un draugiem par manu depresiju man ir ļoti palīdzējušas. Tās arī noveda pie lielākas palīdzības saņemšanas. Es negribēju lietot zāles vai apmeklēt terapiju. Es visu laiku sev teicu: „Man ir Dievs." Taču Dievs nodrošina daudz citu rīku, piemēram, zāles un terapiju, lai mēs tos lietotu papildus garīgām lietām.

Kad es biju visdziļākajā depresijā, cilvēki man mēdza teikt: „Būs labāk." Man tik ļoti apnika tajā klausīties, taču, lai cik dīvaini tas nebūtu, tā ir patiesība.

Es nekad nedomāju, ka būšu tik laimīga, cik laimīga esmu tagad. Dažas dienas man joprojām ir grūti, taču ar tiem rīkiem, ko man devis Debesu Tēvs, es varu ar to tikt galā. Tagad, kad sajūtu, ka slīkstu depresijā, es saku sev, ka esmu mīlēta, man ir ar ko parunāties, un viss kļūs labāk.

UZZINIET VAIRĀK
Vairāk informācijas par Berglindas ticības ceļu, ieskaitot papildus fotogrāfijas, meklējiet tiešsaistē vai šī raksta Evaņģēlija bibliotēkas versijā, vietnē **ChurchofJesusChrist.org/go/42013.**

Kalpošanas principi

KALPOŠANA CAUR VISPĀRĒJO KONFERENCI

Pateicoties pacilājošajiem citātiem, ģimenes tradīcijām un mācībām no Tā Kunga kalpiem, vispārējā konference dāvā mums daudzas kalpošanas iespējas — pirms vispārējās konferences nedēļas nogales, tās laikā un pēc tās!

Kalpodami par misijas sagatavošanas klases skolotājiem, Sūzija un Toms Maleni regulāri met izaicinājumu savas klases audzēkņiem — uzaicināt kādu noskatīties vispārējo konferenci.

„Uzaicināt kādu kaut ko izdarīt — tā ir misionāru darba neatņemama daļa, un tas attiecas arī uz kalpošanu norīkojumā," viņa saka. „Mūsu studenti regulāri atskaitās, cik labi viņiem tas izdevās, un arī kā jutās uzaicinātā persona."

Lūk, daži veidi, kā viņu audzēkņi vērsās pie citiem cilvēkiem:

- „Mēs kalpojam draugam, kurš cīnās ar dažām savām problēmām. Mēs uzaicinājām viņu noklausīties vispārējo konferenci, lai saņemtu atbildes. Kad mēs viņu apciemojām pēc konferences, viņš pateica, ka dzirdējis daudzas idejas, kas varētu palīdzēt."
- „Mēs sarīkojām vispārējās konferences viesības, un katrs atnesa kādu cienastu. Tas bija tik jautri, ka mēs nolēmām to atkārtot vēlreiz."
- „Es uzaicināju draugu noskatīties ar mani vispārējo konferenci. Kad mēs par to runājām, mēs nolēmām aizbraukt uz sanāksmju namu, lai uzzinātu, vai mēs to varētu noskatīties tur. Tā arī notika, un tā bija brīnišķīga pieredze!"

Kā to ir mācījušies Maleni un viņu audzēkņi, pastāv daudzi veidi, kā kalpot caur vispārējo konferenci. Tas ir brīnišķīgs veids, kā dalīties pacilājošos citātos, ģimenes tradīcijās, nozīmīgās diskusijās un Tā Kunga kalpu mācībās!

Uzaiciniet citus uz savām mājām

„Glābējs pavēlēja Saviem sekotājiem „[citam citu mīlēt], kā Es jūs esmu mīlējis" (Jāņa 13:34). Tādēļ mēs skatāmies uz to, kā Viņš mūs mīlēja. . . . Ja mēs padarīsim Viņu par savu paraugu, mums vienmēr vajadzētu sniegties pretī cilvēkiem, lai iekļautu ikvienu." Prezidents Dalins H. Oukss[1]

Pirms vairākiem gadiem mūsu brīnišķīgais mājskolotājs Maiks **ievēroja,** ka maniem trīs bērniem un man bija tikai mazs portatīvais dators, lai skatītos vispārējo konferenci. Viņš **nekavējoties uzaicināja** mūs pie sevis ciemos, lai skatītos kopā ar viņu un viņa sievu Džekiju, uzstājot, ka viņiem ļoti patiktu uzņemt ciemiņus. Mani bērni bija sajūsmā, ka varēs skatīties konferenci īstā televizorā; es ļoti novērtēju šo atbalstu; un mums visiem ļoti patika kopā pavadītais laiks.

Pēc tam kopīga vispārējās konferences skatīšanās kļuva par tradīciju. Pat tad, kad mums pašiem parādījās televizors, mēs tik un tā priecīgi devāmies pie Maika un Džekijas ar saviem spilveniem, piezīmju grāmatiņām un našķiem, lai skatītos vispārējo konferenci. Kopīga **praviešu vārdu uzklausīšana** padarīja to īpašāku. Mēs kļuvām kā ģimene. Maiks un Džekija kļuva par vieniem no maniem vislabākajiem draugiem un otriem vecvecākiem maniem bērniem. Viņu **mīlestība un draudzība** ir kļuvusi par neticamu svētību manai ģimenei. Es esmu tik pateicīga par viņu vēlmi atvērt mums savas mājas un savu sirdi.

Suzanna Erda, no Kalifornijas, ASV

PRINCIPI, PAR KURIEM PADOMĀT

„Ievēroja"
Glābējs mīloši veltīja laiku tam, lai ieraudzītu citu vajadzības, un tad rīkojās, lai apmierinātu šīs vajadzības (skat. Mateja 9:35–36; Jāņa 6:5; 19:26–27). Arī mēs varam šādi rīkoties.

„Nekavējoties uzaicināja"
Kad esam ievērojuši to vajadzības, kuriem kalpojam norīkojumā, nākamais solis ir rīkoties.

„Praviešu vārdu uzklausīšana"
Mums vajadzētu „[sanākt] kopā bieži" (Moronija 6:5), lai mācītos kopā, augtu kopā un runātu par garīgām lietām, kam ir vislielākā nozīme mūsu dvēselēm.
„Nāciet, ļaudis, Dieva vārdus uzklausiet, pravietis ko šodien vēsta mums!"[2] — var būt viens no vissvarīgākajiem uzaicinājumiem, ko varam izteikt tiem, kam kalpojam norīkojumā.

„Mīlestība un draudzība"
Lai patiesi palīdzētu citiem un ietekmētu viņus, mums ir jāveido attiecības ar līdzjūtību un „neviltotu mīlestību" (skat. Mācības un Derību 121:41).

Kopīgojiet internetā

„Sociālo mediju kanāli ir globāli līdzekļi, kas var personīgi un pozitīvi ietekmēt lielu indivīdu un ģimeņu skaitu. Un es ticu, ka ir pienācis laiks, lai mēs kā Kristus mācekļi lietotu šos iedvesmotos rīkus atbilstoši un vēl efektīvāk, lai liecinātu par Dievu, Mūžīgo Tēvu, Viņa laimes ieceri Saviem bērniem un par Viņa Dēlu, Jēzu Kristu, kā par pasaules Glābēju."
Elders Deivids A. Bednārs[3]

Internets mums ļauj **dalīties evaņģēlijā** ar visu pasauli. Man tas ļoti patīk! Es dalos dažās aktivitātēs vispārējai konferencei, taču visvairāk es cenšos palīdzēt citiem **uzsākt diskusiju** par vispārējās konferences runām. Lasot citu jautājumus, mēs bieži ieraugām notiekošo jaunā gaismā, un tas var kļūt par atspēriena punktu mūsu pašu svarīgiem diskusiju jautājumiem.

Es esmu atklājusi, ka tad, kad **izmantojam jautājumus**, lai pārrunātu vispārējās konferences runas ar ģimenēm, kurām kalpojam norīkojumā, mēs spējam saskatīt viņu stiprās puses un arī viņu vajadzības. Viens no maniem iemīļotākajiem jautājumiem, ko es uzdodu, ir: „Kāda, jūsuprāt, bija pēdējās vispārējās konferences sesijas tēma?"

Atbilde gandrīz vienmēr ļauj jums saprast, kas notiek viņu dzīvē un kas viņiem ir svarīgs. Tas jums ļauj kļūt par labāku kalpojošo brāli vai māsu, tāpēc ka jūs spējat labāk viņus saprast. ■

Kamilla Gilhema, no Kolorādo, ASV

ATSAUCES

1. Dalins H. Oukss, „Love and the Law" (video), mormonandgay.ChurchofJesusChrist.org.
2. „Nāciet, ļaudis, Dieva vārdus uzklausiet!", *Garīgās dziesmas*, nr. 12.
3. Deivids A. Bednārs, „Flood the Earth through Social Media", *Liahona,* 2015. g. aug., 50. lpp.
4. *Sludini Manu evaņģēliju: misionāru kalpošanas rokasgrāmata* (2005. g.), 185. lpp.

PRINCIPI, PAR KURIEM PADOMĀT

„Dalieties evaņģēlijā!"
Mēs esam stājušies derībā — „stāvēt kā Dieva liecinieki visos laikos un visās lietās, un visās vietās" (Mosijas 18:9).

„Uzsāciet diskusiju!"
Vispārējās konferences vēstījumi var iedvesmot uz apbrīnojamām, saistošām un garīgām sarunām. Un šādas pārrunas var stiprināt jūsu attiecības, palīdzēt jūsu liecībai augt un dāvāt jums prieku! (Skat. Mācības un Derību 50:22.)

„Izmantojiet jautājumus!"
„Veiksmīgi jautājumi palīdz saprast citu intereses, viņu šaubas, bažas un jautājumus. Tie palīdz veiksmīgāk mācīt, ieaicina stundā Svēto Garu un palīdz cilvēkiem mācīties."[4]

Elders Legrands R. Kērtiss, jaun.
Augstākais pilnvarotais Septiņdesmitais un Baznīcas vēsturnieks un pierakstītājs

Nepārtrauktā evaņģēlija ATJAUNO

Evaņģēlija Atjaunošana sākās Svētajā birzī pirms 200 gadiem un turpinās mūsdienās, — un jūs un es varam būt daļa no tās.

MELHISEDEKA PRIESTERĪBAS ATJAUNOŠANA, VALTERS REINS

200 GAISMAS PIEPILDĪTI GADI

1820–2020

ŠANA

Šis ir brīnišķīgs un aizraujošs laiks, lai dzīvotu uz Zemes. Mums ir tā svētība, ka varam piedalīties diženos notikumos, kas norisinās laiku pilnības atklāšanā, sagatavojoties Tā Kunga Otrajai atnākšanai.[1] Mēs ne tikai varam redzēt šos brīnišķīgos notikumus, bet arī būt par daļu no tiem.[2]

Mēs dažreiz runājam par evaņģēlija Atjaunošanu, it kā tas būtu bijis pēkšņs notikums. Pirms diviem simtiem gadu Pirmā vīzija aizsāka šo procesu, bet evaņģēlija Atjaunošana ar to, protams, nebeidzās. Tā Kunga darbs caur Džozefu Smitu un viņa biedriem turpinājās ar Mormona Grāmatas tulkošanu, priesterības atjaunošanu, Baznīcas organizēšanu, misionāru nozīmēšanu, tempļu celšanu, Palīdzības biedrības organizēšanu un tā tālāk. Šie Atjaunošanas notikumi sākās 1820. gadā un turpinājās visas Džozefa Smita dzīves laikā.

Lai cik brīnišķīgs bija viss tas, ko Dievs atklāja caur Džozefu Smitu, evaņģēlija Atklāšana netika pabeigta Džozefa dzīves laikā. Caur praviešiem pēc viņa mēs esam saņēmuši tādas lietas kā tempļa darba nepārtrauktu attīstību, papildus Svētos Rakstus, Svēto Rakstu tulkošanu daudzās valodās, evaņģēlija nešanu visā pasaulē, Svētdienas skolas, Jauno Sieviešu, Sākumskolas un priesterības kvorumu organizēšanu un daudzas izmaiņas Baznīcas organizācijā un procedūrās.

„Mēs esam liecinieki atjaunošanas procesam," teica prezidents Rasels M. Nelsons. „Ja jūs domājat, ka Baznīca ir pilnībā atjaunota, jūs redzat tikai atjaunošanas sākumu. Vēl ir jānotiek daudz kam vairāk. . . . Pagaidiet līdz nākamajam gadam. Un tad nākamajam gadam. Lietojiet savus vitamīnus. Pietiekami izgulieties. Tas būs aizraujoši."[3]

SAVAS SIRDS VĒLMES (PIRMĀ VĪZIJA), VALTERS REINS

Agrīnais misionārs Samuēls Smits dalās Mormona Grāmatā

Dievs mums ir devis brīnišķīgu iespēju — spēlēt svarīgu lomu šajā darbā.

Atbilstoši prezidenta Nelsona paziņojumam, ka Atklāšana turpinās, mēs esam redzējuši daudzas zīmīgas izmaiņas Baznīcā, kopš viņš kļuvis par tās prezidentu. To starpā ir priesterības kvorumu restrukturizācija, mājskološanas un apmeklējuma mācības aizstāšana ar kalpošanu norīkojumā un mājās centrēta, Baznīcas atbalstīta evaņģēlija studēšanas veida ieviešana.[4] Kopš tā laika ir notikušas vēl citas izmaiņas, un vēl vairāk izmaiņu sekos.

Piemērs Rietumāfrikā

Manu liecību par Atjaunošanas nepārtraukto dabu ietekmēja pieci gadi, ko es pavadīju, kalpojot Āfrikas rietumu reģiona prezidijā. Kopš jaunības gadiem man ir bijusi liecība par evaņģēliju. Bet, dzīvojot Āfrikā, es biedrojos ar dažiem no pirmajiem rietumafrikāņiem, kas bija pieņēmuši evaņģēliju. Es arī redzēju, kā Baznīca strauji izplatījās pa visu kontinentu: tika izveidots simtiem bīskapiju un stabu, uzticīgiem Baznīcas locekļiem piepildot tempļus un sanāksmju namus un labām sievietēm un labiem vīriešiem no visas sirds pieņemot atjaunoto evaņģēliju. Savu acu priekšā es redzēju Džozefa Smita pravietojuma piepildījumu, ka Baznīca „piepildīs pasauli".[5]

Divi šādi uzticīgi Baznīcas locekļi, Džeimss Evudzī un Frederiks Antvi, vienu dienu palīdzēja man Akras Ganas templī. Vairākus gadus pirms pēdējo dienu svēto misionāri ieradās Ganā, Džeimss bija daļa no aptuveni 1000 cilvēku grupas, kuri izmantoja Mormona Grāmatu un citus Baznīcas materiālus savas baznīcas dievkalpojumos. Viņi lūdza Dievam, lai kādu dienu Baznīca tiktu atvērta Ganā. Viņš pievienojās citiem jauniem vīriešiem, ceļodams pa Ganu un mācīdams evaņģēliju, kā tas ir atrodams mūsu materiālos. Kad 1978. gadā ieradās misionāri, viņš tika kristīts pirmajā dienā, kolīdz pēdējo dienu svēto kristības tika uzsāktas Ganā.

Kad Freds bija jauns Baznīcas loceklis, viņš apmeklēja kāda radinieka bēres, kurš bija cilts virsaitis. Tur viņš uzzināja, ka ģimene plānoja viņu padarīt par jauno virsaiti. Apzinādamies, ka šāds amats viņu spiestu darīt to, kas būtu pretrunā ar viņa evaņģēlija principiem, viņš ātri devās prom pēc bērēm un uzgrieza muguru amatam, kas viņam būtu atnesis izcilu stāvokli un bagātību.

Kad Akras templis bija iesvētīts, gan Džeimss, gan Freds pavadīja ceļā ilgāk par četrām stundām vienā virzienā katru nedēļu, lai varētu būt tempļa darbinieki. Kad es ar viņiem veicu priekšrakstus, mani pārņēma vēsturiska izjūta. Apzinoties Baznīcas vēsturi Āfrikā, ko šie divi brāļi pārstāvēja, es sajutu, ka tas līdzinās tam, kā Džons Teilors vai Vilfords Vudrafs, vai citi agrīnie Baznīcas locekļi būtu pildījuši priekšrakstus kopā ar mani.

Tas, ko es redzēju, pieredzēju un sajutu Rietumāfrikā, bija daļa no tā, ko Tas Kungs atklāja Ēnoham par nākamību: „Un taisnību Es sūtīšu lejā no debesīm; un patiesību sūtīšu Es no zemes, lai nestu liecību par Manu Vienpiedzimušo; . . . un taisnībai un patiesībai Es likšu traukties pār zemi kā plūdiem, lai sapulcinātu Manus izredzētos no četrām zemes pusēm" (Mozus 7:62).

Es redzēju taisnību un patiesību traucamies pār Āfrikas kontinentu un izredzētos tiekam sapulcinātus no tās pasaules daļas. Mana liecība

Freds Antvi, Baznīcas pionieris Ganā

SAMUĒLS SMITS: PIRMAIS MISIONĀRS, SEMS LOLORS

par Atjaunošanu tika vairota, tāpēc ka es redzēju nozīmīgu Atjaunošanas darba daļu norisināmies savu acu priekšā.

Es arī redzēju ko citu attiecībā uz nepārtraukto Atjaunošanu: dinamisku ticību un garīgo enerģiju starp afrikāņu Baznīcas locekļiem. Es esmu dzirdējis elderu Deividu A. Bednāru no Divpadsmit apustuļu kvoruma sakām: „Kērtlande [kur pēdējo dienu svētie dzīvoja 1830-tajos gados] nav tikai Ohaio. Tā ir arī Āfrikā." Daudzi cilvēki pievienojas Baznīcai Āfrikā, pamatojoties uz savām spēcīgajām, personīgajām, garīgajām pieredzēm. Šie jaunie Baznīcas locekļi ienes garīgo enerģiju un vajadzību pēc turpmākas evaņģēlija apgūšanas. Viņiem Atjaunošana turpinās personiskā nozīmē. Kad viņi vairāk un vairāk mācās par Baznīcu, evaņģēlija patiesības turpina atklāties viņu skatam. Tas pats attiecas uz visiem mums, kad mēs turpinām paplašināt savas evaņģēlija zināšanas.

Trīs veidi, kā palīdzēt nepārtrauktajā Atjaunošanā

Dievs mums ir devis brīnišķīgu iespēju — spēlēt svarīgu lomu šajā darbā. Tas Kungs ir teicis, ka „[Baznīcas] ķermenim ir vajadzīgs katrs loceklis" (Mācības un Derību 84:110). Visi Baznīcas locekļi ir svētīti ar to, ka var piedalīties šajā nepārtrauktajā evaņģēlija Atjaunošanā. Kā lai mēs to izdarām?

Viens no mūsu dalības veidiem ir svētu derību slēgšana un turēšana. Priekšraksti, tostarp tempļa priekšraksti, iegūst nolūku tikai tad, ja cilvēki patiesi slēdz un tad ievēro derības, kas saistītas ar šiem priekšrakstiem. Māsa Bonija Parkina, bijusī Palīdzības biedrības vispārējā prezidente, ir mācījusi: „Derību slēgšana ir labprātīgas sirds izpausme; derību turēšana — uzticīgas sirds izpausme".[6]

Slēdzot un turot derības, mēs ne tikai sagatavojamies mūžīgajai dzīvei, bet arī palīdzam sagatavot un stiprināt to, ko Tas Kungs sauc par „Manas derības ļaudīm" (Mācības un Derību 42:36). Mēs slēdzam derības ar Dievu un kļūstam par daļu no Viņa derības tautas caur kristībām, konfirmāciju, Svēto Vakarēdienu, Melhisedeka priesterību un tempļa priekšrakstiem.

Jaunieši stāv rindā, lai ieietu Akras Ganas templī

Otrs veids, kā mēs varam piedalities nepārtrauktajā evaņģēlija Atjaunošanā, ir pildot mums dotos aicinājumus un uzdevumus. Šādi Baznīca virzās uz priekšu. Nodevušies skolotāji māca evaņģēliju bērniem, jauniešiem un pieaugušajiem. Kalpojošās māsas un kalpojošie brāļi rūpējas par atsevišķiem Baznīcas locekļiem. Prezidiji un bīskapības sniedz vadību stabiem, apgabaliem, bīskapijām, draudzēm, kvorumiem, organizācijām, klasēm un grupām. Jauniešu vadītāji rūpējas par jaunajām sievietēm un jaunajiem vīriešiem. Lietveži un sekretāri pieraksta būtisku informāciju, kas tiek pierakstīta arī debesīs, un daudzi citi veic svarīgus uzdevumus, sagatavojot cilvēkus mūžīgajai dzīvei un Glābēja Otrajai atnākšanai.

Kā mācījis prezidents Nelsons, mums ir iespēja un pienākums palīdzēt sapulcināšanas darbā, kas notiek priekškara abās pusēs.

Trešais veids, kā mēs varam piedalīties evaņģēlija Atjaunošanā, — palīdzot sapulcināt Israēlu. Kopš Atjaunošanas agrīnajām dienām šī ir bijusi Dieva darba galvenā daļa. Kā mācījis prezidents Nelsons, mums ir iespēja un pienākums palīdzēt sapulcināšanas darbā, kas notiek priekškara abās pusēs. Savā noslēguma runā savā pirmajā vispārējā konferencē, būdams Baznīcas prezidents, prezidents Nelsons kodolīgi paziņoja: „Mūsu vēstījums šai pasaulei ir vienkāršs un sirsnīgs: mēs aicinām, lai visi Dieva bērni no abām priekškara pusēm nāktu pie sava Glābēja, saņemtu svētā tempļa svētības, izbaudītu nezūdošu prieku un kļūtu mūžīgās dzīves cienīgi."[7]

Israēla sapulcināšana šajā priekškara pusē nozīmē misionāru darbu. Ikvienam no mums, kas var kalpot pilna laika misijā, vajadzētu rūpīgi apsvērt šo iespēju. Es uzskatu par lielu svētību to, ka varēju kalpot misijā Itālijā, kad Baznīca tur bija vēl ļoti „jauna". Mūsu draudzes tikās īrētās telpās, un mēs cerējām, ka kādu dienu tur varētu būt stabi un bīskapijas. Es redzēju, kā drosmīgi pionieri pievienojās Baznīcai un ielika pamatu Israēla sapulcināšanai tajā dižajā zemē.

Viena no viņiem bija Agnese Galdiolo. Mēs visi spēcīgi sajutām Garu, kad viņai tika mācītas misionāru pārrunas. Taču, pat sajūtot to Garu, viņa zināja, ka viņas ģimene būs stingri pret viņas kristībām. Tomēr kādā brīdī, piepildīta ar Garu, viņa piekrita tapt kristīta. Taču viņa pārdomāja savu plānoto kristību dienas rītā. Viņa agri ieradās īrētajā zālē, kur viņai bija jātiek kristītai, lai mums pateiktu, ka ģimenes spiediena dēļ viņa to nevarēs izdarīt.

Pirms aiziešanas viņa piekrita ar mums aprunāties uz dažām minūtēm. Mēs devāmies uz klasi, kur mēs ierosinājām kopā lūgt Dievu. Kad bijām nometušies ceļos, mēs lūdzām viņu noskaitīt lūgšanu. Pēc lūgšanas viņa piecēlās vienās asarās un teica: „Labi, es kristīšos." Un pēc dažām minūtēm viņa tapa kristīta. Nākamajā gadā viņa apprecējās ar Sebastiāno Karūzo, un viņi uzaudzināja četrus bērnus, kuri ir jau kalpojuši misijās un turpina kalpot arī šobrīd Baznīcā.

Elders un māsa Kērtisi ar dažiem Karūzo ģimenes locekļiem

Agnese un Sebastiāno arī kalpoja misijā, Sebastiāno kalpojot par misijas prezidentu. Kad es kalpoju Itālijā otro misiju, 25 gadus pēc pirmās misijas, es varēju redzēt, ko Karūzo ģimene un citi pionieri bija izdarījuši, lai tur izplestu Dieva valstību. Mani misionāri un es strādājām, lai uzceltu Baznīcu, sapņojot par to, lai kādu dienu templis tiktu uzcelts Itālijā. Iedomājieties, kādu prieku man sagādā tas, ka mums tagad ir Romas Itālijas templis.

Ir vēl tikai dažas citas prieka izpausmes, ko var salīdzināt ar misionāru darba prieku. Cik gan tā ir liela svētība, ka piedzimām laikā, kad varam priekpilni piedalīties nepārtrauktajā evaņģēlija Atjaunošanā, palīdzot sapulcināt Israēlu!

Misionāru prieku, protams, sajūt ne tikai pilna laika misionāri. Katrs no mums var palīdzēt mūsu māsu un brāļu pievēršanā ticībai vai

Agneses Galdiolo kristībās

Elīza R. Snova, agrīna Palīdzības biedrības vadītāja

aktivizēšanā, roku rokā strādājot ar pilna laika misionāriem. Mums ir iespēja sapulcināt Israēlu, aicinot citus nākt un redzēt un sadraudzējoties ar tiem, kas tiek mācīti.

Veicot tempļa un ģimenes vēstures darbu, mēs palīdzam sapulcināt Israēlu priekškara otrā pusē. Daudzus gadus mums ir bijis šis svētais pienākums — veikt šo darbu. Pirms Džozefa Smita nāves svētie veica kristīšanos par mirušajiem, un daži saņēma savu endaumentu un saistīšanas priekšrakstus. Kad tika pabeigts Navū templis, endaumenti dzīvajiem sākās visā nopietnībā. Endaumenti un saistīšanas priekšraksti par priekštečiem arī sākās tempļos Jūtā.

Elīza R. Snova, svarīga dalībniece šajā atjaunošanas procesā, saprata, cik nozīmīga Atjaunošanas daļa tā patiesībā ir. Viņa daudz laika pavadīja endaumenta mājā, palīdzot tur veikt priekšrakstus.[8] Viena Palīdzības biedrības apmeklējuma laikā 1869. gadā viņa mācīja savas māsas: „Es esmu domājusi par lielo darbu, kas mums ir jāpaveic, patiesi, palīdzot gūt glābšanu dzīvajiem un mirušajiem. Mēs vēlamies būt . . . piemēroti biedri Dieviem un Viņu Svētajiem."[9]

Un, protams, tempļa priekšrakstu pieejamība ir krasi paplašinājusies, tiekot uzceltiem daudziem tempļiem visā pasaulē, un daudzu celtniecība vēl tiek gaidīta.

Ar tiem rīkiem, kas tagad ir mūsu rīcībā, tempļa un ģimenes vēstures darbs var kļūt par ikdienu mūsu dalībai nepārtrauktajā evaņģēlija Atjaunošanā. Es esmu interesējies par ģimenes vēstures darbu un iesaistīts tajā daudzus gadus, taču tiešsaistē pieejamie rīki ir lielā mērā vairojuši manus panākumus, lai es spētu ģimenes vārdus aiznest uz templi. Man ir svētas atmiņas par to, kā sēžu pie galda mūsu dzīvoklī Ganā un meklēju savu eiropiešu priekšteču vārdus, kurus mana sieva un es varētu aiznest uz Akras Ganas templi. Šī priekpilnā izdevība mums bija arī citās vietās, uz kurām tikām sūtīti.

Caur pravieti Džozefu Smitu Dievs uzsāka procesu — „visu lietu [īstenošanu], kas ir runātas ar visu svēto praviešu muti kopš pasaules sākuma" (Mācības un Derību 27:6). Tā Atjaunošana ir turpinājusies līdz mūsdienām, Dievam „[tagad atklājot]" un „vēl [turpmāk atklājot] daudz ko lielu un svarīgu attiecībā uz Dieva Valstību" (Ticības apliecinājumi 1:9). Es esmu ļoti pateicīgs, ka mēs varam piedalīties šajā nepārtrauktajā evaņģēlija Atjaunošanā. ■

Veicot tempļa un ģimenes vēstures darbu, mēs palīdzam sapulcināt Israēlu priekškara otrā pusē.

„Ja jūs domājat, ka Baznīca ir pilnībā atjaunota, jūs redzat tikai atjaunošanas sākumu. Vēl ir jānotiek daudz kam vairāk."

Prezidents Nelsons

ATSAUCES

1. Skat. Efeziešiem 1:10; Mācības un Derību 27:13.
2. Skat. Daniēla 2:35–45; Mācības un Derību 65. nod.
3. Rasels M. Nelsons, citēts no „Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry", 2018. g. 30. okt., newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
4. Skat. „Inspired Direction", *Liahona,* 2019. g. maijs, 121. lpp.
5. *Baznīcas prezidentu mācības: Džozefs Smits* (2010. g.), 136. lpp.
6. Bonija D. Parkina, „With Holiness of Heart", *Liahona,* 2002. g. nov., 103. lpp.
7. Rasels M. Nelsons, „Nepagurstot mēs visi Dievam kalposim" (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2018. g. maijs, 118.–119. lpp. Atbalsojot šo domu, gadu vēlāk prezidents Nelsons teica vispārējā konferencē: „Kaut mēs iesvētītu un jauniesvētītu savu dzīvi kalpošanai Dievam un Viņa bērniem abpus priekškaram!" („Noslēguma piezīmes" (vispārējās konferences runa), *Liahona,* 2019. g. maijs, 112. lpp.).
8. Endaumentu māja tika uzcelta Tempļa skvērā, kamēr tika celts Soltleikas templis. Endaumentu māja tika uzcelta 1855. gadā un tika izmantota tempļa priekšrakstiem līdz 1889. gadam.
9. Elīza R. Snova, uzruna Lehija bīskapijas Palīdzības biedrībā, 1869. g. 27. okt., Relief Society Minute Book, 1868.–1879. g., Baznīcas vēstures bibliotēka, 26.–27. lpp.

VIŅIEM BIJA CERĪBA UZ KRISTUS ATNĀKŠANU — UN ARĪ MUMS VAR BŪT ŠĀDA CERĪBA

Mormona Grāmatas pravieši cerēja, ka Kristus ieradīsies. Lasot viņu vārdus, mums var būt tāda pati cerība uz Viņa atgriešanos.

Mindija Selu
Baznīcas žurnāli

Kādi vārdi nāk jums prātā, kad domājat par Mormona Grāmatu?

Nefijieši, lamanieši vai citi -ieši?

Karš, mežonīgs apvidus, bēdas?

Grēku nožēlošana, pestīšana, taisnīgums?

Jēzus Kristus?

Cerība?

Lieldienas ir īstais laiks, lai vēlreiz apdomātu Mormona Grāmatas vēsti. Vissvarīgāk — vēsti par to, ka Jēzus ir Kristus, mūsu Glābējs un Pestītājs. Pateicoties Viņam, mēs galu galā varam tikt atbrīvoti no ķermeņa un dvēseles sāpēm. No nāves un grēka. Mēs varam pārvarēt ikvienu sliktu lietu, ar ko pasaulē varam saskarties.

Vienkārši sakot, mums var būt cerība.

Cerība — patiesa cerība, kas centrēta Jēzū Kristū, — iedvesmoja senos praviešus vest pierakstus uz zelta plāksnēm, kas vēlāk kļuva par Mormona Grāmatu. Jēkabs mums pasaka: „Jo šai nolūkā mēs esam rakstījuši šīs lietas, lai viņi varētu zināt, ka mēs zinājām par Kristu un mums bija cerība uz Viņa godību daudzus simtus gadu pirms Viņa atnākšanas" (Jēkaba gr. 4:4; uzsvars pievienots).

Jēkabs vēlējās, lai mēs zinātu, ka viņš — un citi pravieši, kas veda pierakstus, — zināja par Kristus atnākšanu. Daudzus simtus gadu pirms Viņa atnākšanas! Un viņi bija iedvesmoti uz šādu cerību no praviešu vārdiem, kurus viņi lasīja. Jēkabs paskaidro: „Un ne tikai mums pašiem bija cerība uz Viņa godību, bet arī visiem svētajiem praviešiem, kas bija pirms mums.

Lūk, viņi ticēja Kristum un pielūdza Tēvu Viņa Vārdā, un arī mēs pielūdzam Tēvu Viņa Vārdā. . . .

Tāpēc mēs meklējam pēc praviešiem un mums ir daudzas atklāsmes un pravietojuma gars; un esot ar visām šīm liecībām, mēs iegūstam cerību, un mūsu ticība kļūst nesatricināma" (Jēkaba gr. 4:4–6; skat. arī 1. Nefija 19:21; Jēkaba gr. 7:11; Mosijas 3:13; Helamana 8:16).

Cerība, ko viņi guva gan no savām pieredzēm, gan no pravietojumiem, kurus viņi lasīja Svētajos Rakstos, sagatavoja viņus Kristus atnākšanas dienai. Līdzīgi pravieši mūsdienās mudina mūs sagatavoties brīdim, kad Kristus atgriezīsies. Lai mums varētu būt tāda pati cerība, arī mums ir „[jāmeklē] pēc praviešiem un [jācenšas saņemt] daudzas atklāsmes un pravietojuma garu". Viņu liecības par Jēzu Kristu ne tikai stiprinās mūsu liecību, bet arī palīdzēs mums sagatavoties Viņa atnākšanai.

JORGE KOKKO SANTANDŽELO, *APMEKLĒJUMS*

Lehijs

„Tāpēc, cik ļoti svarīgi ir darīt zināmas šīs lietas Zemes iedzīvotājiem, lai viņi varētu zināt, ka šeit nav nevienas radības, kas var dzīvot ar Dievu, kā tikai caur Svētā Mesijas nopelniem un žēlastību, un labvēlību, kurš atdod savu dzīvību miesā un atkal to atgūst ar Gara spēku, lai Viņš varētu īstenot mirušo augšāmcelšanos, būdams pirmais, kam jāuzceļas."

2. Nefija 2:8

Nefijs

„Un mēs runājam par Kristu, mēs priecājamies par Kristu, mēs sludinām par Kristu, mēs pravietojam par Kristu, un mēs rakstām saskaņā ar mūsu pravietojumiem, lai mūsu bērni varētu zināt, pie kura avota meklēt savu grēku piedošanu."

2. Nefija 25:26

Alma

„Un Viņš ies, izciešot visādas sāpes un ciešanas, un kārdinājumus; un tas būs tāpēc, lai vārds varētu tikt piepildīts, kas saka: Viņš uzņemsies Savas tautas sāpes un slimības.

Un Viņš uzņemsies nāvi, lai Viņš varētu atraisīt nāves saites, kas saista Viņa ļaudis; un Viņš uzņemsies viņu vājības, lai Viņš varētu tikt piepildīts ar žēlastību miesā, lai Viņš varētu zināt miesā, kā palīdzēt Saviem ļaudīm viņu vājībās."

Almas 7:11–12

Amuleks

„Un tas lielais un pēdējais upuris būs Dieva Dēls, jā, bezgalīgs un mūžīgs.

Un tā Viņš nesīs glābšanu visiem tiem, kas ticēs Viņa Vārdam; šis ir Viņa pēdējā upura nolūks — īstenot žēlastības pilnību, kas pārspēj taisnību un dod cilvēkiem iespēju, lai tiem varētu būt ticība grēku nožēlošanai.

Un tā žēlastība var apmierināt taisnības prasības un ieskauj tos drošībā savās rokās, kamēr tas, kas neizmanto ticību grēku nožēlošanai, ir pilnībā pakļauts taisnības prasību likumam; tādēļ tikai priekš tā, kam ir ticība grēku nožēlošanai, tiek īstenota lielā un mūžīgā pestīšanas iecere."

Almas 34:14–16

Samuēls lamanietis

„Jo lūk, Viņam noteikti jāmirst, lai glābšana varētu nākt; jā, tas Viņam pienākas un ir nepieciešams, lai viņš mirtu, lai īstenotu mirušo augšāmcelšanos, lai tādējādi cilvēki varētu tikt vesti Dieva priekšā.

Jā, lūk, Viņa nāve īsteno augšāmcelšanos un atpestī visu cilvēci no pirmās nāves — garīgās nāves; jo visa cilvēce dēļ Ādama Krišanas, būdama padzīta no Tā Kunga vaiga, tiek uzskatīta par mirušu attiecībā gan uz laicīgām, gan garīgām lietām.

Bet lūk, Kristus augšāmcelšanās atpestī cilvēci, jā, patiesi visu cilvēci un atved to atpakaļ Tā Kunga vaiga priekšā."

Helamana 14:15–17

GETZEMANE, BĒRNU SVĒTĪŠANA, NEPIESKARIES MAN, *JORGE KOKKO SANTANDŽELO*

Ķēniņš Benjamīns

„Un Viņš tiks saukts Jēzus Kristus, Dieva Dēls. . . .

Un redzi, Viņš nāks pie savējiem, lai glābšana varētu nākt pie cilvēku bērniem caur ticību Viņa Vārdam; . . .

Un trešajā dienā Viņš celsies augšā no mirušajiem. . . .

Jo lūk, un arī Viņa asinis izpērk to grēkus, kas krituši dēļ Ādama pārkāpuma, kas miruši, nezinādami Dieva gribu attiecībā uz viņiem, vai netīši grēkojuši."

Mosijas 3:8–11

Mormons

„Ziniet, ka jums ir jānāk pie zināšanām par saviem tēviem un jānožēlo visi savi grēki un nekrietnības, un jātic Jēzum Kristum, ka Viņš ir Dieva Dēls un ka Viņš tika jūdu nokauts, un ar Tēva spēku Viņš ir atkal uzcēlies, ar ko Viņš ir guvis uzvaru pār kapu; un Viņā arī nāves dzelonis ir aprīts.

Un viņš īsteno mirušo augšāmcelšanos, ar ko cilvēkiem ir jātop uzceltiem, lai stātos Viņa soģa krēsla priekšā.

Un Viņš ir īstenojis pasaules pestīšanu, ar ko tam, kas tiek atrasts nevainīgs Viņa priekšā tiesas dienā, tam tiek dots dzīvot Dieva priekšā Viņa valstībā, lai bezgalīgi dziedātu slavas dziesmas ar debesu koriem Tēvam un Dēlam, un Svētajam Garam, kas ir viens Dievs, laimes stāvoklī, kam nav gala."

Mormona 7:5–7 ■

Ko man nozīmē Lieldienas?

Lieldienās mēs svinam „visnozīmīgāko dienu vēsturē”[1] — mūsu Glābēja Jēzus Kristus Augšāmcelšanos. Šim notikumam ir centrālā loma Debesu Tēva laimes iecerē.

Pirmsmirstīgajā dzīvē Jēzus Kristus tika izraudzīts par mūsu Glābēju. Viņš apsolīja nodrošināt mums veidu, kā saņemt savu grēku piedošanu un atgriezties savās debesu mājās.

Pirmajā Lieldienu rītā Jēzus izpildīja Savu solījumu. Viņš uzvarēja nāvi. Tā rezultātā „Viņš ir pasaules gaisma un dzīvība; jā, gaisma, kas ir bezgalīga, kas nekad nevar tikt aptumšota; jā, un arī dzīvība, kura ir bezgalīga, ka tur vairs nevar būt nāves” (Mosijas 16:9).

Kādas svētības Augšāmcelšanās dāvā tev?

ATSAUCES

1. Dīters F. Uhtdorfs, „Redziet, kāds cilvēks!” (vispārējās konferences runa), *Liahona*, 2018. gada maijs, 108. lpp.
2. Rasels M. Nelsons, „Kopīgi dodoties uz priekšu”, *Liahona*, 2018. g. apr., 7. lpp.

Grēku nožēla

Jēzus Kristus vaicā ikvienam no mums: „Vai jūs tagad neatgriezīsities pie Manis un nenožēlosit savus grēkus, un netapsit pievērsti, lai Es varētu jūs dziedināt?” Viņš apsola: „Katru, kas nāks, to Es pieņemšu” (3. Nefija 9:13–14). Kā tu jūties, kad nožēlo grēkus?

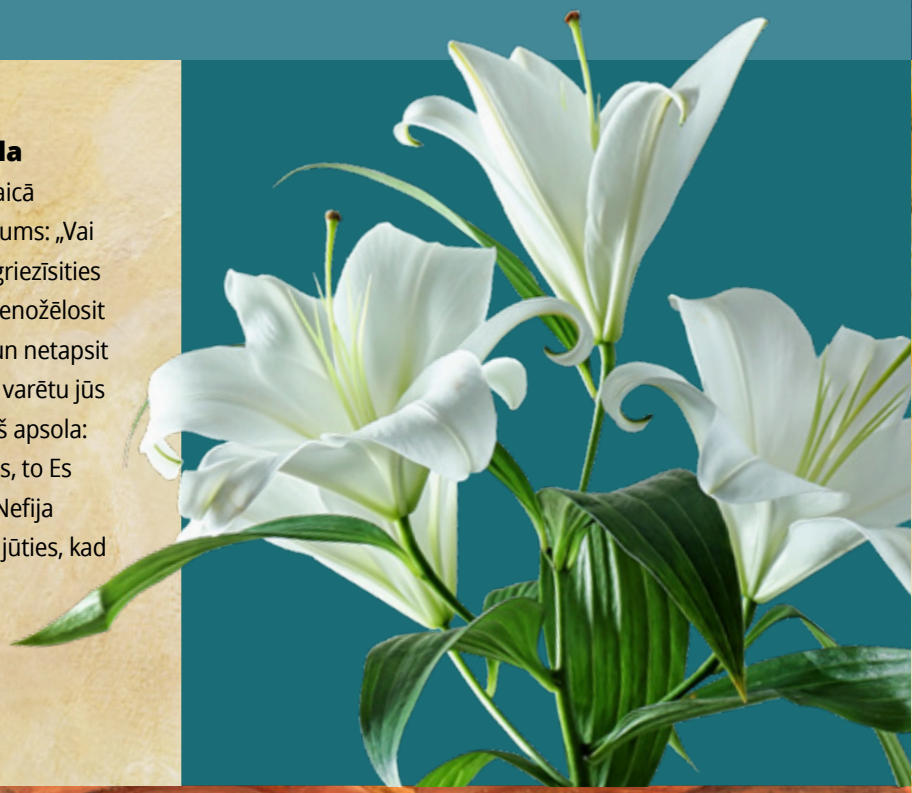

GETTY IMAGES LILIJU FOTOGRĀFIJA

Augšāmcelšanās

Nāve ir neizbēgama, taču Glābēja uzvara pār nāvi nodrošina, ka visi tiks augšāmcelti — ķermenis un gars atkal savienoti pilnīgā veidolā (skat. Almas 11:43). Kā zināšanas par Augšāmcelšanos dāvā tev cerību?

Mūžīgā dzīve

Glābēja īstenotā Izpirkšana padara iespējamu mūžīgās dzīves jeb paaugstināšanas iegūšanu. Lai saņemtu šo svētību, mums ir jāklausa baušļiem. Prezidents Rasels M. Nelsons ir nosaucis ceļu uz mūžīgo dzīvi par „derību taku".[2] Kas mums jādara, lai ietu pa šo taku uz mūžīgo dzīvi?

THE GOOD SHEPHERD, GREY DAY, GOLGOTHA UN EVERY KNEE SHALL BOW, DZ. KĒRKS RIČARDSS
EMPTY GARDEN TOMB, STIVS HARTS

1-2.
NEDĒĻA

13.–19. APRĪLIS

Mosijas 1.–3. nodaļa

Kāpēc ķēniņš Benjamīns aicina mūs kļūt kā maziem bērniem?

Vai jebkad esat sajutuši savu sirdi atmaigstam, vērojot bērnu? Bērni bieži vien runā no sirds un pauž mīlestību un vienkāršus ticības apliecinājumus. Glābējs mācīja: „Tāpēc, kas pats pazemojas kā [mazs] bērns, tas ir lielākais Debesu valstībā" (Mateja 18:4).

Šis varētu būt viens iemesls, kāpēc ķēniņš Benjamīns lūdza savai tautai atmest miesīgo cilvēku un kļūt kā bērniem (skat. Mosijas 3:19).

Kā mēs kļūstam līdzīgi bērniem? Atsaucieties uz Mosijas 3:19, lai aizpildītu tukšās vietas ar vārdiem, ko ķēniņš Benjamīns izmantoja, lai raksturotu bērnam līdzīgu cilvēku.

1._____

2._____

3._____

4._____

5._____

6._____

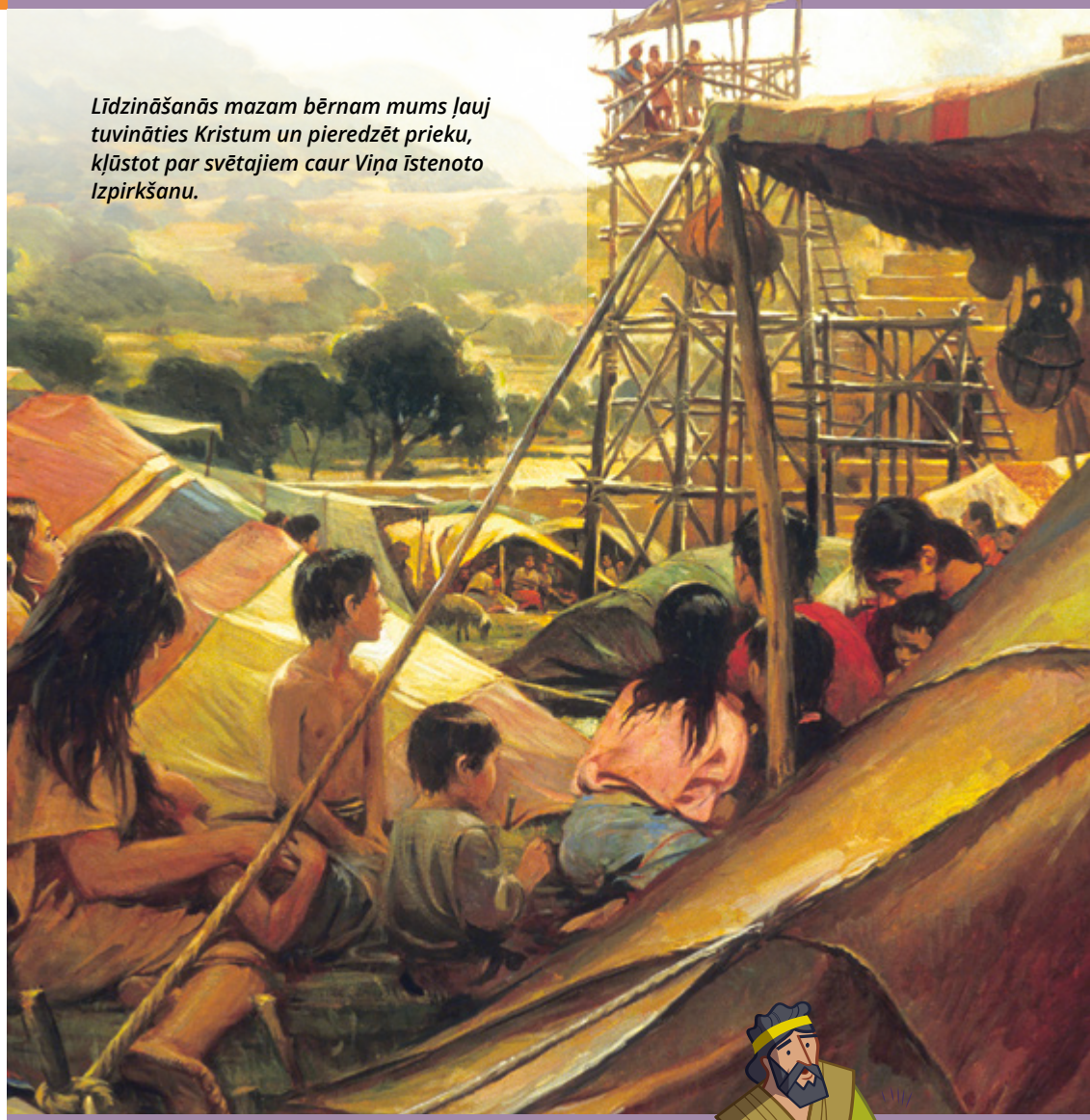

Līdzināšanās mazam bērnam mums ļauj tuvināties Kristum un pieredzēt prieku, kļūstot par svētajiem caur Viņa īstenoto Izpirkšanu.

PĀRRUNAS

Atrodiet savos iemīļotākajos Mormona Grāmatas varoņos bērnam piemītošas rakstura īpašības. Kā tu vari sekot viņu piemēram?

3.
NEDĒĻA

BRAIJENA BĪČA ILUSTRĀCIJA *KALPOJOT SAVĀM DIEVAM*, VALTERS REINS

20.–26. APRĪLIS

Mosijas 4.–6. nodaļa

Ko nozīmē — ierakstīt Kristus Vārdu savā sirdī?

Mormona Grāmatā tautas tiek sauktas dažādos vārdos — nefijieši, lamanieši un anti-nefij-lehijieši ir tikai daži piemēri. Taču ķēniņš Benjamīns vēlējās, lai viņa tauta tiktu saukta augstākā, svētākā vārdā — Jēzus Kristus Vārdā.

Lūk, kā mēs varam turēt Glābēja Vārdu, „vienmēr rakstītu [savā] sirdī" (Mosijas 5:12):

DERĪBA, KAS SLĒGTA CAUR KRISTĪŠANU

Kristībās mēs slēdzam derību ar Dievu, lai uzņemtos Kristus Vārdu. Ko tas, tavuprāt, nozīmē? (Skat. Mosijas 18:8–9.)

PIEŅEMT SVĒTO VAKARĒDIENU

Mums ir pavēlēts cienīgi pieņemt Svēto Vakarēdienu katru nedēļu. Svētā Vakarēdiena laikā mēs atkārtoti apņemamies ievērot savu derību — uzņemties Jēzus Kristus Vārdu (skat. Moronija 4:3).

RĪKOTIES KĀ KRISTUS MĀCEKLIM

Mūsu derības no mums prasa, lai mēs ievērotu baušļus. Mūsu rīcībai vajadzētu atspoguļot mūsu vēlmi — sekot Kristum un kļūt Viņam līdzīgiem. Tā rīkojoties, mēs arī turpmāk varam saukties Viņa Vārdā. Šādā veidā mēs *saglabājam* Kristus Vārdu — ierakstītu savā sirdī (skat. Mosijas 5:12).

PĀRRUNAS

Ko tu dari katru dienu, lai nodrošinātu, ka saglabā Kristus Vārdu — ierakstītu savā sirdī?

BRAIJENA BĪĒA ILUSTRĀCIJAS

4. NEDĒĻA

Svētība bija viss, ko es varēju dot

Es pabeidzu juridisko fakultāti ap savas meitas pirmo dzimšanas dienu. Mana sieva un es cerējām nosvinēt manu universitātes beigšanu, mūsu meitiņas dzimšanas dienu un jaunās iespējas, ko mēs sagaidījām, taču nekas nenotika, kā plānots.

Drīz pēc universitātes beigšanas es kļuvu par bezdarbnieku, un man bija grūti atrast darbu. Drīzumā parādījās finanšu grūtības. Mums pat bija grūtības ar vienkāršu dzimšanas dienas svinību sarīkošanu.

Pēc daudzām sarunām ar sievu mēs samierinājāmies ar savu situāciju. Man kā tēvam nebija viegli pieņemt to, ka nespēju nopirkt savai meitai pat vienkāršu dāvanu, un redzēt savu mīļo sievu apbēdinātu.

Es nesapratu notiekošo. Es lūdzu un vaicāju Debesu Tēvam palīdzēt man saprast, ko Viņš sagaidīja no manis. Piepeši it kā balss atskanēja manā prātā, un es dzirdēju šādus vārdus: „Tev ir kaut kas daudz vērtīgāks par jebkuriem materiālajiem labumiem uz šīs Zemes. Tev ir priesterība. Kādu labāku dāvanu tu varētu dot savai meitai par priesterības svētību?”

Man acīs sariesās asaras, kad domāju par to, ko man nozīmē priesterība.

It kā balss atskanēja manā prātā, un es dzirdēju: „Tev ir kaut kas daudz vērtīgāks par jebkuriem materiālajiem labumiem uz šīs Zemes.”

Manu sirdi piepildīja pateicība, kad es domāju, ka priesterība ir spēks, kas var apvienot manu ģimeni uz visu mūžību.

Es dalījos savās sajūtās ar savu sievu. Es viņai pateicu, ka svētības piedāvāšana mūsu meitai bija viss, ko varēju dot. Mēs abi nolēmām, ka tas viņai nestu laimi un mieru, un tas būtu pietiekami.

Mūsu meitas dzimšanas dienā draugi, radinieki un kaimiņi atnesa kūku un vienkāršus rotājumus. Mēs bijām pateicīgi, ka varējām svinēt šo īpašo dienu ar saviem mīļajiem. Tovakar es uzliku savas rokas uz meitas galvas un sniedzu viņai svētību. Es svētīju viņu ar visu, ko mani mudināja teikt Tā Kunga Gars.

Attiecībā uz bezdarbu un finansēm, mēs joprojām esam pārmaiņu un izaicinājumu periodā. Taču pat skumju un apbēdinājuma laikā mēs sajūtam mieru un mierinājumu caur mūsu Glābēju, Jēzu Kristu. Man nav nekādu šaubu, ka tā ir svētība — būt par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekli, kas ļauj piekļūt priesterības spēkam. Tas bija viss, ko varēju dot savas meitas dzimšanas dienā, un tas bija vairāk nekā pietiekami. ■

Džonatans Mafra Sena de Santana, no Santakatarinas, Brazīlijas

ALENA GARNSA ILUSTRĀCIJA

Mazs putniņš man atgādināja

Man bija 26 gadi, kad mans vīrs un es zaudējām mūsu pirmo bērnu. Kenedijai diagnosticēja smadzeņu audzēju 13 mēnešu vecumā. Pēc trīs operācijām, piecām ķīmijterapijas kārtām un daudziem medikamentiem, un ārstēšanas viņa nomira mūsu rokās 20 mēnešu vecumā.

Es biju galīgi satriekta, jo biju zaudējusi savu skaisto, ziņkārīgo un enerģisko, mazo meitiņu. Kā gan tas varēja notikt? Kā es varēju turpināt dzīvot? Man bija tik daudz jautājumu, taču nebija nekādu atbilžu. Dažas dienas pēc bērēm mans vīrs un es apmeklējām kapavietu, kas joprojām bija klāta ar skaistām rozā puķītēm un bēru lentēm.

Kad es domāju par savu meitu, es ieraudzīju sīku putnēnu lēkājam zālē, kas bija par jaunu, lai lidotu. Šis putniņš atgādināja man par Kenediju, tāpēc ka viņai patika dzīvnieki. Putniņš pārlēca pāri kapam un spēlējās lentēs un puķēs. Es pasmaidīju, zinot, ka Kenedija būtu vēlējusies tieši to. Putniņš tad palēca uz manu pusi. Es neuzdrošinājos ne pakustēties. Mazais putniņš pielēca man blakus, atbalstījās pret manu kāju, aizvēra acis un aizmiga.

Man ir grūti aprakstīt savas tā brīža sajūtas. Es sajutos tā, it kā Kenedija būtu mani apskāvusi. Es nevarēju turēt rokās savu meitu, taču šis mazais putniņš — mūsu Debesu Tēva radība — uzradās un atbalstīja savu galviņu pret mani, atgādinot man, ka Debesu Tēvs saprot manas sāpes un vienmēr būs klāt, lai mierinātu mani un palīdzētu man šajā pārbaudījumā.

Elders Deivids A. Bednārs no Divpadsmit apustuļu kvoruma ir teicis: „Kad vārdi nesniedz mums vajadzīgo mierinājumu . . . , kad loģika un saprāts nedod atbilstošu sapratni par dzīves netaisnībām . . . un kad šķiet, ka varbūt mēs esam pavisam vieni, tad patiesi mēs tiekam svētīti ar Tā Kunga sirsnīgo žēlastību” („The Tender Mercies of the Lord”, Liahona, 2005. g. maijs, 100. lpp.).

Kad es domāju par savu meitu, sīks putnēns, kas bija par jaunu, lai lidotu, lēkāja zālē un virzījās uz manu pusi.

KEROLINAS VIBERTAS ILUSTRĀCIJA

Man joprojām nebija atbilžu uz maniem jautājumiem, taču šī sirsnīgā žēlastība pārliecināja mani, ka gan Kenedija, gan es esam mūsu Debesu Tēva mīlētas un ka caur Viņa Dēla, Jēzus Kristus, Izpirkšanas upuri man ir cerība, ka Kenedija, mans vīrs un es kādu dienu atkal būsim kopā kā ģimene. ■

Laura Lintona, no Jūtas, ASV

Dārgāki par sudraba aproci

Kādu rītu es pamanīju, ka pazudusi mana sudraba aproce. Es jutos nomākta, tāpēc ka šī aproce man bija dārga.

Kad mani palūdza vadīt pārrunas Palīdzības biedrībā par Glābēja uzaicinājumu — ganīt Viņa avis, es nolēmu, ka, lai spētu motivēt māsas, man vajadzētu kaut ko paveikt kādas Viņa avs labā.

Es saņēmu drosmi un uzaicināju kādu mazaktīvu māsu apmeklēt Palīdzības biedrības pasākumu kopā ar mani. Viņa pieņēma manu uzaicinājumu, un mēs labi pavadījām laiku. Es sajutu, ka šis bija labs piemērs, un es dedzīgi vēlējos pastāstīt savu pieredzi. Taču Tas Kungs man vēlējās iemācīt kaut ko vairāk.

Kādu rītu ģērbjoties, es pamanīju, ka pazudusi mana sudraba aproce. Šo aproci man uzdāvināja dzimšanas dienā, kamēr es viesojos Francijā, tāpēc tā man bija dārga. Es sāku to meklēt, kur, pēc manām domām, tā varētu būt, taču nespēju to atrast. Tad es sev pateicu, ka, vienkārši noskaitot lūgšanu, es spēšu ātri atrast savu aproci.

Kad biju noskaitījusi lūgšanu, es atkal to meklēju. Divas dienas es mērķtiecīgi lūdzu Dievu un saspringti meklēju. Es lūdzos Debesu Tēvu palīdzēt man to atrast, taču joprojām nevarēju to atrast. Es jutos nomākta, tāpēc ka šī aproce man bija dārga.

Kādu vakaru mans dēls lūdza kopā ar mani pie manas gultas. Pēc mūsu lūgšanas viņš kaut ko pacēla no grīdas un iedeva man. Tā bija mana aproce! Viņš to atrada zem gultas. To meklējot, es droši vien nebiju to tur pamanījusi. Kad tā bija atradusies, es no prieka raudāju.

Pēkšņi man prātā ienāca doma: „Vai tu tikpat dedzīgi lūdz par savām māsām Baznīcā? Vai viņas tev ir tikpat dārgas, kā tava aproce? Un kā ir ar tavām māsām ārpus Baznīcas? Vai tu lūdz arī par viņām?”

Kad es dalījos savā pieredzē Palīdzības biedrībā par pazudušo aproci, mums bija lieliska saruna. Es pateicu māsām, ka esmu mācījusies to, ka tad, kad Glābējs lūdz mums ganīt Viņa avis, mums ir jāatceras, ka „dvēseļu vērtība ir liela Dieva acīs” (Mācības un Derību 18:10). Viņš vēlas, lai mēs būtu uzmanīgi pret apkārtējiem un mīlētu viņus, rūpētos par viņiem un lūgtu par viņiem no visas sirds. Tā darot, mēs atklāsim, ka ikviens ir daudz dārgāks par sudraba aproci. ■

Silvija Homē, no Kvebekas, Kanādas

EMĪLIJAS LUI ILUSTRĀCIJA

„Redziet, ko spēj nedaudz ticības?"

Mēs klupdami kāpām lejā pa taku, negaisam strauji tuvojoties. „Noskaitīsim lūgšanu," mūsu jaunākais dēls ierosināja.

Pirms kāda laika mana sieva un es aizvedām savus divus jaunākos dēlus uz Franciju, lai apskatītu vietas, kur es kalpoju kā pilna laika misionārs. Mēs apmeklējām Baznīcas draudzes, kurās es kalpoju, un priecājāmies kopā ar Baznīcas locekļiem, kurus es reiz mācīju. Mēs arī apmeklējām vēsturiskās vietas.

Viena no vietām bija Šalusē pilsdrupas. Pirms daudziem gadsimtiem šai masīvajai viduslaiku pilij uzbruka un lielā mērā to sagrāva. Apkārt drupām bija saauguši koki un krūmi, un taka uz drupām bija šaura un stāva. Mums bija grūti pa to kāpt, taču nonākt pie drupām bija to vērts.

Zēniem ļoti patika nokāpt lejā reiz bijušajā pazemes cietumā un uzrāpties uz pāri palikušajiem pils mūriem. Pils rosināja viņu iztēli, tāpat kā tā rosināja manējo pirms 24 gadiem.

Kamēr mēs tur bijām, tālumā parādījās negaisa mākoņi. Tie ātri tuvojās. Debesis aizklāja tumši mākoņi, un sāka zibeņot, kam sekoja skaļi pērkona grāvieni.

Mēs steidzīgi devāmies lejup pa taku un skrējām uz automašīnu, negaisam ātri tuvojoties. Drīz vien mēs bijām izmirkuši lietusgāzēs, un zemes taka pārvērtās par dubļiem. Mēs uztraucāmies, ka paslīdēsim un nokritīsim uz stāvās, akmeņainās takas.

Takas malā starp kokiem mēs ieraudzījām kādu nojumi. Mēs saspiedāmies zem nojumes un prātojām, cik ilgi mums šeit nāksies gaidīt, pirms varēsim nokļūt lejā.

„Noskaitīsim lūgšanu," mūsu jaunākais dēls ierosināja.

Viņš piedāvāja to noskaitīt un lūdza Dievu, lai lietus mitētos un mēs droši varētu nokāpt no kalna. Viņš paskatījās uz mums un teica: „Tagad mums tikai vajag pietiekami ticēt."

Es paskaidroju, ka lūgšanas ne vienmēr šādi darbojas.

„Nē," viņš teica, „tas pāries pēc 10 minūtēm!"

Pēc aptuveni 10 minūtēm lietus mitējās.

„Labi, iesim!" viņš teica.

„Ja mēs iesim tagad, atkal sāks līt, un mēs būsim slazdā," teica mūsu vecākais dēls.

„Nesāks!" atbildēja jaunākais dēls. „Iesim!"

Mēs kāpām lejā pa takas sausākajām vietām, turoties pie krūmu un koku zariem. Kad bijām atgriezušies automašīnā, mēs noskaitījām pateicības lūgšanu. Drīz atkal sāka līt.

„Redziet, ko spēj nedaudz ticības?" mūsu dēls pazemīgi teica.

Todien viņš mums visiem iemācīja lielisku mācību. ■

Godfrijs Dž. Eliss, no Vašingtonas, ASV

ILUSTRĀCIJA © GARY ALPHONSO, 121ART.COM

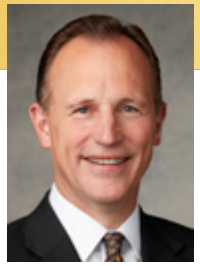

Elders
Kails S. Makejs
no Septiņdesmitajiem

Varena sirds pārmaiņa

Ar Ādama Krišanu pasaulē tika ieviestas slimības un grēks. Šim abām lietām var būt nāvīgs iznākums savā jomā. No visām slimībām, iespējams, neviena nav tik nomācoša un postoša kā vēzis. Dažās valstīs vairāk nekā trešdaļa iedzīvotāju saslims ar vēzi, un tas ir par iemeslu vienai ceturtajai daļai no visiem nāves gadījumiem.[1] Vēzis bieži vien sākas no vienas šūnas, kas ir tik maza, ka to var redzēt tikai mikroskopā. Taču tas spēj strauji augt un izplatīties.

Vēža slimnieki tiek ārstēti, cenšoties panākt vēža remisiju. Pilnīga remisija nozīmē, ka vairs nevar konstatēt šīs slimības pierādījumus. Tomēr profesionāļi ātri vien norāda uz to, ka, lai arī pacients var būt remisijas stāvoklī, tas vēl nenozīmē, ka viņš vai viņa ir izdziedināts.[2] Tādējādi, lai arī remisija sniedz atvieglojumu un cerību, vēža slimnieki vienmēr cer uz kaut ko vairāk par remisiju — viņi cer uz izdziedināšanu. Saskaņā ar vienu avotu: „Lai kāds izārstētos no vēža, šim cilvēkam ir jāgaida un jāskatās, vai vēzis kādreiz atgriezīsies, tādēļ laikam ir izšķiroša nozīme. Ja pacients ir remisijas stāvoklī dažus gadus, vēzis varētu būt izārstēts. Daži vēža paveidi var atkārtoties daudzus gadus pēc remisijas."[3]

Grēks sagraužz, sakropļo un nogalina dvēseli. Grēks ir garīgās nāves galvenais iemesls — patiesi, vienīgais iemesls.

Zāles pret grēku ir grēku nožēlošana.

Slimība un grēks

Lai cik postošs vēzis ir ķermenim, grēks ir vēl postošāks dvēselei. Parasti grēks sākumā ir mazs — dažreiz nemanāmi mazs —, taču tas spēj strauji augt. Tas sagraužz, sakropļo un tad nogalina dvēseli. Tas ir galvenais iemesls — patiesi, vienīgais iemesls —, kāpēc visa radība mirst garīgi. Zāles pret grēku ir grēku nožēlošana. Patiesa grēku nožēlošana ir 100 procenti efektīva, lai grēciniekam iestātos remisija jeb lai viņš saņemtu grēku piedošanu. Šāda piedošana atnes dvēselei atvieglojumu un prieku. Tomēr grēku piedošanas saņemšana un atbrīvošanās no grēka simptomiem un iedarbības nenozīmē,

ka grēcinieks ir pilnībā izdziedināts. Tomēr krituša cilvēka sirdij piemīt īpašība, ka tā var pieļaut grēku jeb ir uzņēmīga pret grēku. Tāpēc grēks var atgriezties, pat pēc daudzu gadu remisijas. Palikšanai remisijā jeb, citiem vārdiem, grēku piedošanas saglabāšanai ir izšķiroša loma pilnīgas dziedināšanas saņemšanā.

Šķīstīti un dziedināti

Šī līdzība palīdz mums saprast, ka garīgā ziņā mums ir ne tikai jātiek šķīstītiem no grēka, bet arī dziedinātiem no grēcīguma. Karš, kurā mūsu griba darīt labu tiek sarīdīta ar mūsu dabu darīt ļaunu, var būt nogurdinošs. Ja būsim uzticīgi, mēs gūsim uzvaru ne tikai tāpēc, ka būsim uztiepuši savu gribu savai cilvēciskajai dabai, bet vairāk tāpēc, ka būsim pakļāvuši savu gribu Dievam, un Viņš būs mainījis mūsu cilvēcisko dabu.

Ķēniņš Benjamīns mācīja: „Jo miesīgs cilvēks ir Dieva ienaidnieks un tāds ir bijis kopš Ādama Krišanas, un būs mūžīgi mūžos, kamēr vien viņš neļaujas Svētā Gara mudinājumam un neatmet miesīgo cilvēku . . . caur Kristus, Tā Kunga, Izpirkšanu" (Mosijas 3:19). Atsaucoties uz šo un citām mācībām, Benjamīna tauta lūdzās: „Ak, apžēlojies un attiecini uz mums Kristus Izpirkšanas asinis, lai mēs varētu saņemt savu grēku piedošanu un mūsu sirdis varētu tikt šķīstītas" (Mosijas 4:2; izcēlums pievienots). Kad viņi bija lūgušies, Tas Kungs atbildēja uz viņu divdaļīgo lūgumu. Vispirms „Tā Kunga Gars nāca pār viņiem, un viņi tika piepildīti ar prieku, saņēmuši savu grēku piedošanu un esot ar mierīgu sirdsapziņu" (Mosijas 4:3).

Redzot, ka viņa tautai bija iestājusies „remisija", ķēniņš Benjamīns mudināja viņus saņemt pilnīgu dziedināšanu, mācot viņiem, kā saglabāt grēku piedošanu (skat. Mosijas 4:11–30). „Ja jūs to visu darāt," viņš apsolīja, „jūs vienmēr priecāsities un būsit piepildīti ar Dieva mīlestību, un vienmēr saglabāsit savu grēku piedošanu" (Mosijas 4:12).

Tauta ticēja un apņēmās ievērot ķēniņa Benjamīna vārdus, pēc kā Tas Kungs atbildēja uz viņu lūgšanas otro daļu — lai „[viņu] sirdis varētu tikt šķīstītas". Pateicībā un slavēšanā tauta izsaucās: „Tā Visuvarenā Kunga [Gars ir] radījis mūsos jeb mūsu sirdīs varenu pārmaiņu, ka mums vairs nav tieksmes darīt ļaunu, bet nepārtraukti darīt labu" (Mosijas 5:2). Ķēniņš Benjamīns paskaidroja, ka šī varenā pārmaiņa nozīmēja, ka viņi ir dzimuši no Dieva (skat. Mosijas 5:7).

„Kā tas ir paveikts?"

Pravietis Alma mācīja, ka mums ir jānožēlo grēki un jāpiedzimst no jauna — jāpiedzimst no Dieva, tiekot izmainītiem sirdī (skat. Almas 5:49). Ja mēs turpināsim nožēlot grēkus, Tas Kungs paņems prom visus mūsu grēkus un Viņš paņems prom to, kas mums dabiski liek vai ļauj grēkot. Bet, Ēnosa vārdiem runājot: „Kungs, kā tas ir paveikts?"(Ēnosa 1:7). Atbilde ir vienkārša, tomēr pilnīga un mūžīga. Tiem, kas ir dziedināti no jebkāda stāvokļa, fiziska vai garīga, Tas Kungs ir paziņojis: „Tava ticība darījusi tevi veselu" (skat. Marka 5:34; Ēnosa 1:8).

Varenā sirds pārmaiņa, ko pieredzēja Alma, tika paveikta „saskaņā ar viņa ticību", un viņa sekotāju sirdis tika izmainītas, kad viņi „paļāvās uz patieso un dzīvo Dievu" (Almas 5:12, 13). Ķēniņa Benjamīna tautas sirdis tika „[izmainītas] caur ticību [Glābēja] Vārdam" (Mosijas 5:7).

Lai mums būtu šāda ticība un lai mēs uzticētos Tam Kungam no visas sirds, mums ir jādara tas, kas vada uz ticību, un tad jādara tas, uz ko vada ticība. Starp daudzajām lietām, kas vada uz ticību, šīs sirds pārmaiņas kontekstā, Tas Kungs ir uzsvēris gavēšanu, lūgšanu un Dieva vārdu. Un, lai arī ticība vada uz daudz ko, grēku nožēlošana ir tās pirmais auglis.

> *Šī varenā sirds pārmaiņa notiek* **mūsos***; bet* **mēs** *neesam tie, kas to paveic.*

Apdomājiet tālāk dotos divus pantus no Helamana grāmatas, kas iezīmē šos principus. Vispirms mēs lasām par cilvēkiem, kas „gavēja un lūdza bieži, un kļuva . . . stingrāki un

Pateicoties Jēzus Kristus īstenotajai Izpirkšanai, mēs ne tikai varam tikt šķīstīti no grēka; mēs arī varam tikt dziedināti no grēcīguma.

stingrāki savā ticībā Kristum, . . . līdz pat viņu siržu šķīstīšanai un iesvētīšanai, šī iesvētīšana nāca dēļ viņu siržu atdošanas Dievam" (Helamana 3:35). Tad no pravieša Samuēla, lamanieša, mēs mācāmies: „[Svētie Raksti, jā, svēto praviešu pravietojumi . . . ved . . . pie ticības Tam Kungam un pie grēku nožēlošanas, šī ticība un grēku nožēlošana izraisa pārmaiņu sirdī" (Helamana 15:7).

Paļaujieties uz Dievu

Šeit mums vajadzētu apstāties un atzīt, ka šī varenā pārmaiņa, par kuru mēs runājam, tiek paveikta mūsos; un mēs neesam tie, kas to paveic. Mēs varam nožēlot grēkus, izmainīt savu uzvedību vai attieksmi, pat savas vēlmes un uzskatus, taču izmainīt savu dabu ir pāri mūsu spēkiem un spējām. Lai šī varenā pārmaiņa varētu notikt, mēs pilnībā paļaujamies uz Visuvareno Dievu. Tas ir Viņš, kas žēlīgi šķīsta mūsu sirdi un izmaina mūsu dabu „pēc tam, kad esam izdarījuši visu, ko varam" (2. Nefija 25:23). Viņa uzaicinājums ir nemainīgs un drošs: „[Nožēlojiet grēkus un nāciet] pie Manis ar patiesu sirdi, un Es dziedināšu [jūs]" (3. Nefija 18:32; izcēlums pievienots).

Kad mēs tiekam dziedināti no sava grēcīguma, mēs kļūstam „[izmainīti no sava miesīgā un kritušā stāvokļa uz taisnīguma stāvokli . . . kļūdami Viņa dēli un meitas; un tā [mēs] topam jaunas radības" (Mosijas 27:25, 26). Mūsu sejas izstaro Kristus gaismu. Turklāt Svētie Raksti mums vēsta, ka „ikviens, kas no Dieva dzimis, negrēko" (1. Jāņa 5:18). Tas ir tā ne tāpēc, ka mēs nespētu grēkot, bet tāpēc, ka grēkošana vairs nav mūsu dabā. Tā patiesi ir varena pārmaiņa.

Būtu jāatceras, ka varenas sirds pārmaiņas pieredzēšana ir process, kas notiek laika gaitā, un tas nav kāds konkrēts brīdis. Šī pārmaiņa parasti ir pakāpeniska, dažkārt nemanāmi pieaugoša, taču tā ir reāla, tā ir spēcīga, un tā ir nepieciešama.

Ja jūs vēl neesat pieredzējuši šādu varenu pārmaiņu, es jums pajautātu: Vai jūs esat nožēlojuši grēkus un saņēmuši savu grēku piedošanu? Vai jūs studējat Svētos Rakstus? Vai jūs gavējat un bieži lūdzat, lai kļūtu stingrāki un stingrāki ticībā Kristum? Vai jums ir pietiekami ticības, lai paļautos uz To Kungu no visas sirds? Vai jūs nelokāmi stāvat šajā ticībā? Vai jūs uzmanāt savas domas, vārdus un darbus un ievērojat Dieva baušļus? Ja jūs tā darīsiet, jūs vienmēr priecāsities un būsit piepildīti ar Dieva mīlestību, un vienmēr saglabāsit savu grēku piedošanu. Un, ja jūs paliksiet remisijas stāvoklī, jūs tiksiet dziedināti, izārstēti un *izmainīti*!

Jēzum Kristum ir spēks šķīstīt mūs no mūsu grēkiem un arī dziedināt mūs no mūsu grēcīguma. Viņam ir vara izglābt, un tālab Viņam ir vara izmainīt. Ja mēs atdosim Viņam savu sirdi, izrādot ticību un veicot visas izmaiņas, kuras spējam veikt, Viņš izrādīs Savu spēku mūsos, lai īstenotu šo vareno sirds pārmaiņu (skat. Almas 5:14). ■

ATSAUCES

1. Skat. Stacy Simon, "Facts & Figures 2019: US Cancer Death Rate Has Dropped 27% in 25 Years," American Cancer Society, 2019. g. 8. janv., cancer.org.
2. Skat. "Remission: What Does It Mean?" webMD.com.
3. Cathy Sweat, *The Gates to Recovery* (2019).

Savas tempļa pieredzes pilnveidošana

Augstākais prezidijs

„Atjaunošanas vainagojošais dārgakmens ir svētais templis. Tā svētajiem priekšrakstiem un derībām ir galvenā loma tajā, lai sagatavotu tādus ļaudis, kuri būtu gatavi uzņemt Glābēju Viņa Otrajā atnākšanā."[1]

Laiku pa laikam Augstākais prezidijs ir veicis korekcijas tempļa ceremonijās un procedūrās, lai pilnveidotu tempļa pieredzi Baznīcas locekļiem un palīdzētu visiem, kas tajā ienāk, sajust ciešāku saikni ar Dievu tempļa svētajās istabās.

Kalpojot templī, Baznīcas locekļi uzvelk priekšrakstu apģērbu, kam ir doktrināra un simboliska nozīme; tā izcelsme meklējama Dieva pielūgsmē templī Vecās Derības laikos (skat. 3. Mozus 8. nod. un 2. Mozus 28. nod.).

Tempļa priekšrakstu apģērbā ir veiktas dažas korekcijas. Šīs korekcijas neatspoguļo izmaiņas tempļa simbolismā vai doktrīnā, taču to nolūks ir padarīt tempļa pieredzi vienkāršāku, ērtāku un pieejamāku, padarot šo apģērbu vieglāk uzģērbjamu, kā arī par to būs vieglāk rūpēties, un tas būs lētāks.

Dažas no šīm korekcijām ir šādas:

- Vienkāršāks plīvura un mantijas dizains.
- Plastmasas ieliktņa noņemšana no cepures, un saites noņemšana no cepures un plīvura.
- Pateicoties izturīgāka materiāla izmantošanai, kas ir vienāds mantijai, cepurei un jostai, tiks paildzināts to mūžs, un par tiem būs vieglāk rūpēties.

Mēs ceram, ka šie pielāgojumi jums palīdzēs pilnveidot šo svēto pieredzi, kad jūs padarīsiet tempļa dievlūgšanu par regulāru savas dzīves sastāvdaļu. ■

„Visas priekšrakstos un procedūrās veiktās korekcijas nemaina derību, kas tiek noslēgtas [templī], svēto raksturu. Korekcijas dod iespēju derībām tikt iedēstītām cilvēku, kas dzīvo dažādos laikos un apstākļos, sirdīs."

Prezidents Rasels M. Nelsons, vispārējās konferences vadītāju apmācības sanāksme, 2019. gada oktobris.

ATSAUCES

1. Rasels M. Nelsons, „Noslēguma piezīmes", *Liahona,* 2019. g. nov., 120. lpp.

LAULĀTA PĀRA FOTOGRĀFIJĀ, METS REIJERS, PORTOPRINSAS HAITI TEMPĻA FOTOGRĀFIJĀ, *KODIJA BELA*

ATBILDES UZ BIEŽI UZDOTIEM JAUTĀJUMIEM

Vai es arī turpmāk varu izmantot priekšrakstu apģērbu, kas man jau ir?

Jā. Iepriekšējos stilus var turpmāk izmantot, līdz tos būs nepieciešams aizstāt.

Kā man pareizi atbrīvoties no vecā priekšrakstu apģērba?

„Lai atbrīvotos no novalkāta tempļa priekšrakstu apģērba, Baznīcas locekļiem vajadzētu iznīcināt šo apģērbu, sagriežot to gabalos tā, lai nevarētu noteikt tā sākotnējo izmantošanas nolūku" (*Handbook 2: Administering the Church* [2010], 21.1.42).

Vai es varu pārveidot savu esošo apģērbu, lai atspoguļotu jaunās korekcijas?

Jā. Papildu informāciju par to, kā to izdarīt, var atrast vietnē store.ChurchofJesusChrist.org/ceremonialclothing, piesakoties ar savu Baznīcas locekļa kontu vai apmeklējot Sadales pakalpojumu centru un pavaicājot veikala pārdevējam.

Vai es varu ziedot veco priekšrakstu apģērbu?

Piemērotos gadījumos jūs varat iedot uzmanīgi lietotu apģērbu endaumentu saņēmušiem ģimenes locekļiem vai draugiem. Tomēr priekšrakstu apģērbu, neatkarīgi no tā stāvokļa, nevajadzētu ziedot templim, Deseret Industries vai kādam lietoto apģērbu veikalam.

Kā lai es saņemu jauno apģērbu?

Lai noskaidrotu informāciju par izmaksām un pieejamību savā reģionā, dodieties uz store.ChurchofJesusChrist.org/ceremonialclothing vai apmeklējiet Sadales pakalpojumu centru.

Jaunajiem pieaugušajiem

Šajā sadaļā

44 **Kā jaunie pieaugušie piedalās nepārtrauktajā evaņģēlija Atjaunošanā**

Tikai digitāli

Vai domā, ka tev kā jaunajam pieaugušajam nav nolūka? Padomā vēlreiz
Cēzars Gervacio

Baznīcas pilna nosaukuma izmantošana bija neveikla, taču bija tā vērta
Lauri Ahola

Prieka rašana Tā Kunga darbā

Dieva valstības celšana Jaunkaledonijā
Mindija Selu

Uzmeklējiet šos un vēl citus rakstus:
- Vietnē **liahona.ChurchofJesusChrist.org**
- Sadaļā **YA Weekly** (Evaņģēlija bibliotēkā, jauno pieaugušo sadaļā)

Dalieties savos stāstos

Vai jums ir kāds apbrīnojams stāsts, kurā dalīties? Vai arī jūs vēlaties, lai mēs publicējam rakstus par kādu noteiktu tēmu? Ja tā, mēs ļoti priecātos to dzirdēt! Jūs varat iesūtīt stāstus vai atsauksmes vietnē: **liahona.ChurchofJesusChrist.org.**

Mēs varam izplatīt evaņģēlija gaismu

Jauna pieaugušā vecums ir laiks izaugsmei, iespējām un izdevība sākt veidot savu dzīvi. Un tas viss var būt vienlaikus nomācoši, aizraujoši un biedējoši (tas tā noteikti ir bijis mums).

Taču, lai arī mēs varam nezināt atbildes uz visiem dzīves aktuālākajiem jautājumiem, par vienu lietu mēs esam pilnīgi droši, — ka **jaunie pieaugušie vienmēr ir bijuši izšķirošs spēks nepārtrauktajā Jēzus Kristus Baznīcas Atjaunošanā.**

Plānojot šī mēneša sadaļu, mēs runājām ar daudziem jaunajiem pieaugušajiem par viņu dalību Israēla sapulcināšanā. Un mēs jūtamies ļoti pazemīgi viņu patiesās mīlestības dēļ pret Jēzus Kristus evaņģēliju un uzticību tam. Neatkarīgi no viņu apstākļiem, šie **gados jaunie svētie saprot savu vitāli svarīgo lomu šajā pēdējā evaņģēlija atklāšanā.** Rakstā „Kā jaunie pieaugušie piedalās nepārtrauktajā evaņģēlija Atjaunošanā" 44. lappusē jūs varat lasīt, kā jaunie pieaugušie no Indijas, Barbadosas, Austrālijas un ASV sagatavo pasauli Glābēja Otrajai atnākšanai.

Tikai digitālajos rakstos Cēzars sniedz ieskatu tajā, kā **mēs varam rast savu nolūku un kļūt labāki vadītāji.** Lauri pastāsta par svētībām, kuras mēs saņemam, kad ievērojam pravieša padomu. Citi jaunie pieaugušie dalās pieredzēs par tempļa kalpošanu, kalpošanu norīkojumā, ģimenes vēstures un misionāru darbu. Un mēs pastāstām par kāda jaunā pieaugušā piemēru Jaunkaledonijā, kas ilustrē to, kā **jauni Baznīcas locekļi veic Tā Kunga darbu mazākos Baznīcas apgabalos.**

Lai kur jūs būtu un lai kādi būtu jūsu apstākļi, **jūs varat sniegt zīmīgāku ieguldījumu Israēla sapulcināšanā, nekā jums varētu šķist.** Kā jaunie pieaugušie, mēs esam šīs Baznīcas nākotnes vadītāji. Un šodien uzšķiltā mūsu pūliņu dzirkstele aizdegs un izplatīs evaņģēlija gaismu visā pasaulē rītdien.

Ar sirsnīgiem sveicieniem,
Čeikela Vordlija un Mindija Selu
Baznīcas žurnālu jauno pieaugušo sadaļas redaktores

VESTONA C. KOLTONA FOTOGRĀFIJAS

Kā jaunie pieaugušie piedalās **nepārtrauktajā evaņģēlija Atjaunošanā**

Jaunajiem pieaugušajiem vienmēr ir bijusi svarīga loma glābšanas darbā.

Kad vien jūs sadzirdat uzaicinājumu no Baznīcas vadītāja — piedalīties nepārtrauktajā evaņģēlija Atjaunošanā vai palīdzēt sapulcināt Israēlu, vai jūs kādreiz padomājat: „Ko es varu darīt? Es esmu tikai viens cilvēks," „Es esmu par jaunu," „Es vēl neesmu precējies" vai „Es nezinu pietiekami daudz. Ko gan es tādu varētu paveikt?"

Katram no mums laiku pa laikam ienāk prātā šādas domas. Taču centieties apklusināt šādas šaubas, kad lasīsiet nākamos dažus teikumus:

- Džozefam Smitam bija tikai 22 gadi, kad viņš sāka tulkot Mormona Grāmatu.
- Arī Oliveram Kauderijam bija 22 gadi, un Džonam Vitmeram bija 26 gadi (Un viņi abi bija neprecējušies!), kad viņi sāka darboties kā Džozefa rakstveži.
- 1835. gadā, kad tika aicināts pirmais Divpadsmit apustuļu kvorums, tā locekļi bija vecumā no 23 līdz 35 gadiem.
- Daudzi no agrīnajiem svētajiem, kuri pievienojās Baznīcai un izplatīja evaņģēliju, bija jaunie pieaugušie.

Visā visumā Dievs darbojās caur jaunajiem pieaugušajiem Jēzus Kristus evaņģēlija Atjaunošanas agrīnajās dienās. Caur tādiem cilvēkiem kā tu.

Ļaujiet tam iespiesties savā prātā.

Baznīca nebūtu izplatījusies pa visu zemi mūsdienās, ja visi domātu, ka viņi nespēj neko paveikt. Un tu — jā, tu! — esi daļa no izraudzītās paaudzes, lai turpinātu atjaunot un vadīt Jēzus Kristus Baznīcu mūsdienās.

KARTE NO GETTY IMAGES

Tu tiki sūtīts šurp. Šajā laikā. Kāda iemesla dēļ.

Runājot par mūsu paaudzi, prezidents Rasels M. Nelsons mācīja: „Jūs dzīvojat „vienpadsmitajā stundā". Tas Kungs ir paziņojis, ka šis ir pēdējais laiks, kad Viņš aicinās strādniekus Savā vīna dārzā, lai sapulcinātu izredzētos no visām četrām zemes pusēm. (Skat. M&D 33:3–6.) Un jūs tikāt sūtīti, lai piedalītos šajā sapulcināšanā."[1]

Padomājiet, kāds spēks ir 65 000 pilna laika misionāru, kuri dalās evaņģēlijā visu dienu, katru dienu visā pasaulē. Padomājiet par visiem jaunajiem pieaugušajiem, kuri slēdz derības templī, izmanto atjaunotās priesterības un tempļa svētību priekšrocības un ir gatavi būt uzticīgi, stiprināt savas ģimenes un celt Dieva valstību uz Zemes. Padomājiet par jaunajiem pieaugušajiem, kas kalpo par Baznīcas vadītājiem visā pasaulē. Padomājiet par tiem, kas virzās uz priekšu, lai sekotu Jēzum Kristum, neskatoties

Dievs darbojās caur jaunajiem pieaugušajiem evaņģēlija Atjaunošanas agrīnajās dienās. Caur tādiem cilvēkiem kā tu.

Evaņģēlija Atjaunošana ir saistīta ar tiekšanos pēc atklāsmes.

VENELA VAKAPALI,
22 GADI, INDIJA

uz smagajiem apstākļiem. Jaunie pieaugušie jau no sākuma ir bijuši ļoti svarīga evaņģēlija Atjaunošanas daļa. Un nepārtrauktā evaņģēlija Atjaunošana ir bijusi ļoti svarīga dzīves daļa neskaitāmiem jaunajiem pieaugušajiem Baznīcas locekļiem.

Ko mums nozīmē evaņģēlija Atjaunošana?

Daudziem no mums mūsu dalība evaņģēlija Atjaunošanā izriet no tā, ko tā mums ir mācījusi. Venelai Vakapali, jaunajai pieaugušajai no Āndhra Pradēšas, Indijas, „evaņģēlija Atjaunošana saistās ar atklāsmes meklēšanu. Džozefs Smits meklēja atklāsmi birzī. Viņš apspriedās ar To Kungu, viņš gaidīja atbildi, viņš bija pacietīgs. Tieši tas man ļoti patīk." Venela paskaidro: „Pirms es dzirdēju vēsti par evaņģēlija Atjaunošanu, es neko daudz nezināju par atklāsmes meklēšanu. Viena no lietām, kas mani visvairāk pārsteidz, ir tas, cik daudz laika viņš veltīja tam, lai saņemtu atklāsmi no Dieva. Tieši to es esmu mācījusies no evaņģēlija Atjaunošanas."

Tik daudz zināšanu, kas gūstamas līdz ar evaņģēlija Atjaunošanu, padara manu dzīvi vienkāršāku un mazāk satrauktu.

DŽEIKOBS ROBERTSS,
29 GADI, ASV

Emma un Džeikobs Robertsi, jauns pāris no Jūtas, ASV, piekrīt, ka evaņģēlija Atjaunošana ir saistīta ar „nepārtrauktu atklāsmi" — mums pašiem un pasaulei —, „ka mums var būt pravietis, runātājs šeit, uz Zemes, no Dieva, kurš pārliecinās par to, lai kādus izaicinājumus pasaule nestu, ka mums ir kāds, kurš strādā un lūdz, un sarunājas ar Dievu, lai pārliecinātos, ka mēs esam sagatavoti un spējīgi saskarties ar jebkādiem izaicinājumiem, ko pasaule mainoties varētu nest."

„Tik daudz zināšanu, kas gūstamas līdz ar evaņģēlija Atjaunošanu, padara manu dzīvi vienkāršāku un mazāk satrauktu," saka Džeikobs. „Tas viss nāk ar pārliecību, ka ir Dievs, kurš mūs mīl un sargā," Emma saka. „Viņa nolūks ir mūsu laime. Kā jaunie pieaugušie, mēs varam pilnībā paļauties uz Viņu un sekot Viņam, tāpēc ka mēs zinām, ka Viņa mērķis ir mūsu laime. Mēs zinām, ka esam mūžīgas būtnes, un tas man dod daudz cerības un ticības, ka, lai ko es tagad darītu un lai kādas kļūdas es tagad pieļautu, es vēl varu nožēlot grēkus un man ir šis laiks, lai progresētu un mācītos."

Šāda pārliecība arī palīdzēja Ramonai Morisai, jaunajai pieaugušajai no Barbadosas, kad viņa pirmo reizi uzzināja par evaņģēlija Atjaunošanu. Cita starpā viņa saņēma liecību,

Evaņģēlija Atjaunošana nes mieru tiem, kas šaubās par savu dzīvi un Dieva plānu viņiem.

RAMONA MORISA,
28 GADI, BARBADOSA

ka „Debesu Tēvs ir klātesošs un gatavs mums palīdzēt. Evaņģēlija Atjaunošana vienkārši nes mieru tiem, kas šaubās par savu dzīvi un apšauba to, kāds Dievam ir plāns viņiem."

Taču, lai arī sapratne par evaņģēlija Atjaunošanu ir nesusi skaidrību viņas dzīvē, viņa arī atzīst, ka, „esot tik tālu no Baznīcas galvenās pārvaldes, ir grūti būt saskaņotam ar evaņģēliju, bet tāpēc, ka man ir bijusi stipra liecība par atjaunoto evaņģēliju, es zinu: lai cik tālu es būtu, es joprojām varu justies kā daļa no evaņģēlija Atjaunošanas un ka neesmu viena".

Un viņa nav viena. Jaunie pieaugušie visā pasaulē piedalās evaņģēlija Atjaunošanā caur tempļa kalpošanu, ģimenes vēsturi un misionāru darbu. Ar sapratni par personīgo atklāsmi, ko mēs saņemam, kad uzzinām par Džozefa Smita Pirmo vīziju un evaņģēlija Atjaunošanu, mēs visi varam turpināt censties uzzināt Dieva gribu un to, kādu lomu mēs varam spēlēt nepārtrauktajā evaņģēlija Atjaunošanā.

Jaunie pieaugušie vada Baznīcu

Lai arī esam jaunie pieaugušie, mēs jau tagad varam būt par vadītājiem Baznīcā. Neskatoties uz to, ka viņa ir vienīgā Baznīcas locekle savā ģimenē, Janku Toroņi no Ģēras, Ungārijas, stiprina citi viņai pazīstamie jaunie pieaugušie ar savu dalību citos evaņģēlija Atjaunošanas aspektos: „Pulks manu draugu ir devušies misijās, un ir bijis tik lieliski redzēt viņu progresu, un tad viņi atgriežas un tik ļoti pieaug caur visām savām pieredzēm. Tā ir lieliska pieredze mums visiem. Un vienmēr ir brīnišķīgi redzēt, kā mani jaunie, neprecētie, pieaugušie draugi kalpo savos aicinājumos un dažreiz pat izmanto izdevības, ko paši sev ir radījuši, piemēram, brīvprātīgi piesakās būt par padomdevējiem FSY (Jaunatnes morāles stiprināšanai) konferencēs. Es sajūtu, ka evaņģēlija Atjaunošana ne vienmēr ir saistīta ar evaņģēlija mācīšanu cilvēkiem — tā ir saistīta ar esošo Baznīcas locekļu stiprināšanu."

Evaņģēlija Atjaunošana ir saistīta ar esošo Baznīcas locekļu stiprināšanu.

JANKA TOROŅI,
24 GADI, UNGĀRIJA

Man dalība evaņģēlija Atjaunošanā ir palīdzēšana nākamajām paaudzēm saprast, kā evaņģēlijs var palīdzēt viņiem un citiem viņu dzīvē.

STEFĀNIJA DŽOZEFA,
28 GADI, AUSTRĀLIJA

Jaunie pieaugušie Ungārijā saprot, ka viņi ir Baznīcas nākotnes vadītāji. „Mēs esam vajadzīgi, un mums ir jāattaisno uz mums liktās cerības, kas dažreiz ir nomācoši," atzīst Janka. „Tas Kungs pasteidzina Savu darbu, un mēs esam daļa no tā. Dažkārt mēs domājam: „Kā lai es to paveicu?" Taču ir lieliski redzēt, ka mūsu vadītāji tik ļoti mums uzticas. Tas ir motivējoši tiem, kas tiešām mīl Baznīcu un kuriem ir stipra liecība, tāpēc ka mēs zinām, ka kādu dienu mēs būsim atbildīgi. Mums ir jāuzņemas atbildība par savu garīgo pilnveidošanos."

Šons un Stefānija Džozefi no Rietumaustrālijas piedalās evaņģēlija Atjaunošanā, mentorējot savas bīskapijas jauniešus. „Man dalība evaņģēlija Atjaunošanā ir palīdzēšana nākamajām paaudzēm saprast, kas ir evaņģēlijs un kā tas viņiem un citiem var palīdzēt viņu dzīvē," Stefānija saka. „Mēs varam palīdzēt izveidot spēcīgāku Baznīcas pamatu mūsu valstī nākotnē."

„Mēs vēlamies palīdzēt jauniešiem saņemt liecību par Mormona Grāmatu un Džozefu Smitu un apzināties, ka viņi patiesībā ir Dieva bērni," Šons paskaidro. „Mēs nevēlamies, lai tas būtu kaut kas, par ko viņi tikai dziedāja Sākumskolā, — mēs vēlamies, lai viņi patiesi zinātu, ka tā ir patiesība."

Kas attiecas uz Venelu, dzīvot saskaņā ar evaņģēliju Indijā nav vienmēr vienkārši, taču viņa zina, ka jauno pieaugušo Baznīcas locekļu spēks šajā valstī iedvesmos citus un palīdzēs turpināt evaņģēlija Atjaunošanu. „Šeit visi jaunie pieaugušie ir ļoti uzticīgi. Viņi meklē iespējas, kā varētu dalīties savā liecībā," viņa saka. „Mēs esam kā Baznīcas pionieri Indijā. Mēs pārceļamies no dažādām vietām, un daži no mums pat pamet savu ģimeni. Dzīve šeit var būt izaicinoša, taču mēs tik un tā izvēlamies dzīvot saskaņā ar evaņģēliju. Svētie Raksti man dod daudz cerības, spēka un drosmes."

Neatkarīgi no tā, kur mēs, jaunie pieaugušie, esam, mums arī turpmāk var būt spēcīga ietekme uz nepārtraukto evaņģēlija Atjaunošanu caur mūsu ticību evaņģēlijam un apņemšanos dzīvot saskaņā ar to.

Baznīcas nākotne: tā ir atkarīga no mums

Mēs esam Baznīcas nākotne. Mēs esam pēdējā kaujā. Debesu Tēvs paļaujas uz mums, — ka mēs palīdzēsim Viņam darīt Viņa darbu, uz visiem laikiem dzīvi mainošo darbu. Viņš zina, ka mēs esam pietiekami stipri, lai virzītos uz priekšu un cīnītos pret visu, kas pretiniekam ir aiz ādas. Un Sātans sāk krist izmisumā. Viņš zina, ka galu galā zaudēs šajā cīņā, tāpēc ka Tā Kunga darbs gūs virsroku.

„Mēs zinām, ka Tas Kungs pasteidzina Savu darbu, un neviens to nespēj apturēt," saka Janka. „Mēs zinām, ka tas notiks neatkarīgi ne no kā. Taču mums ir jānolemj, vai mēs būsim daļa no tā un palīdzēsim to virzīt uz priekšu, vai arī skatīsimies no malas. Mums ir rīcības brīvība, lai būtu par daļu no tā, un mums ir liecība, lai spētu izvēlēties pareizo un sekotu Kristum. Mums ir jābūt daļai no tā."

Tādēļ tas ir atkarīgs no mums, kura pusē mēs izvēlēsimies būt.

Tas ir atkarīgs no mums, vai mēs drosmīgi iestāsimies par to, kam ticam.

Tas ir atkarīgs no mums, vai meklēsim personīgo atklāsmi savā dzīvē.

Tas ir atkarīgs no mums, vai mēs ļausim grūtiem izaicinājumiem, ar kuriem saskaramies, stiprināt savu ticību Glābējam.

Tas ir atkarīgs no mums, vai mēs sekosim Viņam un darīsim visu, ko spēsim, lai vestu citus pie Viņa.

Tas ir atkarīgs no mums, vai pastāvēsim līdz galam, cik labi vien spēsim.

Mēs tiešām dzīvojam pēdējās dienās. Un Baznīcas vadīšana laikā, ko prezidents Nelsons nosauca par „vispārliecināšāko evaņģēlija atklāšanas laikmetu pasaules vēsturē",[2] izklausās pēc patiesi biedējošas atbildības. Bet padomājiet par to — Debesu Tēvs mums pietiekami uzticējās un pataupīja mūs tieši šim laikam uz Zemes, laikam, kad mēs saskaramies ar nebeidzamiem kārdinājumiem un apjukumu, un tik daudziem pretējiem viedokļiem.

Sūtot mūs šurp visnozīmīgākajā evaņģēlija atklāšanas laikmetā, Debesu Tēvs neplānoja mūsu izgāšanos. Viņš zina mūsu potenciālu, mūsu spēku, mūsu drosmi, un galu galā Viņš zina, ka mēs varam dot zīmīgu ieguldījumu Baznīcas Atjaunošanā, neskatoties uz mūsu vecumu vai ģimenes stāvokli. Lai cik neiespējami būtu mūsu pārbaudījumi vai cik neiespējama dalīšanās evaņģēlijā visā pasaulē varētu šķist, Viņam esot mūsu pusē, kurš tad varētu cīnīties pret mums? Viņš palīdzēs mums paveikt neiespējamo. ■

ATSAUCES

1. Rasels M. Nelsons, „Stand as True Millennials", *Liahona,* 2016. g. okt., 48. lpp.
2. Rasels M. Nelsons, „Stand as True Millennials", *Liahona,* 46. lpp.

Jūs varat atrast vairāk stāstu par jaunajiem pieaugušajiem no visas pasaules un viņu dalību evaņģēlija Atjaunošanā rakstā „Prieka rašana Tā Kunga darbā" (tikai digitālā formātā).

JAUNIEŠIEM

Es tiku pievērsta ticībai un pievienojos Baznīcai.

Viena no lietām, kas sākumā man iepatikās, bija jauniešu pasākumi. Pat tagad man patīk pavadīt laiku ar Baznīcas draugiem, kuriem patīk labas un pacilājošas izpriecas. It sevišķi man patīk katru nedēļu doties ar viņiem uz Suvas Fidži templi.

Šeit, Fidži, ir liels vienaudžu spiediens. Veikalos bieži netiek prasīti identifikācijas dokumenti, lai varētu iegādāties alkoholu, cigaretes un tamlīdzīgas preces. Bērni tās regulāri iegādājas. Var būt sarežģīti izvēlēties pareizo.

Viena no lietām, kas man palīdz palikt stiprai, ir mani jaunākie brāļi un māsas. Es esmu vecākā, tādēļ katru reizi, kad tieku kārdināta darīt kaut ko nepareizu, es atceros viņus. Es nevēlos, lai viņi pieņemtu sliktus lēmumus tāpēc, ka vispirms ir redzējuši mani kaut ko darām. Pirms nomira mana māte, viņa lika man apsolīt rūpēties par saviem brāļiem un māsām un vienmēr būt pieejamai, lai sniegtu palīdzību un mierinājumu grūtā brīdī.

Pagaidām es esmu vienīgā Baznīcas locekle starp saviem brāļiem un māsām. Taču es lūdzu par viņiem katru dienu. Es pateicos Debesu Tēvam par katru dienu, ko Viņš ļauj viņiem nodzīvot, un es lūdzu Dievu, lai viņi varētu saņemt zināšanas par Viņa evaņģēliju. Viņi palīdz man būt stiprai.

Mikaila Dž., 17 gadi, Fidži

LESLIJA NILSONA FOTOUZŅĒMUMS

ŠAJĀ SADAĻĀ

52 **Savas ticības stiprināšana caur Pirmo vīziju**
Elders Nīls L. Andersens

56 **Taksometrs, skolnieks un atbilde uz lūgšanu**
Sidnijs Čime Ihunvo

58 **Savas ticības gūšana — soli pa solim**
Elders Edvards Djubē

62 **Jautājumi un atbildes: Pirmā vīzija un Mormona Grāmata**

64 **Četri attēli no Lieldienu nedēļas**

Elders Nīls L. Andersens
no Divpadsmit apustuļu kvoruma

SAVAS TICĪBAS STIPRINĀŠANA CAUR PIRMO VĪZIJU

KAD MAN BIJA 16 GADI, es devos no savām mājām Aidaho uz konferenci ASV austrumu piekrastē, ko apmeklēja jaunie vīrieši un jaunās sievietes no visiem 50 štatiem un gandrīz 40 valstīm. Pirms tam es reti kad biju nonācis tādā situācijā, ka mani uzskati un pārliecība padara mani atšķirīgu no pārējiem.

Kādu vakaru sākās neformāla grupas saruna par dažiem Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas uzskatiem un paradumiem. Liela studentu grupa pēkšņi pievērsa man uzmanību un sāka uzdot jautājumus, daži no kuriem bija kritiski pret mūsu uzskatiem.

Tas mani pārsteidza nesagatavotu. Bet, kad es brīdi biju padomājis, es sāku stāstīt par dažiem evaņģēlija pamatprincipiem. Es paskaidroju, ka mums ir Debesu Tēvs, ka mēs esam Viņa dēli un meitas un ka mēs esam uz Zemes, lai attīstītu ticību Jēzum Kristum un pierādītu sevi, izvēloties labu un nevis ļaunu.

Dalīšanās šajos principos noveda mani pie Džozefa Smita liecības. Citi studenti nejautāja par Džozefu Smitu, taču es atklāju, ka vēršos pie pirmsākumiem attiecībā uz to, kāpēc es ticēju tam, kam es ticēju. Kad es pateicu par Tēva un Dēla parādīšanos Svētajā birzī, pēkšņi visi apklusa. Caururbjoša svētuma sajūta piepildīja istabu, un milzīga garīgā spēka sajūta nāca pār mani un maniem vārdiem.

Pēc tam vairāki studenti pateicās man par manu spēcīgo pārliecību. Daži pat prasīja vairāk informācijas par Baznīcu. Kad es tovakar atgriezos savā istabā, es atskārtu, ka cilvēks, uz kuru šai pieredzei bija vislielākā ietekme, biju es. Es pats biju sajutis, kāds spēks bija liecības sniegšanai par Dievu Tēvu, Jēzu Kristu un Pirmo vīziju.

Kopš tās pieredzes — pirms vairāk nekā 50 gadiem — es simtiem reižu esmu liecinājis par Tēvu, Dēlu un pravieti Džozefu Smitu. Šajās pieredzēs es pastāvīgi esmu sajutis Svētā Gara apstiprinošo liecību.

Es vēlētos dalīties piecos principos, ko esmu mācījies no savas garīgās sapratnes par Pirmo vīziju. Šie principi ir stiprinājuši manu ticību mūsu Debesu Tēvam un Viņa mīļajam Dēlam un manu vēlēšanos sekot Viņiem. Es ceru, ka tie stiprinās arī jūs.

DEIVIDA MEILANA ILUSTRĀCIJA

Es lūdzu Dievu, lai jūs rīkotos saskaņā ar Džozefa lūgšanas paraugu, mācītos tos patiesos principus, kurus viņš mācījās, un stiprinātu savu ticību savam Debesu Tēvam un Viņa Dēlam, Jēzum Kristum.

NO PIRMĀS VĪZIJAS MĒS UZZINĀM, KA ŠĪS CELESTIĀLĀS BŪTNES PAZĪST MŪS PERSONĪGI, TĀPAT KĀ TĀS PAZINA DŽOZEFU.

1. Tēvs, Dēls un Svētais Gars ir atsevišķas būtnes

Gadsimtiem ilgi reliģijas pētnieki un filozofi ir debatējuši par Dieva Tēva, Jēzus Kristus un Svētā Gara raksturu. Daudzi ticēja, ka Viņi ir viena būtne. Pateicoties Džozefa pieredzei Svētajā birzī pirms 200 gadiem, mēs zinām absolūto patiesību par Dieva raksturu.

Pirmkārt, Viņš dzīvo! Otrkārt, Tēvs un Dēls ir divas atsevišķas, godības pilnas, augšāmceltas būtnes, unikāli atšķirīgas viena no otras. Vēlāk Džozefs uzzināja, ka „Svētajam Garam nav ķermeņa no miesas un kauliem, bet tas ir gars. Ja tas tā nebūtu, Svētais Gars nevarētu mājot mūsos" (Mācības un Derību 130:22).

2. Mēs esam Dieva dēli un meitas

Caur Pirmo vīziju un citām pieredzēm pravietis Džozefs Smits iemācījās, ka Dievs nav kāds attāls spēks, kurš radīja pasauli un tās iedzīvotājus un tad aizmirsa par viņiem. Patiesībā ikviens no mums ir „debesu vecāku mīlēts [dēls] vai meita".[1]

Vēstījumā par ģimeni ir teikts šādi: „Visi cilvēki — vīrieši un sievietes — ir radīti pēc Dieva tēla un līdzības. Ikviens ir Debesu vecāku mīlēts garīgais dēls vai meita, un tādēļ katrs ir apveltīts ar dievišķu dabu un likteni."[2] Mūsu Tēvs ir skaidri paziņojis šo likteni: „Šis ir Mans darbs un Mana godība — īstenot cilvēka nemirstību un mūžīgo dzīvi" (Mozus 1:39).

Mūsu identitāte ir pie Dieva, un mēs esam šeit, uz Zemes, lai kļūtu līdzīgāki Viņam. Šī sapratne, kas gūta no Pirmās vīzijas, ļāva man kā jaunam vīrietim uzzināt, ka man ir personīgs Debesu Tēvs, kurš mīl mani un vēlas, lai es atgrieztos pie Viņa.

3. Mums var tikt piedoti mūsu grēki

Vienas no Džozefa lielajām bažām bija saņemt savu grēku piedošanu. Vienā no Pirmās vīzijas aprakstiem Tas Kungs uzrunāja jauno patiesības meklētāju ar šādiem vārdiem: „Džozef, mans dēls, tavi grēki ir tev piedoti. Ej savu ceļu, ievēro Manus likumus un turi Manus baušļus. Lūk, Es esmu godības Kungs. Es tiku sists krustā pasaules dēļ, lai visiem tiem, kas ticēs Manam Vārdam, varētu būt mūžīgā dzīve."[3]

Džozefs uzzināja, ka caur Jēzus Kristus īstenoto Izpirkšanu viņam var tikt piedoti viņa grēki, un viņš var kļūt tīrs un šķīsts Dieva priekšā. Viņam tika dotas drošas zināšanas, ka Jēzus Kristus uzņēmās visu to, kas jebkad dzīvojuši

KENDALA REJA DŽONSONA ILUSTRĀCIJA

vai jebkad dzīvos uz Zemes, grēkus un nastas.

No Pirmās vīzijas mēs uzzinām, ka, pateicoties mūsu Glābēja Jēzus Kristus labvēlībai, arī mums var tikt piedoti mūsu grēki un vienu dienu mēs varēsim stāvēt tīri Tēva priekšā.

4. Mūsu Debesu Tēvs uzklausa mūsu lūgšanas un atbild uz tām

Todien birzī, 1820. gadā, Džozefs uzzināja, ka Debesu Tēvs uzklausa mūsu lūgšanas un atbild uz tām. Vēlāk Džozefs teica: „Man bija pilnīga paļāvība, ka iegūšu dievišķu izpausmi, kā es to jau agrāk biju saņēmis" (Džozefs Smits — Vēsture 1:29). Viņa piemērs mums māca, ka mēs varam tuvoties Debesu Tēvam lūgšanā, lai saņemtu savas atbildes.

Džozefs atkārtoja šo lūgšanas paraugu atkal un atkal. Viņam bija pārliecība, ka Tas Kungs uzklausīs viņa lūgšanas un atbildēs uz tām. Viņš lūdza par to, par ko jūs droši vien esat lūguši.

Viņš lūdza pēc gudrības (skat. Džozefs Smits — Vēsture 1:12–13).

Viņš lūdza par kristībām (skat. Džozefs Smits — Vēsture 1:68).

Viņš lūdza pēc atbrīvošanas (skat. Mācības un Derību 121:1–4).

Viņš lūdza par misionāriem (skat. Mācības un Derību 109:22).

Viņš lūdza par Baznīcu, tās locekļiem un vadītājiem (skat. Mācības un Derību 109:71–76).

Un viņš lūdza par savu ģimeni (skat. Mācības un Derību 109:68–69).

Tas ir paraugs mums. Džozefs mums parādīja, ka mēs visi varam vērsties pie mūsu Tēva lūgšanā.

5. Tēvs un Dēls pazīst mūs personīgi

No Pirmās vīzijas mēs uzzinām, ka šīs celestiālās Būtnes pazīst mūs personīgi, tāpat kā tās pazina Džozefu. Tēvs uzrunāja Džozefu vārdā un, „norādot uz otro", sacīja: *„Šis ir Mans mīļais Dēls. Uzklausi viņu!"* (Džozefs Smits — Vēsture 1:17).

Tēvs un Dēls zināja Džozefa vajadzības, rūpes un ilgas, tāpat kā Viņi zina mūsējās. Viņi arī zina mūsu panākumus un bēdas.

Savā jaunībā es lūdzu par daudz ko. Tagad atskatoties, dažas no tām lietām nešķiet tik svarīgas. Taču toreiz tās man bija svarīgas, un es jau agrīnā vecumā sapratu, ka man ir Tēvs debesīs, kurš uzklausa mani. Es ne vienmēr saņēmu tūlītēju atbildi, taču es sajutu, ka Savā laikā un veidā Viņš pagodinās manu lūgumu tādā veidā, kas būtu pareizs man.

Paļaujieties un uzticieties, ka Dievs runās ar jums. Ticiet tām sajūtām, kas iemājo dziļi jūsu sirdī. Es sāku ticēt lūgšanai un sapratu tās spēku, pateicoties tam, ka zināju pravieša Džozefa Smita pieredzi. Es zināju, ka Dievs zina manu vārdu un ka Viņš man atbildēs, tāpat kā Viņš zina jūsu vārdu un atbildēs jums.

Liecība

Daudzus no 68 gadiem, ko esmu nodzīvojis uz Zemes, es esmu pārbaudījis Džozefa lūgšanas paraugu. Līdzīgi visiem patiesiem Glābēja mācekļiem, arī es esmu saņēmis atbildes no debesīm. Es zinu, ka Jēzus ir Kristus. Viņš ir Dieva Dēls. Viņš tika augšāmcelts un dzīvo šodien. Viņam ir spēks, lai piedotu mūsu grēkus. Caur mūsu ticību, paklausību un grēku nožēlošanu Viņš var droši mūs aizvest atpakaļ uz mūsu debesu mājām.

Būdams Tā Kunga, Jēzus Kristus, apustulis un Viņa ordinētais liecinieks, es ar pārliecību liecinu, ko Svētais Gars apliecina: Tēvs un Dēls parādījās Džozefam Smitam Svētajā birzī. Es lūdzu Dievu, lai jūs rīkotos saskaņā ar Džozefa lūgšanas paraugu, mācītos tos patiesos principus, kurus viņš mācījās, un stiprinātu savu ticību Debesu Tēvam un Viņa Dēlam, Jēzum Kristum. ■

ATSAUCES

1. „Jauno sieviešu lozungs", youngwomen.ChurchofJesusChrist.org.
2. „Ģimene — vēstījums pasaulei", *Liahona,* 2017. g. maijs, 145. lpp.
3. „Joseph Smith's Accounts of the First Vision", josephsmithpapers.org.

TAKSOMETRS, SKOLNIEKS un ATBILDE UZ LŪGŠANU

Mēs saņēmām pamudinājumu, ka atradīsim viņu, tad kāpēc gan tas nedarbojās?

KORIJA EGBERTA ILUSTRĀCIJA

Sidnijs Čime Ihunvo

Kādu dienu mans misijas pārinieks un es saņēmām rekomendāciju, lai mācītu kādu vīru, kurš dzīvoja Temas ciemā, netālu no skaistās Akras pilsētas Ganā. Māju numerācija šajā ciemā nebija diez ko pareiza, tādēļ mums iedeva rakstisku aprakstu, lai palīdzētu atrast viņa māju.

Kad mēs ieradāmies šajā ciemā, mēs sekojām norādījumiem, taču nevarējām atrast šo vīru, tāpēc ka tur, šķietami, bija daudz māju, kas atbilda aprakstam. Jūtoties apmulsuši, mēs nolēmām klauvēt pie durvīm tuvējā apkaimē un jautāt, taču likās, ka neviens nepazina šo vīru. Es sajutu pamudinājumu, lai lūgtu palīdzību Debesu Tēvam.

Kad bijām lūguši, man bija sajūta, ka mēs atradīsim to vīru, tādēļ pastiprinājām savas pūles. Tomēr joprojām nevarējām viņu atrast. Mēs nogurām un nolēmām atgriezties savā sludināšanas apgabalā, jo mums bija ieplānotas citas tikšanās. Kad nokļuvām taksometru parkā, taksometra vadītājs, kurš aizveda mūs uz to ciemu, redzēja mūsu vīlušās sejas izteiksmes un pajautāja, vai mēs atradām, ko bijām meklējuši. Mēs, protams, atbildējām, ka nē.

Viņš ierosināja, lai mēs ieietu skolā uz ielu stūra un pajautātu tur. Mēs pateicām, ka tas neatbilda mums dotajam aprakstam, taču viņš uzstāja uz sava. Mēs izkāpām no taksometra un devāmies uz skolu — ne tāpēc, ka domājām, ka kādu tur atradīsim, bet tikai lai izpatiktu mūsu ieinteresētajam draugam.

Kad mēs sākām iet skolas administrācijas ēkas virzienā, kāds mazs zēns sāka skriet mums pretī. Viņš pasmaidīja un pateica mums, ka viņš un viņa brālis ir vienīgie Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekļi šajā apgabalā un ka viņš varētu mums palīdzēt.

Mans pārinieks un es neticīgi saskatījāmies. Bija noticis brīnums. Šis zēns palīdzēja mums atrast to vīru, kuru meklējām, un galu galā viņš pieņēma evaņģēliju un tika kristīts.

Šī pieredze man mācīja, ka Debesu Tēvs atbild uz lūgšanām Savā paša laikā un Savā paša veidā. Kad mēs uzreiz nesaņemam atbildes uz savām lūgšanām, mēs varam izrādīt ticību Viņam un mācīties būt pacietīgi. ■

Autors dzīvo Riversas štatā, Nigērijā.

Elders Edvards Djubē
no Septiņdesmitajiem

Savas **ticības gūšana**

— soli pa solim

GREGA NUBOLDA ILUSTRĀCIJAS

Liecības iegūšana prasa laiku. Bieži tas prasa mazas pieredzes, kas ir savstarpēji saistītas.

Viens no manas dzīves noteicošajiem brīžiem bija tad, kad man bija 10 gadu un kad es divas nedēļas mācījos katoļu mācību Loreto Romas katoļu misijā, aptuveni 32 km no manām lauku mājām Silobelā, Zimbabvē. Es esmu iepazinis un iemīlējis Glābēju Jēzu Kristu un esmu iemācījies griezties pēc palīdzības pie Tā Kunga caur šīm agrīnajām mācībām un iespaidiem.

Esot katoļu kapelā, es redzēju uz sienām gleznojumus ar ainām no Glābēja dzīves: ainas no Jēzus Kristus dzimšanas, mācīšanas templī, lūgšanas Ģetzemanes dārzā, krusta nešanas uz Golgātu, krustā sišanas Golgātā un Viņa Augšāmcelšanās. Kad redzēju tās naglas un ērkšķus, tas tiešām mani apbēdināja. Kad es nonācu līdz krustā sišanas gleznai, manas acis bija asaru pilnas. Un katru reizi es izsaucos un teicu: „Viņš tiešām daudz ko izcieta, tikai manā labā."

Konfirmācijas ceremonijas laikā viens no priesteriem ieskatījās man acīs un teica: „Tu esi pasaules gaisma" (skat. Mateja 5:14). Tad, norādot uz degošo sveci, viņš citēja Glābēja vārdus: „Tāpat lai jūsu gaisma spīd ļaužu priekšā, ka tie ierauga jūsu labos darbus un godā jūsu Tēvu, kas ir debesīs" (Mateja 5:16).

Kad es vairāk mācījos par Jēzu Kristu, es sāku vēlēties kalpot citiem. Piemēram, mums vajadzēja iet pēc ūdens 8 km no mūsu ciemata. Bieži mūsu ciemata sievietes, tostarp mana māte, nesa 20 litru trauku ar ūdeni uz galvas. Pēc savas pieredzes katoļu seminārā es bieži stūmu 200 litru ūdens tvertni, lai palīdzētu savai mātei, un es arī palīdzēju divām citām atraitnēm, kas dzīvoja mums kaimiņos. Es atcerējos to labo sajūtu, ko piedzīvoju katru reizi, kad palīdzēju citiem.

Šīs pieredzes man palīdzēja attīstīt ticību Debesu Tēvam un Jēzum Kristum un netieši sagatavoja mani Jēzus Kristus evaņģēlija pieņemšanai, kad man bija 22 gadi.

MORMONA GRĀMATAS SAŅEMŠANA

Es uzaugu laikā, kad manā valstī notika pārmaiņas. Balto ļaužu minoritāte, ko vadīja Ījans Smits, pasludināja neatkarību no Lielbritānijas 1965. gadā. Tas pamudināja Apvienoto Nāciju Organizāciju izvērst sankcijas un izraisīja gadiem ilgu pilsoņu karu, kas ilga līdz 1980. gadam, kad Zimbabve ieguva neatkarību. Kad pabeidzu skolu, es pārcēlos uz pilsētu, lai tur strādātu, un vairākus gadus neapmeklēju nevienu baznīcu.

Kādu dienu es spēlējos ar sava darba devēja dēliem, kuri bija deviņus un septiņus gadus veci. Viņi teica: „Tu zini, ka mūsu tēvs ir draudzes prezidents mūsu Baznīcā." Viņi paskaidroja, kas ir draudzes prezidents, un nedomādams es teicu: „Jūsu tēvs nedosies uz debesīm." Es aptvēru, ka esmu pieļāvis lielu kļūdu, un izmisīgi domāju, ko varētu viņiem pateikt, lai viņi aizmirstu manu piezīmi. Dienas beigās, kad viņi satika savu tēvu, viņi aizskrēja pie

viņa un atkārtoja to, ko es biju teicis. Es domāju, ka zaudēšu savu darbu.

Mans darba devējs bija man iepriekš parādījis žaketi no militārā dienesta, kas apliecināja, ka viņš ir nogalinājis cilvēkus. Tas bija par iemeslu manai piezīmei. Viņš ļoti mierīgā tonī pajautāja man, kāpēc es tā teicu. Es teicu: „Priekšniek, atceries, tu teici man, ka esi nogalinājis cilvēkus karā. Bībelē ir teikts: „Tev nebūs nokaut.""

Viņš pajautāja, kuru baznīcu es apmeklēju. Es pateicu viņam, ka agrāk apmeklēju katoļu baznīcu, bet nu jau septiņus gadus neesmu tur bijis. Viņš dalījās pieredzēs no Vecās Derības par kariem un naidīgu izturēšanos un tad iedeva man Mormona Grāmatas eksemplāru. Es biju tik priecīgs, ka nepazaudēju savu darbu.

Viņš iedeva man Mormona Grāmatu 1981. gadā, taču es to nelasīju un pat neatvēru divus gadus. Kādu svētdienu es garlaikojos, kad mani draugi bija devušies ārpus pilsētas, tāpēc es paņēmu grāmatu un devos uz tuvējo dzelzceļa staciju, lai to palasītu. Kad es todien biju lasījis, es varēju sajust vēlēšanos darīt labu, taču vēlāk mani patiesi aizskāra tas, kas rakstīts 3. Nefija 11. nodaļā. Es lasīju par izdzīvojušajiem nefijiešiem, kuri bija pārcietuši karu un nemierus, un tad Glābējs Jēzus Kristus parādījās viņiem.

Manā valstī karš ilga 15 gadus. Daži cilvēki, ar kuriem es uzaugu savā ciematā, bija devušies karā un nebija atgriezušies. Citi bija sakropļoti uz mūžu.

Tādēļ, kad lasīju par nefijiešiem, es sajutu, it kā Glābējs Jēzus Kristus sniegtos man pretī, kad Viņš teica: „Piecelieties un nāciet pie Manis, lai jūs varētu . . . pataustīt naglu rētas Manās rokās un Manās kājās, lai jūs varētu zināt, ka Es esmu Israēla Dievs un visas zemes Dievs, un esmu ticis nonāvēts par pasaules grēkiem" (3. Nefija 11:14).

Es sajutu, it kā Viņš sniegtos pretī man personīgi, aicinot mani nākt pie Sevis. Es sapratu, ka varētu to izdarīt. Tas visu mainīja.

SAVAS LIECĪBAS GŪŠANA

Drosmes saņemšana, lai dotos uz Baznīcu, prasīja vairākus mēnešus. Es zināju, kur ir Baznīca, taču mūsu mazajā draudzē nebija misionāru. 1984. gada februārī es iegāju Kvekve draudzes namā. Es uzreiz gribēju iet prom. Es nebiju pārliecināts, ka tur iederos, un sēdēju pēdējā rindā, gatavs aizlaisties. Pēc ievada daļas draudzes prezidents Maiks Alens liecināja par Glābēju Jēzu Kristu un Mormona Grāmatu. Es sajutos piederīgs. Nākamā persona arī liecināja par Glābēju un Mormona Grāmatu, un tā darīja arī trešā persona. Es biju eiforijā. Es nevarēju saņemt drosmi, lai dotos pie kanceles, tādēļ es piecēlos un no vietas teicu: „Es mīlu Jēzu. Es lasu Mormona Grāmatu." Tad es apsēdos. Tas bija manas liecības sākums.

Es esmu sapratis, ka būšana par mācekli ir process un mums ir jāturpina virzīties uz priekšu.

Tās liecības bija Tā Kunga veids, kā Viņš vērsās pie manis, tāpēc ka tas man palīdzēja sajust, ka es tur iederējos. Es sajutu, ka tie bija mani brāļi un māsas. Nākamo dienu laikā es lūdzu Dievu par viņiem un par to, lai varētu tikt pieņemts. Es tur satiku Baznīcas locekļus, kuri bija ļoti laipni un kuri man palīdzēja.

Daudz kas notika tajā dienā, kad es iegāju draudzes namā. Es domāju, kas būtu noticis, ja tie Baznīcas locekļi nebūtu snieguši savas liecības. Nekad nevar zināt, vai ir kāds, kam ir grūtības. Kad kāds pieceļas un pasaka, ko jūt, tas var būt tieši tas, kas kādam ir jādzird.

Bieži dalieties savā liecībā! Kad jūs tā darāt, jūs stiprināt sevi un apkārtējos. Iestājieties par to, ko zināt. Kad jūs rīkosieties saskaņā ar padomu, kas dots Mormona Grāmatā, jūs tuvināsieties Glābējam.

TUVOJIETIES GLĀBĒJAM

Laiks, ko pavadīju Loreto Romas katoļu misijā, palīdzēja man uzsākt ceļu, lai kļūtu par Glābēja Jēzus Kristus mācekli. Kopš tā laika es esmu mācījies, ka būšana par mācekli ir process, un mums ir jāturpina virzīties uz priekšu, lai kādas būtu mūsu vājības un ierobežojumi. Kad mēs pieņemsim uzaicinājumu: „Tāpēc esiet pilnīgi, kā jūsu Debesu Tēvs ir pilnīgs" (Mateja 5:48), mēs virzīsimies uz mūžīgo dzīvi „rindiņu pēc rindiņas, priekšrakstu pēc priekšraksta" (skat. Mācības un Derību 98:12).

Mēs zinām, ka ceļš ne vienmēr būs viegls, un mēs pieredzēsim dažas grūtības un sirdssāpes, taču griešanās pēc palīdzības pie Tā Kunga ir vienīgais veids, kā atrast mieru savā dzīvē.

Glābēja Jēzus Kristus īstenotā Izpirkšana man nozīmē visu. Es zinu, ka Glābējs sniedzas mums pretī. Mums ir jāskatās augšup, jāseko Viņam un jāsniedzas pretī citiem, lai viņus pacilātu, kā Viņš sniedzas pretī mums un pacilā mūs. ■

Ko jūs sakāt, kad jūsu draugi netic, ka Pirmā vīzija ir patiesa?

„Caur personīgo atklāsmi jūs varat saņemt personīgu apliecinājumu tam, ka Mormona Grāmata ir Dieva vārds, ka Džozefs Smits ir pravietis un ka šī ir Tā Kunga Baznīca. Lai ko teiktu vai darītu citi, neviens nespēs atņemt jums liecību par patiesību, kas ir dzimusi jūsu sirdī un prātā."

Prezidents Rasels M. Nelsons, „Revelation for the Church, Revelation for Our Lives", *Liahona,* 2018. g. maijs, 95. lpp.

Pieaudziet ticībā!

Runājot par garīgiem jautājumiem, mums ir vajadzīga ne tikai loģika; mums ir vajadzīga arī ticība, lai zinātu, ka Pirmā vīzija varēja patiesībā notikt. Mēs varam izkopt šādu ticību, jautājot Debesu Tēvam un ieklausoties Garā.

Džūlija B., 17 gadi, no Kalifornijas, ASV

Studējiet Bībeli!

Lūdziet savus draugus studēt Bībeli. Ja viņi tai tic kā Dieva vārdam, tad viņiem vajadzētu ticēt, ka Dievs runā ar mums mūsdienās caur vīzijām, piemēram, caur Pirmo vīziju, tāpēc ka Viņš rīkojās tāpat ar Ādamu, Mozu, Jesaju un citiem praviešiem dažādos veidos.

Elders Muanda, 22 gadi, Kenijas Nairobi misija

Lūdziet Dievam!

Tas, ka atkrišana ilga simtiem gadu, nenozīmē, ka Dievs pārstāja rādīt Savas vīzijas. Mums ir jābūt pazemīgai sirdij un jālūdz Dievam ar patiesu nolūku un sirsnību, kā to darīja Džozefs Smits.

Džeremijs E., 19 gadi, no Kinšasas Kongo Demokrātiskajā Republikā

Ticiet Dievam!

Es parasti pajautāju saviem draugiem: „Vai jūs ticat Dievam? Vai jūs ticat, ka Viņš radīja visas lietas? Vai jūs ticat, ka Viņš parādījās praviešiem senajos laikos? Un, ja jūs tam ticat, kāpēc jūs neticat, ka tas ir iespējams tagad? Tas ir iespējams."

Sāra M., 16 gadi, no Jūtas, ASV

Dalieties savā liecībā!

Es dalos savā liecībā ar saviem draugiem, ka mūsu Debesu Tēvs atklāj Saviem bērniem zināšanas, kad viņi lūdz Viņam ar patiesu sirdi, lai zinātu patiesību. Džozefs Smits vēlējās zināt patiesību, un viņš rīkojās atbilstoši savai ticībai. Arī jums var būt brīnišķīga pieredze, ja jūs jautāsiet Debesu Tēvam lūgšanā no visas sirds.

Mara C., 20 gadi, no Limas, Peru

FOTOUZŅĒMUMS NO GETTY IMAGES

Atbildes var tikt rediģētas, lai būtu pietiekami lakoniskas un skaidras. Publicēto atbilžu nolūks ir palīdzēt un sniegt plašāku redzējumu, tās nav uzskatāmas par oficiālu Baznīcas mācības skaidrojumu.

Ko tu domā?

„Man ir grūti sadzīvot ar saviem vecākiem. Kā es varu uzlabot mūsu attiecības?"

Iesūti savu atbildi un, ja vēlies, arī augstas izšķirtspējas fotogrāfiju vietnē liahona.ChurchofJesusChrist.org (noklikšķini uz „Iesniegt rakstu vai atsauksmes") līdz 2020. gada 15. maijam. Vai sūti savu atbildi pa e-pastu uz adresi: liahona.ChurchofJesusChrist.org.

Kā Džozefs Smits pārtulkoja Mormona Grāmatu?

Pirms Moronijs, pēdējais Mormona Grāmatas pravietis, noslēpa zelta plāksnes, viņš uzrakstīja uz grāmatas titullapas, ka grāmata tiks pārtulkota „ar Dieva dāvanu un spēku". Šis joprojām ir vislabākais Mormona Grāmatas tulkošanas raksturojums.

Džozefs Smits nodiktēja tulkojuma vārdus rakstvežiem, galvenokārt Oliveram Kauderijam. Tā kā Džozefs tulkoja no pavisam nezināmas valodas, viņam bija jāpaļaujas uz To Kungu. Viens veids, kā Tas Kungs palīdzēja, bija nodrošinot fiziskus instrumentus, lai palīdzētu Džozefam tulkošanā. Liecinieki teica, ka Džozefs ieskatījās šajos instrumentos un ka vārdi viņam parādījās angļu valodā. Tulkošanas instrumenti bija „izskaidrotāji" jeb „Urīms un Tumīms" — divi caurspīdīgi akmeņi, piestiprināti metāla ietvarā, tā ka Džozefs varēja skatīties tiem cauri. Tie tika Džozefam iedoti kopā ar plāksnēm. Cits instruments, ko Džozefs izmantoja, bija „gaišreģu akmens", kurā viņš skatījās, bieži to ieliekot cepurē. Džozefs bija iepriekš atradis šo akmeni un izmantojis paslēptu vai pazaudētu lietu atrašanai. Tulkojot viņš izmantoja gan izskaidrotājus, gan gaišreģu akmeni, vienmēr paļaujoties uz iedvesmu no debesīm.

Mormona Grāmatas tulkošana bija patiesi brīnumaina un tika paveikta „ar Dieva dāvanu un spēku".

Vairāk informācijas par Mormona Grāmatas tulkošanu skatiet „Mormona Grāmatas tulkošana" vietnē topics.ChurchofJesusChrist.org vai Evaņģēlija tematos Evaņģēlija bibliotēkas lietotnē.

Četri attēli no
LIELDIENU NEDĒĻAS

DILĪNAS MARŠAS ĒRKŠĶU VAINAGA ILUSTRĀCIJA

Ērkšķu vainags

Skat. Mateja 27:29; Marka 15:17; Jāņa 19:2.

Romiešu karavīri uzlika Glābējam ērkšķu vainagu. „Varbūt šī nežēlīgā rīcība bija perverss mēģinājums atdarināt imperatora lauru vainaga uzlikšanu uz Viņa galvas. . . . Cik gan tas bija sāpīgi, ņemot vērā to, ka ērkšķi vēstīja par Dieva nepatiku, kad Viņš nolādēja zemi Ādama dēļ, lai turpmāk tā izplatītu ērkšķus. Taču, valkājot šo kroni, Jēzus pārveidoja ērkšķus par Savas slavas simbolu" (prezidents Džeimss E. Fausts, 1991. gada aprīļa vispārējā konference).

„Mana valstība nav no šīs pasaules" (Jāņa 18:36).

MARKUSA VINSENTA GLEZNA *KRISTUS UN PILĀTS*, PUBLICĒTA AR LAIPNU ATĻAUJU NO BAŽNĪCAS VĒSTURES MUZEJA.

Purpura apmetnis

Skat. Mateja 27:28; Marka 15:17; Jāņa 19:2.

Purpurs bija karaliska krāsa, un karavīri izsmējīgi apvilka šo apmetni Jēzum Kristum tāpēc, ka Viņš bija apgalvojis, ka ir jūdu ķēniņš. Protams, patiesībā Viņš ir kas daudz vairāk — Viņš ir „ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs" (1. Timotejam 6:15; Jāņa atkl. 19:16).

„Asinis nāks no katras poras, tik lielas būs Viņa ciešanas" (Mosijas 3:7).

Eļļas spiede

Skat. Mateja 26:36; Marka 14:32; Lūkas 22:39–40; Jāņa 18:1.

„Tas ir aizkustinoši simboliski, ka tieši Ģetzemanē, kur tika spiesta olīveļļa, Glābējs cieta tā, ka „asinis [nāca] no katras poras" (Mosijas 3:7). Glābēja laikā, lai iegūtu olīveļļu, olīvas no sākuma saspieda ar lielu akmeni. Iegūtais biezenis tika ielikts mīkstos, vaļīgi pītos grozos, kas tika sakrauti cits uz cita. To svars lika izspiesties pirmajai — augstākā labuma — eļļai. Pēc tam uz sakrautajiem groziem tika izdarīts lielāks spiediens, uzliekot uz tiem lielu baļķi vai bluķi un tādējādi izspiežot vairāk eļļas. Visbeidzot, lai izspiestu pašas pēdējās lāses, uz bluķa tika uzlikti akmeņi, radot maksimālu spiedienu. Un, jā, eļļa, kad tā sāk tecēt, ir asinssarkanā krāsā" (elders D. Tods Kristofersons, 2016. gada oktobra vispārējā konference).

GETTY IMAGES EĻĻAS SPIEDES FOTOGRĀFIJĀ

Tukšais kaps

Skat. Mateja 28:1–8; Jāņa 20:1–18.

„Tukšais kaps tanī pirmajā Lieldienu rītā bija atbilde uz Ījaba jautājumu: „Kad cilvēks nomiris, vai viņš var atkal dzīvot?" (Ījaba 14:14). Visiem, kas dzird manu balsi, es paziņoju: kad cilvēks nomiris, viņš atkal dzīvos. Mēs to zinām, tāpēc ka mums ir atklātās patiesības gaisma" (prezidents Tomass S. Monsons, „Viņš ir augšāmcēlies!", 2010. gada aprīļa vispārējā konference).

„Viņš nav šeit, bet ir augšāmcēlies" (Lūkas 24:6).

KĀDS IR TAVS NOLŪKS?

Kā jaunajiem pieaugušajiem — mums katram ir sava loma nepārtrauktajā evaņģēlija Atjaunošanā. Kā tu tajā piedalies?

42

JAUNIEŠIEM

TAVA LIECĪBA PAR PIRMO VĪZIJU

52, 62

LIELDIENAS

ČETRI ATTĒLI

64

BĒRNIEM

LASIET STĀSTU PAR EVAŅĢĒLIJA ATJAUNOŠANU

D4

LATVIAN
4 021671 19153 7

PĒDĒJO DIENU SVĒTO
JĒZUS KRISTUS
BAZNĪCA

2020. gada aprīlis

Draugs

Jēzus Kristus ir dzīvs un atjaunoja Savu **BAZNĪCU**

Žurnāla *Liahona* bērnu sadaļa, izdevusi Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca

Prezidents Rasels M. Nelsons

Palīdzot evaņģēlija ATJAUNOŠANĀ

1820. gadā Debesu Tēvs un Jēzus Kristus parādījās Džozefam Smitam. Debesu Tēvs teica: „Šis ir Mans mīļais Dēls. Uzklausi viņu!" Tajā dienā, pirms 200 gadiem, sākās evaņģēlija Atjaunošana. Tā turpinās šodien!

Kādu dienu Jēzus Kristus atkal atgriezīsies uz Zemes. Tālāk ir doti četri ieteikumi, kā tu vari palīdzēt evaņģēlija Atjaunošanas darbā un sagatavoties brīdim, kad Jēzus atgriezīsies:

- Stiprini ticību Jēzum Kristum.
- Uzzini par savu ģimeni un palīdzi paveikt tempļa darbu par viņiem.
- Sagatavojies doties uz templi.
- Palīdzi cilvēkiem uzzināt par Jēzu Kristu un Viņa Baznīcu.

Darot šīs lietas, tu palīdzēsi sagatavot pasauli tai brīnišķīgajai dienai, kad Jēzus atkal atgriezīsies! ●

KEITIJAS MAKDĪ ILUSTRĀCIJAS

Adaptēts no „Israēla cerība" (2018. gada 3. jūnija pasaules mēroga jauniešu svētbrīdis), 19. lpp., HopeOfIsrael.ChurchofJesusChrist.org.

Prezidents Nelsons teica, ka bērni var palīdzēt evaņģēlija Atjaunošanas darbā. Kā tu vari palīdzēt šajā darbā?

Mācoties par evaņģēlija Atjaunošanu

Misionāri māca šai ģimenei par to, kā tika atjaunots Jēzus Kristus evaņģēlijs. Atrodi tālāk to, kas attēlo evaņģēlija Atjaunošanas daļas.

KARLESA MARTI ILUSTRĀCIJAS

Gudrības vārds

Svētais Vakarēdiens

misionāru darbs

Svētie Raksti

Svētā Gara dāvana

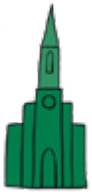
tempļi

ģimenes vēsture

baznīca

priesterība

Pāršķir lappusi, lai vairāk uzzinātu par evaņģēlija Atjaunošanu!

Jēzus Kristus Baznīca ir atjaunota!

Pirms mēs ieradāmies uz Zemes, mēs dzīvojām ar mūsu Debesu Vecākiem. Viņi mūs mīlēja! Debesu Tēvam bija mums brīnišķīgs plāns. Mums vajadzēja nākt uz šo Zemi, lai mēs varētu saņemt ķermeni un mācīties, un augt. Tad mēs varētu atgriezties, lai dzīvotu savās debesu mājās. Taču mēs nevarētu visu paveikt pašu spēkiem. Mums būtu nepieciešama palīdzība.

Debesu Tēvs izvēlējās mūsu vecāko brāli, Jēzu Kristu, lai Viņš ierastos uz Zemes un palīdzētu mums. Jēzus parādīja mums, kā mīlēt citus un sekot Debesu Tēva baušļiem. Viņš izvēlējās apustuļus, lai viņi vadītu Viņa Baznīcu.

Tad Jēzus cieta par mums Ģetzemanes dārzā. Viņš sajuta visas mūsu sāpes un bēdas. Viņš nomira par mums pie krusta. Pateicoties tam, mēs varam vērsties pie Viņa, kad esam sāpināti, bēdīgi vai kad mums vajadzīga palīdzība. Mēs varam nožēlot grēkus, kad izdarām kaut ko nepareizu.

Trešajā dienā pēc Jēzus nāves Viņš tika augšāmcelts. Jēzus atdzīvojās! Pateicoties tam, arī mēs tiksim augšāmcelti. Pēc savas nāves mēs atkal varēsim dzīvot debesīs.

EIPRILAS STOTAS ILUSTRĀCIJAS

Pēc Savas Augšāmcelšanās Jēzus apmeklēja Savus mācekļus Jeruzālemē un Amerikas kontinentā. Viņš lūdza Saviem apustuļiem, lai viņi turpinātu mācīt tautai par Viņa evaņģēliju. Daudzi cilvēki, kuri dzirdēja apustuļus, tika kristīti un pievienojās Baznīcai.

Pēc apustuļu nāves cilvēki sāka aizmirst dažas svarīgas Jēzus evaņģēlija daļas. Viņi pārstāja ticēt, ka Debesu Tēvs vienmēr iedvesmos Savus bērnus uz Zemes. Viņi aizmirsa, ka ikvienam uz Zemes būs iespēja tapt kristītam. Viņi pārstāja ticēt, ka pravieši un apustuļi vienmēr vadīs Baznīcu.

Pagāja daudzi gadi. Beidzot bija pienācis laiks atgriezt Jēzus evaņģēlija trūkstošās daļas. Bija laiks atjaunot Viņa Baznīcu! Debesu Tēvam bija vajadzīgs kāds, kas būtu par pravieti un palīdzētu to atgriezt uz Zemes. Viņš izvēlējās jaunu zēnu — vārdā Džozefs Smits.

Kādu dienu Džozefs lasīja Bībeli. Jēkaba vēstules 1:5 bija teikts, ka Debesu Tēvs atbildēs uz mūsu jautājumiem, kad mēs lūgsim ticībā. Džozefam tiešām bija jautājums! Viņš zināja, ka bija daudz baznīcu, kas mācīja par Jēzu. Taču viņš vēlējās uzzināt, vai bija baznīca, kas līdzinātos Jēzus Baznīcai Jaunās Derības laikos.

Kādā skaistā pavasara dienā, ap Lieldienu laiku, Džozefs devās uz mežu — netālu no savām mājām. Viņš nometās ceļos un sāka lūgt. Tad Džozefs sajuta drūmu sajūtu. Sātans centās laupīt viņam drosmi. Taču Džozefs turpināja lūgt no visa spēka.

Tad no debesīm nolaidās brīnišķīga gaisma. Džozefs redzēja Debesu Tēvu un Jēzu Kristu. To sauc par Pirmo vīziju. Viņi pateica, ka Jēzus Baznīcas nav uz Zemes. Bet tā drīz būšot. Evaņģēlija Atjaunošana bija sākusies!

Debesu Tēvs sūtīja eņģeļus, lai atjaunotu svarīgas evaņģēlija daļas. Eņģelis Moronijs iedeva Džozefam zelta plāksnes, lai mums būtu Mormona Grāmata, kas mums palīdz mācīties par Jēzu Kristu.

Jānis Kristītājs atgrieza Ārona priesterību, lai mēs varētu tapt kristīti. Pēteris, Jēkabs un Jānis piešķīra Melhisedeka priesterību, lai mēs varētu saņemt Svēto Garu un svētības, kad esam slimi.

Elija atnāca, lai mēs varētu tikt saistīti ar savām ģimenēm templī.

Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca tika noorganizēta. Tas nozīmē, ka Jēzus Baznīca ir atkal uz Zemes. Visas šīs lietas ir daļa no evaņģēlija Atjaunošanas.

Evaņģēlija Atjaunošana joprojām turpinās mūsdienās. Pravieši, apustuļi, misionāri un Baznīcas locekļi dalās labajās vēstīs par Jēzu Kristu visā pasaulē. Tempļi tiek celti daudzās zemēs, lai cilvēki varētu tikt saistīti ar savām ģimenēm uz visiem laikiem. Un Baznīca palīdz cilvēkiem tur, kur ir bads vai katastrofas.

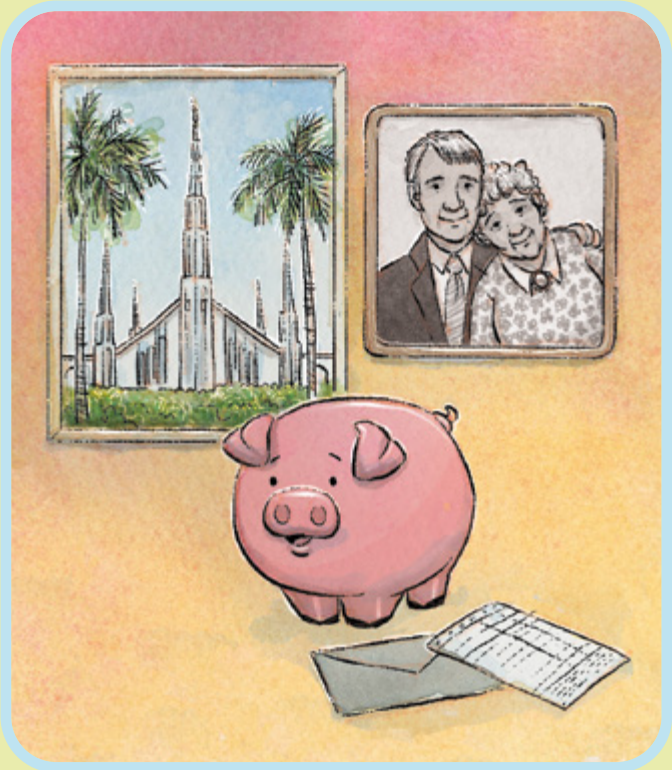

Katrs var kaut ko darīt, lai palīdzētu evaņģēlija Atjaunošanas darbā. Tu vari palīdzēt, mācoties par savu ģimenes vēsturi un veicot kristīšanās priekšrakstus templī. Tu vari maksāt desmito tiesu, lai tiktu celti draudžu nami un tempļi. Tu vari maksāt gavēņa ziedojumus, lai palīdzētu trūkumcietējiem. Tu vari stāstīt cilvēkiem par Jēzu Kristu.

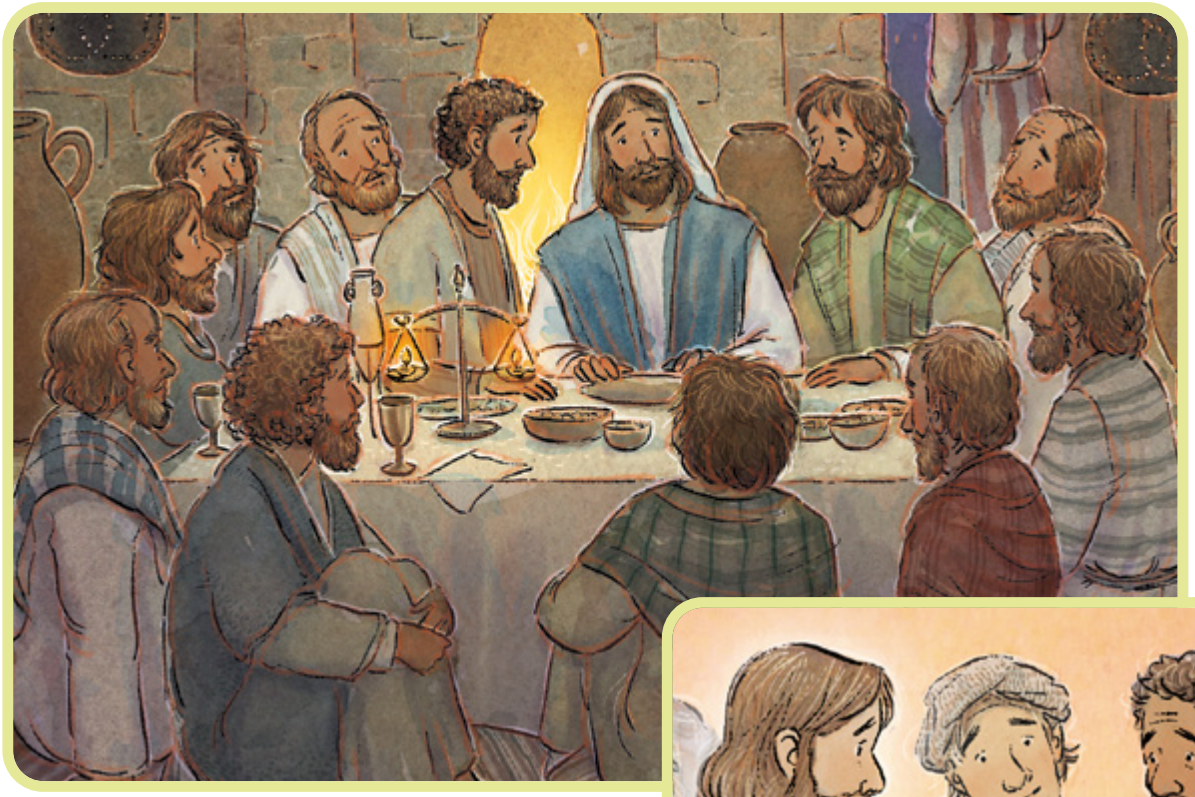

Jēzus deva mums Savu Baznīcu, lai palīdzētu mums atgriezties savās Debesu mājās. Mēs varam pieņemt Svēto Vakarēdienu un vienmēr atcerēties, ko Viņš izdarīja mūsu labā. Mēs varam izrādīt citiem mīlestību — līdzīgi tam, kā Viņš to darīja. Mēs varam palīdzēt ikvienam mācīties par Viņa evaņģēliju! ●

Atrodi!

Pateicoties evaņģēlija Atjaunošanai, mūsdienās cilvēki visā pasaulē var zināt par Jēzus Kristus evaņģēliju! Cik daudz Mormona Grāmatas eksemplāru tu vari atrast šajā zīmējumā? Cik daudz valstu karogu tu vari atrast šajā zīmējumā? Papildu izaicinājums: Vai tu atpazīsti kādu no karogiem?

KARENAS LŌISAS ILUSTRĀCIJA

Debesu Tē
manas lū

Debesu Tēvs dzirdēja Dž
Viņš dzird arī

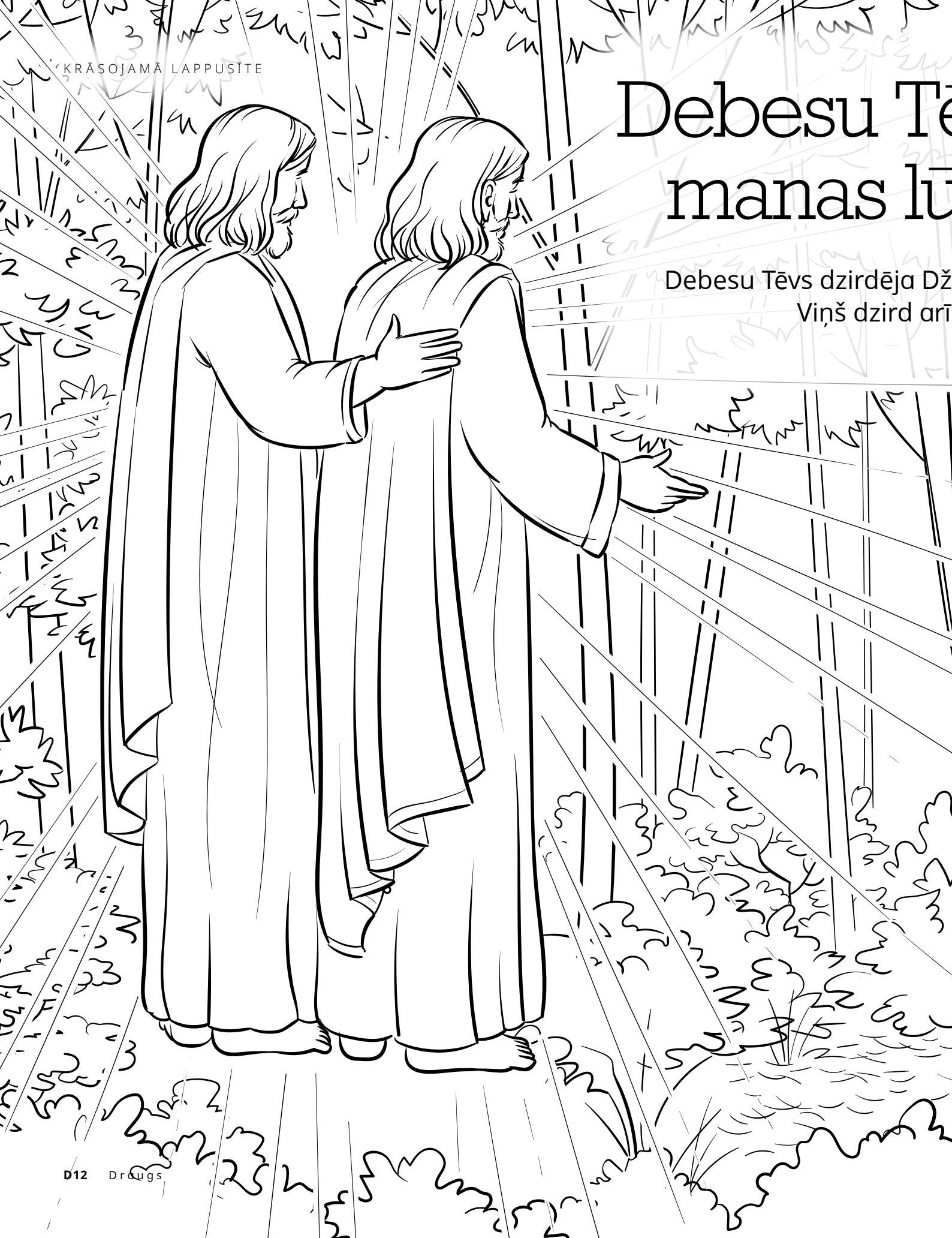

ēvs dzird
ūgšanas

ozefa Smita lūgšanu.
manējās!

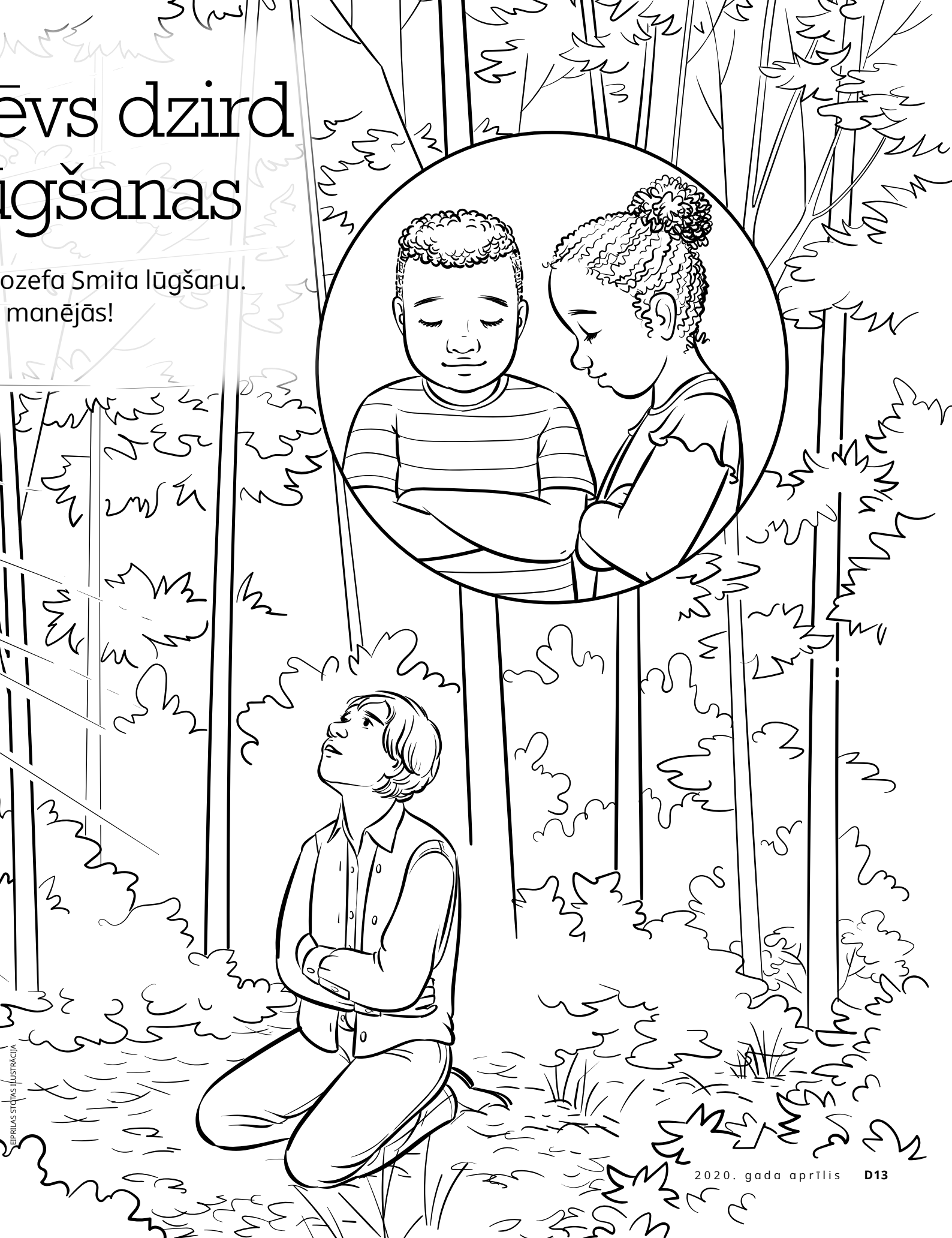

EIPRILAS STOTAS ILUSTRĀCIJA

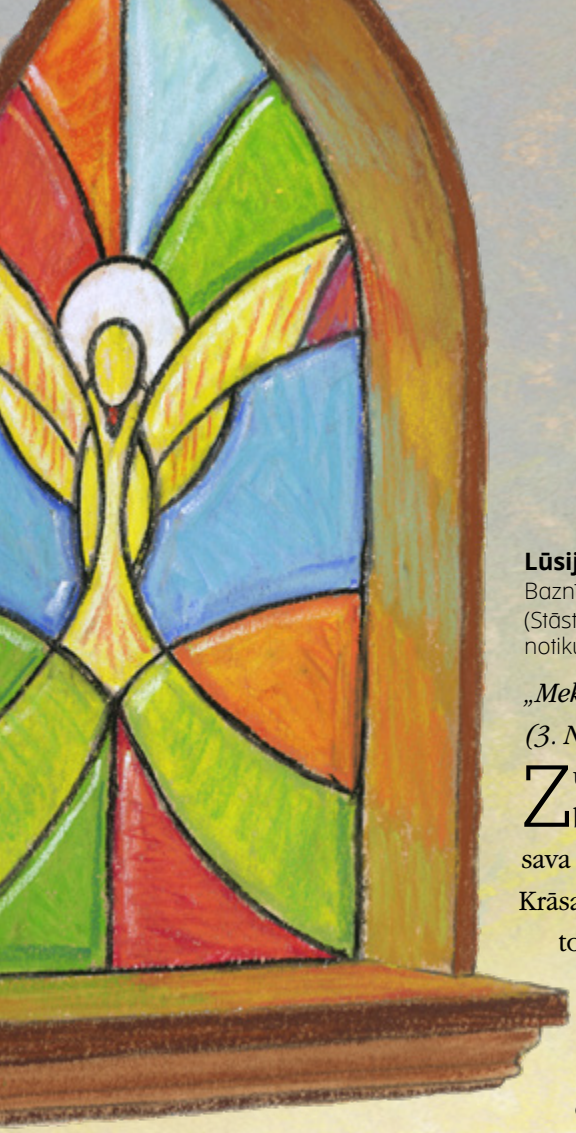

Baznīca Zulmai

Varbūt bija kas vairāk, ko Dievs vēlējās, lai Zulma zinātu.

Lūsija Stīvensone
Baznīcas žurnāli
(Stāsts ir balstīts uz patiesiem notikumiem)

„Meklējiet, un jūs atradīsit" (3. Nefija 14:7).

Zulma sēdēja uz viena no baznīcas soliem un pieglauda sava skolas formas tērpa svārkus. Krāsaina gaisma spīdēja caur tonētā stikla logiem, un krusts stāvēja kapelas priekšā. Zulma apmeklēja baznīcas skolu, tāpēc viņa devās uz dievkalpojumu divas reizes dienā kopā ar citiem audzēkņiem. Zulmai patika viņas baznīca. Viņa mīlēja Jēzu, un viņai ļoti patika mācīties par Viņu.

Viņa klusi sēdēja, kad priesteris sāka runāt. Taču šodien kaut kas šķita citādi. Pēkšņi viņas prātā un sirdī ienāca jauna doma: *pastāv vairāk patiesības.*

Zulma savilka uzacis. Vairāk patiesības? Ko tas nozīmēja?

Šī doma atkal ienāca viņas prātā. *Pastāv vairāk patiesības.*

Zulma aizvēra acis un koncentrējās uz savām sajūtām. Baznīcā viņa bija iemācījusies daudz kā laba. Taču tagad viņa prātoja, vai kaut kas neiztrūka. Varbūt bija kas vairāk, ko Dievs vēlējās, lai viņa zinātu. Bet kā viņa to varētu uzzināt?

Vēlāk viņa parunāja par savām domām ar savu vecāko brāli Alberto.

„Tu domā, ka ir vairāk patiesības?" Alberto pajautāja.

Zulma pamāja ar galvu. „Es gribu uzzināt par citām baznīcām," viņa teica.

„Labi," Alberto atbildēja. „Es iešu ar tevi!"

Vairākus gadus Zulma un Alberto apmeklēja dažādas baznīcas. Pēc viena baznīcas dievkalpojumu Alberto teica: „Tā baznīca mācīja labas lietas."

Zulma piekrita, taču viņi joprojām sajuta, ka kaut kas trūka, tāpēc viņi turpināja meklēt.

Kādu dienu Alberto uzskrēja pa trepēm uz viņu mājām. „Es atradu baznīcu, ko

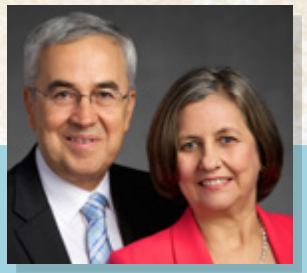

Šeit redzama Zulma, kad viņa bija maza meitene. Labajā pusē ir fotogrāfija ar viņu un viņas vīru, elderu Valteru F. Gonzalesu no Septiņdesmitajiem.

mēs meklējam!” Alberto teica. Viņš cieši apskāva Zulmu.

Zulmas acis iepletās. „Kur? Kā?”

„Mans draugs satika dažus misionārus no Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas,” Alberto teica. „Es uzklausīju viņus, un es ticu tam, ko viņi mācīja!”

Zulma un Alberto aiz prieka sāka dancot pa visu māju. Taču tad Zulma saņēma sliktas ziņas. Mamma nevēlējās, lai viņa tiktos ar misionāriem. „Tev ir tikai 12 gadi,” mamma teica. „Tu esi par jaunu.”

Tā kā Alberto bija vecāks, viņam atļāva turpināt tikties ar misionāriem. Pēc dažām nedēļām viņš tika kristīts.

Zulma atkal un atkal vaicāja mammai, vai viņa varētu mācīties no misionāriem. Visbeidzot mamma pateica — jā.

Kad misionāri mācīja Zulmu, viņa sajuta siltumu sirdī. Vienam no misionāriem bija grūti runāt spāniski, taču tam nebija nozīmes. Nozīme bija tam, cik labi Zulma jutās. Kad viņa uzzināja par Džozefu Smitu un Mormona Grāmatu, viņa zināja, ka ir atradusi patiesību, ko bija meklējusi!

Zulma vēlējās tikt kristīta. Bet ko teiks mamma? Zulma bija tik priecīga, kad mamma teica — jā! Savā kristību dienā Zulma saģērbās baltās drēbēs. Viņa zināja, ka Dievs viņu mīl. Viņa zināja, ka Viņš viņu pazīst. Un viņa zināja, ka Viņš palīdzēja viņai atrast Viņa atjaunoto Baznīcu! ●

SKOTA VEIKFILDA ILUSTRĀCIJAS

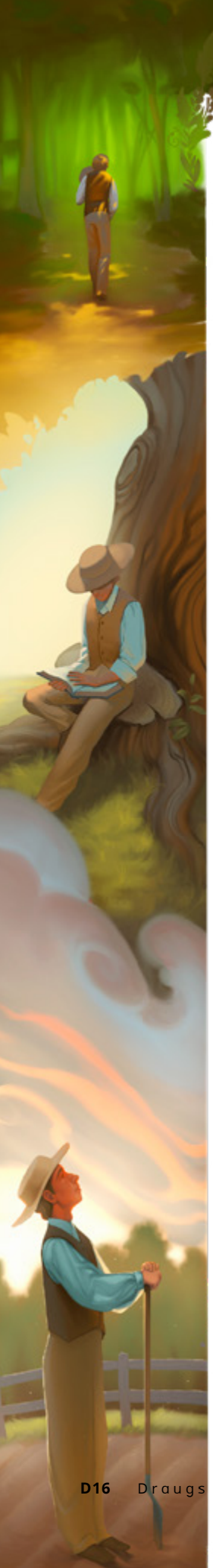

Pirmā vīzija

Godbijīgi ♩ = 68

Vārdi un mūzika: Nathan Howe

D G D G

D A G A

1. Ne - zi - nā - ja Džo - zefs, kas bū - tu jā - da - ra, Un
2. Klu - su - mu un mie - ru viņš ra - da birz - ta - lā, No
3. Vī - zi - ja šī pir - mā vēl ci - tas aiz - sā - ka, Un

F C B♭ A

sap - ra - šan - as gais - mu viņš Raks - tos mek - lē - ja. To
vi - sas sirds kur lū - dza, lai Dievs to uz - klau - sa. Dievs
pa - tie - sī - bas gais - mu Dievs vi - siem at - klā - ja. Nav

D Em E A

uz - ru - nā - ja pants, kas ai - ci - nā - ja lūgt, Lai
Tēvs un Vi - ņa Dēls no de - bess no - nā - ca Un
de - bess aiz - vēr - ta, mūs Glā - bējs uz - ru - nā. Viņš

© 2020 by Nathan Howe. All rights reserved.
Šo dziesmu drīkst pavairot un izmantot Baznīcā vai mājās nekomerciālos nolūkos.
Šī norāde ir jāiekļauj katrā eksemplārā.

SĀRAS KĪLAS ILUSTRĀCIJAS

G Em F♯m Bm Em7 A7 D

pa - rā - dī - tu ce - ļu Dievs, kā zi - nā - ša - nas gūt.
mī - lot e - vaņ - ģē - li - ju no jau - na at - klā - ja. Kad lū - dza
ai - ci - nā - jis pra - vie - ti, kurš ce - ļu pa - rā - da.

D Em F♯m Em Bm

viņš, Dievs at - bil - dē - ja, To vār - dā Tēvs un Dēls no - sau -

A D G A D G

ca. Kad lū - dzu es, Dievs mī - lot at - bild Un

Em A D G D

lugs - nas uz - klau - sa.

Sveiciens no Svētās birzs!

1

Kad Džozefam Smitam bija 14 gadi, viņš dzīvoja baļķu mājā Ņujorkas štatā, ASV. Viņam bija pieci brāļi un trīs māsas. Viņš klausīja savus vecākus un bija draudzīgs attiecībās ar citiem. Viņš lasīja Bībeli ar savu ģimeni, taču viņi visi negāja uz vienu baznīcu.

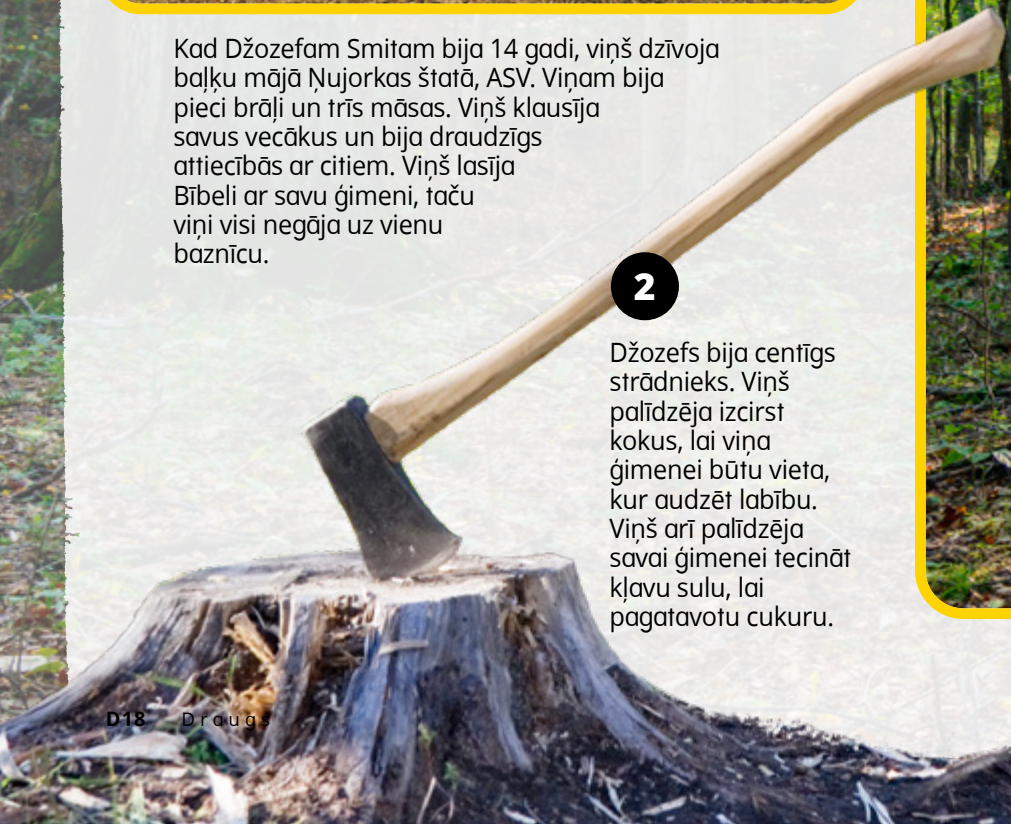

2

Džozefs bija centīgs strādnieks. Viņš palīdzēja izcirst kokus, lai viņa ģimenei būtu vieta, kur audzēt labību. Viņš arī palīdzēja savai ģimenei tecināt kļavu sulu, lai pagatavotu cukuru.

Šomēnes, lai svinētu evaņģēlija Atjaunošanu, mēs apmeklējam vietu, kur pirms 200 gadiem notika Pirmā vīzija.

3

Džozefs vēlējās atrast baznīcu, kas līdzinātos tai, kas bija Bībeles laikos. Kādu dienu viņš devās uz birztalu un lūdza Dievu. Debesu Tēvs un Jēzus parādījās viņam. Viņi pateica, ka viņa grēki ir viņam piedoti. Viņi arī pateica, ka viņam nevajadzētu pievienoties nevienai no baznīcām. Ka drīz tiks atjaunota Jēzus Baznīca!

4

Daudzi cilvēki izsmēja Džozefu viņa redzētā dēļ. Viņi teica, ka viņš to visu ir izdomājis. Taču Džozefs turpināja stāstīt patiesību. Viņš teica: „Es to zināju, un es zināju, ka Dievs to zina, un es to nevarēju noliegt" (Džozefs Smits — Vēsture 1:25).

5

Mūsdienās cilvēki var apmeklēt to vietu, kur Džozefs lūdza Dievu. Tā ir skaista un mierpilna.

Šie bērni dzīvo tajā apkaimē, kur Džozefs Smits uzauga!

Es zinu, ka Svētā birzs ir īpaša vieta, tāpēc ka Džozefs Smits tur lūdza un redzēja Debesu Tēvu un Jēzu.

Paipers D., 5 gadi, no Ņujorkas štata, ASV

Es esmu pateicīgs, ka mēs dzīvojam tuvu Džozefa Smita mājām. Man patīk apmeklēt Grandina namu, kurā ir iespiedmašīna. Man tiešām patīk apskatīt, kur viņi iesēja Mormona Grāmatas pirmos eksemplārus.

Rasko B., 9 gadi, no Ņujorkas štata, ASV

Paldies, ka iepazini Svēto birzi kopā ar mums! Tiksimies nākamreiz!

DŽŪLIJAS POLSONAS ZĒNU FOTOGRĀFIJAS; KEITIJAS MAKDĪ ILUSTRĀCIJAS

Alonso mūžīgā ģimene

Marisa Vidisona
Baznīcas žurnāli
(Stāsts ir balstīts uz patiesiem notikumiem)

„Templis ir svēta vieta, kur mēs tiekam saistīti kopā" (Bērnu dziesmu grāmata, *99. lpp.*).

„Lieldienas ir labs laiks, lai domātu par Jēzu un atcerētos Viņa Augšāmcelšanos," māsa Rohasa teica. Viņa turēja paceltu Jēzus attēlu. „Pateicoties Viņam, nomiruši cilvēki var no jauna dzīvot."

Alonso paskatījās augšup, kad viņa Sākumskolas skolotāja to pateica. *Vai tas nozīmē, ka varu atkal satikt savus vecākus?* Alonso bija izbrīnīts.

Viņa mamma bija nomirusi pirms vairākiem gadiem. Alonso viņu labi neatcerējās, taču viņam patika skatīties viņas fotogrāfijas. Tad nomira arī tētis.

Tagad Alonso dzīvoja ar savu vecmāmiņu. Viņa pēdējā laikā mācīja viņam par savu baznīcu, Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcu. Viņš tiktu kristīts un konfirmēts nākamgad, kad būtu pietiekami vecs.

Tad māsa Rohasa pacēla fotogrāfiju ar baltu ēku. „Vēl viena brīnišķīga dāvana no Jēzus ir tempļi. Šis ir viens no tempļiem šeit, Čīlē."

Alonso paskatījās uz zelta statuju ēkas augšā. Tā bija skaista! Viņš prātoja, kas notiek ēkas iekšpusē.

„Tempļos ģimenes tiek saistītas kopā uz mūžīgiem laikiem," māsa Rohasa teica. „Šajā templī Santjago es tiku saistīta ar saviem vecākiem, kad mēs bijām pievienojušies Baznīcai. Pateicoties tam, ka mēs tikām saistīti, es varu būt ar viņiem pat pēc šīs dzīves."

To dzirdot, Alonso sajuta satraukumu. „Vai es varu tikt saistīts ar saviem vecākiem?" viņš pajautāja. „Pat ja viņi jau ir miruši?"

Māsa Rohasa pamāja ar galvu. „Jā! Tas ir viens no iemesliem, kāpēc tempļi ir tik svarīgi. Tie svētī visus ģimenes locekļus, tajā skaitā tos, kas ir miruši."

Visu atlikušo dienu Alonso turpināja domāt par tempļiem. Viņš lūdza vecmāmiņai vairāk pastāstīt viņam par tiem. Viņa stāstīja par baltajām drēbēm, ko cilvēki valkā templī, un skaistajām gleznām uz sienām.

„Vislabākais ir tas, ka templī tu vari tikt saistīts ar saviem vecākiem," vecmāmiņa teica. „Mēs palūgsim diviem cilvēkiem no bīskapijas stāvēt viņu vietā saistīšanas laikā."

„Vai varam turp doties rīt?" Alonso pavaicāja. „Es gribu būt ar mammu un tēti uz visiem laikiem!"

Vecmāmiņa pasmaidīja. „Es priecājos, ka tu vēlies turp doties," viņa teica. „Bet tuvākais templis ir Konsepsjonā. Mums nav pietiekami daudz naudas autobusa biļetēm."

„Es palīdzēšu sakrāt naudu autobusa biļetēm!" Alonso teica.

No tā brīža, kad vien Alonso atrada kādu monētu uz ielas vai kad viņam bija iespēja nopelnīt nedaudz naudas, viņš samaksāja desmito tiesu un pārējo ielika viņu tempļa fondā.

Pēc vairāku mēnešu krāšanas Alonso un vecmāmiņai bija pietiekami naudas, lai dotos uz templi. Viņi lūdza brālim un māsai Silvām doties ar viņiem. Kad pienāca brauciena diena, viņi ar autobusu devās ilgā braucienā uz Konsepsjonas pilsētu. Saule jau gandrīz rietēja, kad Alonso tālumā pamanīja kaut ko zeltainu.

„Es varu redzēt eņģeli Moroniju!" Alonso teica, rādīdams uz statuju tempļa zilā kupolveida jumta galā.

Viņi pārnakšņoja dzīvoklī, kas atradās blakus templim. No rīta Alonso pirmo reizi iegāja templī. Viņš tur redzēja lielu Jēzus bildi. Viņš un vecmāmiņa apģērbās baltās drēbēs. Viņš jutās laimīgs un mierīgs.

Kad pienāca laiks saistīšanai, Alonso iegāja skaistā istabā ar spoguļiem uz sienām. Tempļa darbinieks parādīja Alonso, vecmāmiņai un Silvu pārim, kā nomesties ceļos apkārt īpašam galdam, ko sauc par altāri. Tas bija pārklāts ar mīkstu audumu.

Brālis un māsa Silvas bija tur Alonso mammas un tēta vietā. Vecmāmiņa bija tur viņa māsas vietā, kura nomira, pirms Alonso bija dzimis.

Aizvēris acis, Alonso iztēlojās visu savu ģimeni esam kopā.

„Es nevaru sagaidīt, kad viņus atkal ieraudzīšu," Alonso nodomāja. *Es esmu tik pateicīgs, ka ģimenes var būt kopā mūžīgi!* ●

MARKA DŽERMANA ILUSTRĀCIJAS

Māsa Džoja D. Džounsa
Sākumskolas vispārējā prezidente

Templis un TU

DŽAREDA METIJŪSA ILUSTRĀCIJA

Pirms Baznīca tika atjaunota, cilvēki ticēja, ka tad, ja kāds viņu ģimenē nomira bez kristīšanas, viņi to cilvēku vairs nekad neredzēs. Taču, pateicoties evaņģēlija Atjaunošanai, mēs varam tapt kristīti par viņiem templī. Mēs varam tikt saistīti kopā uz mūžību!

Līdzīgi Džozefam Smitam, Debesu Tēvs ir izvēlējies arī tevi darīt svarīgu darbu savā dzīvē. Daļu šī darba var veikt templī. Tu vari apkopot savu priekšteču vārdus, kuri netika kristīti, kad dzīvoja uz Zemes. Tad, kad esi saņēmis tempļa rekomendāciju, tu vari doties uz templi un kristīties par viņiem.

Darot šo darbu, lūdz Debesu Tēvam, lai Viņš tevi vadītu. Arī tavi priekšteči var tev palīdzēt. Cik gan svarīga un svēta svētība tā būs tev un viņiem!

Daži no jums, iespējams, nevarat darīt tempļa darbu tagad, taču kādu dienu jūs to varēsiet. Vienmēr atceries, ka tu esi Dieva bērns. Viņš tevi mīl ar pilnīgu mīlestību.

Ieklausies Svētā Gara čukstos un sagatavojies, lai kādu dienu dotos uz templi. Ja tu tā darīsi, tas palīdzēs tev veidot brīnišķīgu dzīvi sev un savām pagātnes, tagadnes un nākotnes ģimenēm. Kad tu darīsi Tā Kunga darbu, Viņš tev palīdzēs. Tu esi viens no Viņa visdrosmīgākajiem gariem. ●

Tu esi mīlēts Dieva bērns,
Viņš tevi pazīst un mīl. Dievs pazina Džozefu Smitu.
Tāpat ir arī ar tevi. Dievs tevi pazīst.

Elders Deils G. Renlands no Divpadsmit apustuļu kvoruma
Adaptēts no „The Blessing of the Restoration for You", *Liahona,* 2020. g. febr., 52. lpp.

EIPRILAS STOTAS ILUSTRĀCIJA

PĒDĒJO DIENU SVĒTO
JĒZUS KRISTUS
BAZNĪCA

Mīļie vecāki!

1820. gada agrā pavasarī Džozefs Smits lūdza Dievu un redzēja Debesu Tēvu un Jēzu Kristu. Šajā žurnālā ir stāstīts par šo īpašo laiku. Lūk, dažas lappuses, kas jums varētu būt interesantas:

- Bilžu stāsts par to, kā atjaunotā Baznīca ir daļa no Dieva ieceres (D4–10).
- Prezidents Nelsons pastāsta, kā mēs varam palīdzēt evaņģēlija Atjaunošanas darbā (D2).
- Jauna dziesma, kurā mācīts par Pirmo vīziju (D16–17).
- Stāsts, kurā mācīts, kā evaņģēlija Atjaunošana var svētīt mūsu ģimeni (D20–21).

Vai tas nav brīnišķīgi, ka mēs varam piederēt Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcai? Dalīsimies ar pasauli labajās vēstīs par Jēzu un Viņa Baznīcu!

Priecīgas Lieldienas!

Draugs

KĀ IESNIEGT SAVA BĒRNA MĀKSLAS DARBU VAI PIEREDZES STĀSTU *LIAHONAI?*

Apmeklējiet vietni liahona.ChurchofJesusChrist.org un uzspiediet uz sadaļas „Iesniegt rakstu vai atsauksmes". Vai arī sūtiet tās mums pa e-pastu uz adresi liahona@ChurchofJesusChrist.org, norādot sava bērna vārdu, vecumu, pilsētu, kurā viņš dzīvo, un pievienojot šo apliecinājumu: „Es, [norādiet savu vārdu], dodu Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcai atļauju izmantot sava bērna iesniegto informāciju Baznīcas žurnālos, Baznīcas mājaslapās un sociālo mediju platformās, un, iespējams, citos Baznīcas materiālos." Mēs ar nepacietību gaidām, kad jūs ar mums sazināsieties!

Atrodi apslēpto Liahonu!

SATURS

D2 No Augstākā prezidija: palīdzot evaņģēlija Atjaunošanas darbā

D4 Jēzus Kristus Baznīca ir atjaunota!

D11 Jautras lietas: Atrodi!

D12 Krāsojamā lappusīte

D14 Baznīca Zulmai

D16 Mūzika: Pirmā vīzija

D18 Sveiciens no Svētās birzs!

D20 Alonso mūžīgā ģimene

D22 Templis un tu

D23 Spoža doma

© 2020 BY INTELLECTUAL RESERVE, INC. ALL RIGHTS RESERVED

LATVIAN
4 021671191537